

జీవితం-మరణం-మోక్షం



mohAn
PUBLICATIONS
ఆధ్యాత్మిక గ్రంథ నిలయం

ఆధ్యాత్మిక, జ్యోతిష, వాస్తు, ఆరోగ్యాది అనేక
విషయాలు తెలుసుకోండి... ఫేస్ బుక్
FB@mohanpublications

మోహన్ పబ్లికేషన్స్

కోటగుమ్మం, అజంతా హోటల్ ఎదుట,
రాజమహేంద్రవరం - 533101.



Like us to follow

@mohanpublications

జీవితం - ముక్తి - మోక్షం

(కర్మ)

(జ్ఞానం)

(అనుభవం)

UDL/Rip

కర్మ - నిష్కృతి - విముక్తి

Acc. No.
31429

పబ్లిషర్స్

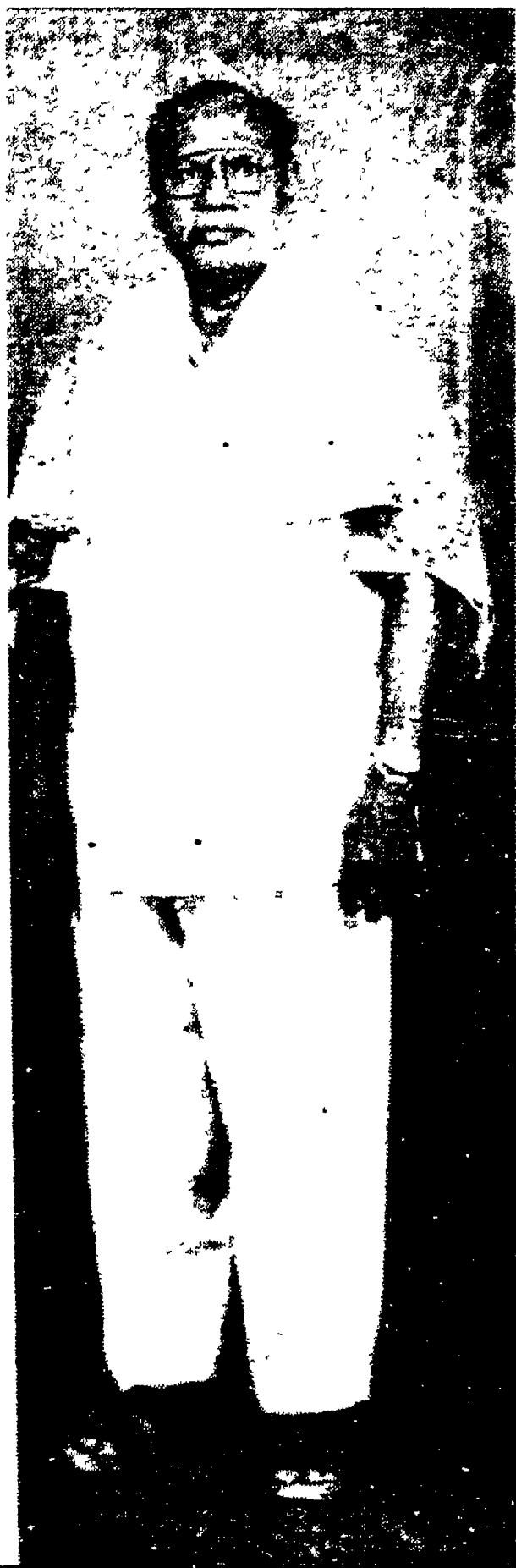
వేద - సంస్కృతి - సంఘం

(Regd. No. 751/98)

ప్రశాంతినగర్ - పెందుర్తి

విఖాఖపట్టణం

ఉత్తరాంధ్ర - ఆంధ్రప్రదేశ్



ప్రజాతవి - వంగపండు

జీవితం - ముక్తి - మోక్షం

ప్రథమ భాగము - మనో బుద్ధ్యహంకృతి

- 1వ ప్రకరణం - మనసు (Mind)
- 2వ ప్రకరణం - బుద్ధి (Intellegence)
- 3వ ప్రకరణం - అహంకృతి (Egoism)

ద్వితీయ భాగము - గుణకర్మ ప్రవృత్తి

- 1వ ప్రకరణం - గుణం (Quality)
- 2వ ప్రకరణం - కర్మ (Capacity)
- 3వ ప్రకరణం - ప్రవృత్తి (Energiam)

తృతీయ భాగము - విశ్వాత్మ దైవికం

- 1వ ప్రకరణం - విశ్వం (World)
- 2వ ప్రకరణం - ఆత్మ (Self)
- 3వ ప్రకరణం - దైవికం (God)

ACC.No.

చతుర్థ భాగము - జీవితం

- 1వ ప్రకరణం - గుణత్రయం
- 2వ ప్రకరణం - కర్మత్రయం
- 3వ ప్రకరణం - విభాగ త్రయం

31429

పంచమీ విభాగము - ముక్తి

- 1వ ప్రకరణం - కామం
- 2వ ప్రకరణం - అర్థం
- 3వ ప్రకరణం - ధర్మం

షష్ఠీ విభాగము - మోక్షం

- 1వ ప్రకరణం - ఆత్మ సమర్పణ
- 2వ ప్రకరణం - నిష్కామకర్మ
- 3వ ప్రకరణం - పరమాత్మానుగ్రహం

అనుబంధం
- సమాప్తం -

శ్రీ భగవద్గీతా - పారాయణ - మహామంత్ర - పుష్పం

ఓం! శ్రీకృష్ణ పరమత్మా - నమోనమః

ఓం ! గీతా కల్ప తరుంభజే - భగవతాకృష్ణేన సంరోపితం
 వేదవ్యాస - వివర్జితం - శృతి శిరో బీజం - ప్రభోదాంకురం
 నానాశాస్త్ర రహస్య శాఖ- మరతిజాంతి ప్రవాళాంకితమ్
 కృష్ణాం ధీద్వయ భక్తి పుష్ప సురభిం - మోక్ష ప్రదం- జ్ఞానినామ్.

పార్యాయ - ప్రతిబోధితాం - భగతానారాయణేన స్వయం
 వ్యాసేనగ్రధితం - పురాణ మునినా - మధ్యే మహాభారతమ్
 అద్వైతామృత - వర్జితం - భగవతీ - మష్టా దశాద్యాయినీమ్
 అంబ-త్వా-మను సందధామి భగవద్గీతే - భవద్వేషిణీమ్
 ఓం నారాయణం నమ స్కృత్య-నరం-చైవ-నరోత్తమమ్
 దేవీం, సరస్వతీం, వ్యాసం తతో జయ ముదీరయేత్.

అ జ్ఞానా సః

ఓం అస్య శ్రీమద్భగవద్గీతా శాస్త్ర మహా మంత్రస్య,
 శ్రీ వేదవ్యాసో భగవాన్ ఋషిః ! ప్రాయేణానుష్టుప్ ఛందః
 క్వచిన్నానాభం దాంసి! శ్రీకృష్ణ పరమాత్మా దేవతా!
 అశోభ్యానన్వశోచస్త్యమ్ ఇతి “బీజమ్”.
 సర్వ ధర్మాన్ పరిత్యజ్య మామేకం శరణం వ్రజ ఇతి “శక్తిః”.
 అహం త్వా సర్వపాపేభ్యో-మోక్షయిష్యామి మాశుచః ఇతి “కీలకమ్”.
 మచ్చిత్త స్సర్వ దుర్గాణి మత్ప్రాసాదాత్తరిష్యసి ఇతి “కవచమ్”.
 కిరీటినం, గదినం, చక్రహస్తం ఇతి “అస్త్రం”.
 అనాది మధ్యాంత మనంత వీర్యం ఇతి “ధ్యానమ్”.
 జ్ఞానయజ్ఞేన భగవద్గీతారాధనార్థే
 శ్రీకృష్ణ ప్రీత్యర్థే - గీతాపారాయణే (జపే) వినియోగః.
 - మంత్ర పుష్పం సమాప్తం -

జీవితం - ముక్తి - మోక్షం

- | | |
|----------------------------------|-----------------------|
| 1. మనోబుద్ధ్యహంకృతి - (బీజమ్) | 4. జీవితం - (కవచమ్) |
| 2. గుణ కర్మ ప్రవృత్తి - (శక్తిః) | 5. ముక్తి - (అస్త్రం) |
| 3. విశ్వాత్మదైవికం - (కీలకమ్) | 6. మోక్షం - (ధ్యానం) |

ప్రథమ భాగం
మనోబుద్ధ్యహంకృతి

1వ ప్రకరణం

మనస్సు

ఇంద్రియాణి పరాజ్ఞాహుః
రింద్రియేభ్యః పరం మనః

(భ.గీ 3-42)

శ్రీకరమైనది శరీరం. శరీరం- కర్మ-తప్పు- ఇంద్రియం కాదు. శరీరం ఎన్నటికి శ్రీకరమే- “శరీరం కేవలం కర్మ(భ.గీ 4-21)” దీని వలన స్పృష్టపడగలవి. ఇంద్రియాలు (Senses) మనసునకు ఉనికిని- కలిగించగలవి- ఇంద్రియాలే . ఇంద్రియాత్మకమైనదే “మనస్సు”. మానవుడు- ఇంద్రియ స్వరూపుడు. కర్మకు (Action) ప్రాతిపదిక- ఇంద్రియం (Sense). ఇట్టి కర్మకు సారథి “స్వభావం”. మనిషి ప్రవర్తనకు కారణం స్వభావం. “స్వభావస్తు- ప్రవర్తతే”. (భ.గీ 5-14) స్వభావమును అణచిపెట్టగలది మనసే. మనసు హృదయగతం. స్వభావోద్ఘాతముచ్యతే(భ.గీ).

ఇందువలననే- “క్షుద్రం హృదయం ధౌర్బల్యమ్” (భ.గీ-23) అని, మనసును అదుపు ఆజ్ఞలలో నిడమనిచెప్పినది. “ఇంద్రియాణి ప్రమాధీని(భ.గీ 2-60)” ఇంద్రియాలు ప్రవరాద కరమైనవి. ఇంద్రియ విషయములు- శబ్దం- స్పర్శ- రూపం రసగంధం బలీయమైనవి. వీటిని విడనాడటం- ఎవరి తరముకాదు. అయితే వీటిని నిరోధించుకోవాలి, అన్నది ప్రవచనం.

రాగము-ద్వేషము- మనిషిని తప్పుదారిని నడిపే శక్తులు, వీటికి మూల దేవతలు ఇంద్రియాలే. “ఇంద్రియాణి మనోబుద్ధిరస్యాధిష్ఠానముచ్యతే” (భ.గీ 3-40) శరీరమునకు రూపమును ఇవ్వగలవి ఇంద్రియాలే - ఇందుండి జనించగలది మరేమికాదు “మనస్సే”. దేహం వినా, ఇంద్రియాలు- అవగాహనకు రావు. వీటిని కలిగితేని మనస్సు-మనకందదు. బుద్ధికి రూపమిడగలది- మనస్సు.

అసక్తి-ద్వేషం- ఇంద్రియ లక్షణం. మనస్సునకు ఆశయాలు. ఇట్టి ఇంద్రియాల్ని- జయించి నిలువాలి. వీటిని విడిచి పెట్టాలని హితబోధ చేయవలను పడదు. ఇంద్రియాలకు లోబడుట పేరు. ఇంద్రియాతీతునిగ మెలగటం పేరు. ఒకరు ఇంద్రియాలోలుడు. ఒకరు ఇంద్రియవిజేత. ఇంద్రియ విజేత- ధన్యుడు కథ!

అష్టవిధ ప్రకృతులలో - మనసు ఒకటి (ఋగ్ 7-40). మనసు చంచలమైనది. విషయ వాసనకలది. నిరోధించబడనిది. అతిదుష్కరమైనది.

యస్త్వింద్రియాణి- మనసా
నియమ్యా రభతేర్జున (ఋగ్ 3-7)
ఇంద్రియ నిగ్రహమే- నిష్కామ కర్మ యోగం. ఇంద్రియ విజేత
ధన్యుడు.

“చంచలం హి మనః కృష్ణ- ప్రమాధి బలవద్ధృడమ్ (ఋగ్ 8-34).” మనస్సు విస్మరించరానిది. అయితే మనస్సును నిరోధించాలి. “యతోయతోనిశ్చరతి మనశ్చంచలమస్థిరం (ఋగ్ 8-28).” చంచలమైన మనస్సును, నెమ్మది నెమ్మదిగ మన అదుపు ఆజ్ఞలలో నిడుకోవాలి.

మానవ ప్రవృత్తికి ప్రాతిపదిక- శరీరంకాదు- ఇంద్రియం. ఇందువలన ఏర్పడగలది మనస్సు. ఒకటిని విడిచి పేరోకటి మన జాలదు. మనిషి అవగాహన- అనుభూతికి ముఖ్యప్రాతిపదికలు. ఇంద్రియాలు, మనస్సి. మానవుని కర్మ స్వభావము. నిర్ణయించ గలదిట్టలివి.

ఇంద్రియాలు ప్రమాదకరమైనవి. బలీయమైనవి. యజ్ఞశీలుని- వోపేకుని మనస్సును హరించగలవి. ఇట్టి ఇంద్రియాల్ని జయించి నిలువాలి. వీటిని విడిచిపెట్టమని ఏ ఒకటి ప్రభోధించదు. కారణం- మనసు హృదయగతం - ఇంద్రియాత్మకం- శారీరకరూపం. విదలించుకొనబడదు. మన నుండి విడివడదు. వదలించుకోవాలి.

“పద్మ పత్రమివాంభసా” (ఋ.౧-5-10) - సీతని తడసిన- తన నంటని- పద్మ పత్రమువలె వ్యక్తి - ఇంద్రియాన్వితండైననం పీఠికి లొంగనిరీతిని, పీఠిలోనున్నను జీవన్ముక్తుడు కాగలడు.

కోరిక- తృప్తి కలది- మనస్సు. ఇందుండి జనించగలది సంకల్పం. ఇట్టి సంకల్పమును విడనాడాలి. విడనాడినవాడే విముక్తుడు. సర్వసంకల్ప సన్యాసి విముక్తుడు. “యోగాగారాడస్తదోచ్చతే (ఋ.౧).” కామమునకు ఆది “భూమిక” సంకల్పము. దీనిని విడనాడాలి. “సంకల్ప ప్రభవాన్ కామాన్ త్యక్త్వా” (ఋ.౧-24).

“సంకల్పం” వినాదేనిపైన మనకు “మనస్సు” లగ్నంకాదు. ఆశకు కోరికకు- “విషయాసక్తి” అందుకు దారితీస్తుంది. ఇట్టి విషయాసక్తిని నివారించి- మానవుని ముక్తి పథంవైపు మరలించగలది బుద్ధి. ఏవిషయముపై ఆసక్తి- చూపాలి- ఏవిషయంపై ఆసక్తిని కనపరచరాదని- తనమనస్సునకు ప్రభోధించ గలది తన బుద్ధి తప్పు పేరేమి కాదు. బుద్ధిహీనతే మానవ వినాశానికి నాంది. “బుద్ధినాశాత్ ప్రణశ్యతి అని చెప్పబడినది (ఋ.౧.2-63)”.

మంచి ఆలోచనలకు-చెడు ఆలోచనలకు - సంకల్పాలకు- మూలముగ నిలుచునది “బుద్ధి”. ఇంద్రియాలతో పాటు-మనస్సును బుద్ధినికూడ- నియంత్రణ పరచనిదే జీవన్ముక్తికి తావుండదు. “మనసు” - తదుపరి ప్రాధాన్యతను పొందగలది బుద్ధి.

శ్రీ భగవాను వాచ :

ఇదం శరీరం - కౌంతేయ

క్షేత్రం- ఇతి- అభిదీయతే (ఋ.౧-13-2).

“శ్రీ కృష్ణుడు పల్కెను - కుంతీపుత్రా ఈ దేహము (భోగాయతనమగు)”

“క్షేత్రము- అని చెప్పబడును. దీనిని తెలిసికొనువాడు క్షేత్రజ్ఞుడు”

హృద్వి అస్మశరీరం-శంతరుని అభిభాషణ. అంతేకాదు-దేహమనేది
లభ్యమైన-జ్ఞాన విజ్ఞానాలు లభిస్తాయి. “తస్మాత్ దేహం లబ్ధ్వా జ్ఞాన విజ్ఞాన
సంభవం” మహాభారతం.

అంతేకాదు-“కాయేన మనసా బుద్ధ్యా కేవలైః శంద్రియైః అపి”
(భ.గీ.5-11) దేహమే(శరీరం) ప్రధాన భూమిక”.దేహానోస్మిన్ యథాదేహే
కౌమారం యౌవనం జరా(భ.గీ.2-13)”.
నిజానికి “దేహ”మనేది “కర్మ సంభవం.” కర్మ సంగేన దేహీనం
(భ.గీ.14-7) దేహమే కర్మ. “కర్మ” వలన సంభవించగలది “దేహం”.

ప్రథమ భాగం
మనోబుద్ధ్యహంకృతి
2వ ప్రకరణం
బుద్ధి

ఆత్మ బుద్ధి ప్రసాదజమ్
(భ.గీ-18-37)

మనస్సునుండి-“బుద్ధి” పేరుపడును. మనసునకు మించినది బుద్ధి. దుర్బేధ్యమైన మనస్సును జయించగలది బుద్ధిమాత్రమే. బుద్ధిలేని జీవి బద్ధుడగును.

బుద్ధి వివేకశక్తి గలది. బుద్ధి-మనసును నియంత్రితం పరచగలదు. బుద్ధి-ఒక యోగము వంటిది. బుద్ధులలో కర్మానుష్ఠాన బుద్ధి-నిష్కామ కర్మానుష్ఠాన బుద్ధి. ఈరెంటికి మించినది సమత్వ బుద్ధి.- జీవన్ముక్తి తారకం-“బుద్ధియే”. జీవితానికి (బుద్ధి) శరణం గచ్ఛామి.”

దూరేణహ్యవరం కర్మ-బుద్ధియోగాద్ధనంజయ

బుద్ధౌశరణ మన్విచ్ఛ-కృపణాః ఫలహేతవః(భ.గీ.2-49)సమత్వ బుద్ధి కలవారు- సుకృతములనుండి-దుష్కృతముల నుండి రెండింటి నుండి విముక్తులు కాగలరు (భ.గీ. 2-50) బుద్ధిమంతుల యొక్క “బుద్ధి” ఆ “పరమాత్మ” అని ప్రవచనం “బుద్ధిర్బుద్ధి మతామస్మి”(భ.గీ7-10).

ఈ బుద్ధులలో-“అర్చితమనోబుద్ధి”-“నిశ్చయాత్మక బుద్ధి”- ప్రశస్తమైనవి- వ్యవసాయకాత్మికా బుద్ధి (భ.గీ. 2-44) పలువిధములు.

స్వర్గాధిపతిత్వాన్ని ఆశించు“బుద్ధి”. విషయవాంఛలతోనిండిన “బుద్ధి”. భోగ్యైశ్వర్యాల సంపాదన బుద్ధి. దైవధ్యానంతో కూడిన బుద్ధి. (భ.గీ. 2-44) బుద్ధి ఒక యోగము. (10-10)అహంకార కారణం “బుద్ధి”. జీవన్ముక్తి కారణం “బుద్ధి”(భ.గీ.13-8).

అల్పబుద్ధి- జగత్ వినాశనకారి. అవివేకికి సమ్యక్ దర్శనం లభించదు. బుద్ధి వైవిధ్యము గలది. అధర్మమును ధర్మమని గ్రహించిన బుద్ధి- తామసిక బుద్ధి (ఛ.ఁ.18-32). అసంధిగ్నముగ తెలుసుకొను బుద్ధి- రాజసిక బుద్ధి. ఆత్మనిష్ఠయగు బుద్ధి- సాత్త్వికబుద్ధి.

భౌతిక సంపత్తికి సాధనం “బుద్ధి”. సృష్టికి దీపం “బుద్ధి”. ప్రతిభకు పనిముట్టు “బుద్ధి”. “బుద్ధి” “జ్ఞానము” సరిసమాన స్థాయిల్ని కలిగినవి కావు. బుద్ధి నుండి ఆవిర్భవించ గలది జ్ఞానం (Knowledge / Devine). నిశ్చయాత్మక బుద్ధిని, జ్ఞానమని చెప్పువచ్చును.

క్రమ వికాస చైతన్య స్థాయిని కలిగినవి ఇంద్రియం-మనసు-బుద్ధి. ఒకటిని విడచి వేరొకటి మనుగడను కొనసాగించలేవు. అయితే ఒకటిని అధిగమించి వేరొకటిని అందగలం. శరీరం రథం వంటిది. అశ్వాలు ఇంద్రియాలు. ఇక సారథి-బుద్ధి తప్ప వేరేమి కాదు. కర్మను అనుసరించ గలది బుద్ధి. నిజానికి

“ ఆత్మ బుద్ధి” - పరమాత్మతో సమాన మైనది.

బుద్ధులు మూడు విధములు-దేహబుద్ధి-జీవబుద్ధి- ఆత్మబుద్ధి వరుసగ, తామసిక- రాజసిక-సాత్త్వికపరమైనవిగ పరిగణించబడతాయి. కర్మబంధము నుండి మనిషిని విడిపించగలది “బుద్ధి”.

“బుద్ధ్యా యుక్తో యయా పార్థా” కర్మ బంధం ప్రహాస్యసి (ఛ.ఁ.2-39) బుద్ధిని వ్యక్తపరచగల కర్మ- శ్రేష్ఠమైనది. నిష్కామ కర్మ (ఛ.ఁ.2-39). యోగి నిజానికి ఎవరో కాదు, బుద్ధిమంతుడే. సుఖమును సంతృప్తిని ఇవ్వగలది “ఆత్మ బుద్ధి”-మనసు నుండి ఆవిర్భవించగలది-“బుద్ధి”. శరీరేంద్రియం వినా మనస్సు మన కందదు. బుద్ధికి రూపం ఏర్పడదు. ఆత్మ ప్రకాశిక అవతరించదు.

A Peculiar mode of ultimate reality determined by a peculiar movement tendency (ప్రవృత్తి) desire / or will / to imagine it is called Buddi (Intellegence mind).

బుద్ధి- ప్రవృత్తి- పరమైనది. 1. స్వార్థబుద్ధి- తామసీకం- 2. పక్షపాత బుద్ధి రాజసీకం- 3. సర్వోత్తమ బుద్ధి- సాత్త్వికం. లోకోపకారబుద్ధి- నిర్మల మనస్సులో కూడిన బుద్ధి శీఘ్రముగ స్థిరత్వమును చెందును. “ప్రసన్నచేత సోఽహ్యకుబుద్ధిః పర్యవత్తిష్ఠతి(భ.గీ.2-65). నిర్మల మనస్సుగల బుద్ధి స్థిరమైనది.

ఇంద్రియనిగ్రహం- ఆత్మచింతన- వివేకబుద్ధికి ప్రాతిపదికలు. బుద్ధియుక్తో జహాతీహ- ఉబేసుక్యత-దుష్కృతే(భ.గీ.2-50). సమత్వ బుద్ధి గల జనుడు- పుణ్య పాపముల రెండింటిని, ఈ జన్మయందే- తొలగించు కొనుచున్నాడు. “యోగః కర్మసు కౌశలం” (భ.గీ. 2-50).

“కర్మజం బుద్ధి యుక్తాహి ఫలం త్యక్త్వా” - మనీషిణః(భ.గీ.2-51) కర్మలనోన రించినను బుద్ధి బలమున వీటి నుండి విముక్తుడగును. జన్మ బంధము నుండి విముక్తుడగును. “జన్మ బంధ వినుర్ముక్తాః” (భ.గీ.2-51).

అజ్ఞానమును- మాలిన్యమును - దాటగలిగినవాడే-బుద్ధిమంతుడు. పరిశుద్ధుడు. సమాజమున గల జనుడు అనేక విషయాలను- వినవలసి వచ్చును. దేనికి కలత చెందని బుద్ధి- “నిశ్చయాత్మక బుద్ధి”. యోగసిద్ధికి ఉపకరించగలది. ఆత్మ సాక్షాత్కారమును ప్రసాదించగలది “బుద్ధి.”

చేయదగినదేమి-చేయరానిదేమి- తెలిసికొనగలిగినదేమి! బంధమంటే ఏమిటి ! మోక్షమంటే ఏమిటి! తెలియచెప్పినదే - సాత్త్వికబుద్ధి (భ.గీ.18-30).

ధర్మమును- అధర్మముగ, అధర్మమును- ధర్మముగ, చేయరాని దానిని, చేయదగినదిగ, చేయదగనిది- చేయగలిగినదిగ, తెలిసికొనిన బుద్ధి- రాజసీకమే అగును.

అవివేకము వలన- కప్పబడినదై- అధర్మమును ధర్మమని- ఎంచునో- సన్మార్గములను, విపరీతార్థముగ మలచునో, ఆబుద్ధి- తామసీక బుద్ధి అనిపించుకొనును.

బుద్ధి త్రయీవిధాత్మకం. తామసీక బుద్ధి, రాజసీక బుద్ధి, సాత్త్విక బుద్ధి.
బుద్ధి త్రిగుణాత్మకం. దీనికి మించినది జ్ఞానం.

అందుకే ‘‘హితోపదేశమున’’ కర్మా యుక్తం ఫలం పుంసా ‘‘బుద్ధిః
కర్మానుసారిణి’’ అని స్పష్టపరచబడినది.

కర్మ జం - బుద్ధి

యుక్తా హి(భ. గీ.)

ప్రథమ భాగం
మనోబుద్ధ్యహంకృతి
కి వ ప్రకరణం
అహంకృతి

మనోబుద్ధి రేవచ అహంకార

ఇతియం మే ఖిన్నా ప్రకృతి రష్టభా
(ఛ.గీ. 7-4)

“కర్మ-జ్ఞానం-అనుభవం” జీవితం. అహంకృతి- ఇహపర సాధనం. వ్యక్తి జీవితానుభవం. సహజవ్యామోహపేక్షలకు గురి కాగలది- అహంకృతి. అహంకృతికి దర్పణం- “జీవి”. అహంకృతికి లోను కాగలది - “జీవి”.

ప్రకృతి- ఎనిమిది విధములుగ-విభక్తము కలిగినది. నీరు-నిప్పు-మన్ను- గాలి- ఆకాశం. ఇవి పంచభూతాలు. మరియు మనసు-బుద్ధి-అహంకృతి వెరసి అష్టవిధకూటమి. ప్రాణి ఆవిర్భవానికి ఇవి ప్రాతిపదికలు.

“భూమి రాపోనలో-వాయుఃఖం” (ఛ.గీ.7-4)

విభజింపబడిన “అపర ప్రకృతి” ఇది. ఇది అల్పమైనది. జగత్తును ధరించునది-జీవరూపమైనది. మరియుక ప్రకృతి-“పరాప్రకృతి” ఇది శ్రేష్ఠమైనది (ఛ.గీ.-7-5) .

అహంకృత్స్న-స్యజగతః. ప్రభవః ప్రలయస్థధా(ఛ.గీ-7-6). “ఈ ద్వివిధ ప్రవృత్తుల వలన - ఈ సృష్టిస్థితి-లయలకు - కారణ భూతం ఉండ నునేనే పరమాత్మను”.

“అపర ప్రవృత్తి” తెలియబడగలది- “సదసచ్ఛాహ మర్జున” (ఛ.గీ.9-19) సత్(దృశ్యం) అసత్(అదృశ్యం) అహం(నేనే) పంచభూతాలు- దృశ్యములు. మనసు బుద్ధి అహంకృతి అదృశ్యములు. “పరాప్రకృతి” తెలియబడ లేనిది “సదసత్తత్పరం యత్” (ఛ.గీ.11-37) దృశ్యా దృశ్యాజగతికి అతీతుడైన అంతం - నమధ్యం- న- పశ్యామి ఆదిమ్ (ఛ.గీ.).

“జీవి” బ్రహ్మము కన్న-పరుడు కాకపోవచ్చు బ్రహ్మమే భ.గీ.(7-5) బ్రహ్మముతో సరితూగవచ్చు-కాని బ్రహ్మమై నిలువలేదు. The spirit (జీవి) is inseparable from Brahma, equal with Brahma-and Identical with Brahma but it is not - "Brahma".

తన నుండి ఏర్పడిన ఏ ఒకటి అయిన - తనుగ ఉండలేదు. “సూత్రే మణి గణా ఇవ.” (ఓ.ఓ.7-7) దారమందు మణులవలె-తన యందు సమస్త జగత్ కూర్చబడినది (7-7). తన అంశ-తనకు చెందినను- అది తన నుండి పేరుపడిన తదంశముగనే (జీవి) ఉండగలదు- తనుగ ఉండలేదు.

మమైవాంశో జీవలోకే జీవభూతస్స నాతనః (ఓ.ఓ.-15-7)

“ఈశ్వరస్సర్వ భూతానామ్-హృద్దేశార్జునతిష్ఠతి” (ఓ.ఓ.18-61) తన నుండి పేరుపడిన తన అంశ ఒకటి కలదు. “అగ్ని నుండి పేరుపడి-వెలువడిన అగ్నికణం” వలె జీవి-తన అంశ. ఎల్ల జీవులు హృదిలో పరమాత్మగ తనుండగలడు. ఇందువలన “పర బ్రహ్మ” నుండి-“అపర బ్రహ్మ” రూపొందినదనుట స్పష్టముకద.

మనో బుద్ధ్యహంకృతి - జనుడు :-

మనసు-బుద్ధి-అహంకృతి- తిపుటి సంపుటి. మనుజుని “రూపం” అవతరింపజేయగలది. “జీవి” విశ్వతేజోంశసంభవం. జాగృతి దీపిక. పరాపర ప్రకృతి దర్పణం. సూర్యునిలో తేజస్సు-చంద్రునిలో తేజస్సు- ఒకటి ప్రకాశించగలది- వేరొకటి ప్రకాశింపజేయగలది. తనేమిటో-తను తెలిసికొ గలిగినవాడు- “అర్జునుడు”. తనంటే ఏమిటో ఏమీ తెలిసికొన లేనివాడు- “జనుడు”. అర్జునుడు- తనలో నున్న- అత్య దీపికను తను చూడ గలుగును. జనుడు - తనలో నున్న - అత్యను తను జూడలేడు.

పరాపర ప్రవృత్తులనుండి ఏర్పడిన- “అహంకృతి” అనేది దైవిక ప్రవృత్తి- తప్పు మన ఇష్టా ఇష్టాల మేరకు ఏర్పడినదిగ ఉండదు. ప్రకృతికి అధిపతి- సృష్టికర్త ప్రవృత్తి. ప్రకృతి నుండి రూపొందగలది. అట్టి “ప్రవృత్తి”కి మనము అధీనులమే తప్పు అధినేతలగ నిలవలేం.

జనులు కర్మాధికారులు తప్పు- ప్రకృతికి- ప్రవృత్తికి అధికారులు కారు. అయితే ఈ కర్మల వలన సంభవించు ఫలాఫలితాలపై మన పట్టు ఉండదు. ఇందుకు కారణాలగ మన కర్మలేగాక పరాప్రవృత్తులు రెండును నిలుస్తాయి. “శరీరం కేవలం కర్మ” ఇదం శరీరం-క్షేత్రం (జీవి). ఇంతకు మించిన వాడు క్షేత్రజ్ఞుడు (జీవాత్మ). ఉత్తమ క్షేత్రజ్ఞుని (పరమాత్మ) అధీనమున- ఈస్మష్టి-స్థితి -లయలు-సంభవించును.

అజ్ఞాన జనిత-వ్యామోహ ఆపేక్షల్ని కలిగినవాడు “జనుడు”. దురహంకృతీపరుడు జనుడు. జనుడు అల్ప సంతోషి జనుడు- శుష్కవేదాంతి హృదయ దుర్బలుడు-జనుడు.

జనులనందరిని తన వారిగకాక-తనకు స్వజనులుందురని వారిని చంపరాదని- కులక్షయకృతం దోషమని- వర్ణసంకరం నరకమని భయం- భీతి ధర్మ సంకటంతో-వ్యవహరించగలవాడు-జనుడు. “కార్పణ్య దోషేనహత స్వభావుడు జనుడు. ఆత్మ జ్ఞాన శూన్యుడు-జనుడు. ధర్మము తెలియని ప్రజ్ఞావాది జనుడు.”

దేహాభిమానిజనుడు. ధర్మాధర్మ వివేకరహిత మనస్కుడు జనుడు. జ్ఞానివలె మాట్లాడి అజ్ఞానివలె విలపించే వాడు జనుడు. సుఖాలకు పొంగి, దుఃఖాలకు లొంగినవాడు జనుడు. నిష్క్రియరాపరుడు జనుడే. సంకుచితాత్మను (Limited Self) కలిగినవాడు జనుడు.

తన కర్మలఫలం తన హస్తాల్లోనే ఉందన్న “అహంకారి” జనుడు. తనలో గల ఆత్మను కేవలం జీవ చైతన్యమని తనను తను కించపరచుకొనే బలహీనత కలవాడు-జనుడు. దుఃఖితుడు-జనుడు. నిత్య సందేహిజనుడు. కర్మ బంధమున చిక్కుకున్న-వాడు జనుడే. కర్మగతిని తెలిసికోలేనివాడు జనుడు.

ద్వితీయ భాగము
గుణకర్మ - ప్రవృత్తి
1వ ప్రకరణం
గుణం

సత్త్వం రజస్తమ ఇతిగుణాః
(భ.గీ.14-5)

“సత్త్వం - రజస్సు-తమస్సు” - మూడు గుణములు. ఇవి ప్రకృతి జన్యములు. విశ్వ గుణములు. వీటిని ఉల్లంఘించడం ఎవరితరం కాదు. ఈమూడింటి వలననే- “గుణకర్మ ప్రవృత్తి” అనేది ఏర్పడును. ప్రకృతి వలన సంభవించగలవి గుణములు.

“సత్త్వంరజస్తమ ఇతిగుణాః ప్రకృతి సంభవాః” (భ.గీ.14-5) గుణములు స్వాభావికములు-త్రయీవిదములని (భ.గీ.14-5) చెప్పబడినవి. The three modes (Gunas) goodness(satva) passion(Rajas) and dullnesss(Thamas) born of nature(prakrithi).

“పురుషః ప్రకృతి స్థోహి- భుక్తిః ప్రకృతి జాన్ముణాన్ (భ.గీ.13-22)” . మనం ప్రకృతి వలన పుట్టిన గుణములను అనుభవించగలము. మంచి పుట్టుకలకు చెడు జన్మలకు కారణం - ఈ మూడు గుణములే . త్రిపుటసంపుటి.

గుణమే విత్తు-దానిఫలితమే జీవితం. గుణములు-శరీరానికి చెందినవి. ఆత్మకు చెందినవికావు. స్వభావం వలన కర్మ ఏర్పడుతుంది. కర్మల వలన “గుణములు” వ్యక్తపడుతాయి. “గుణం” లేని కర్మ అంటూ ఉండదు. ఇంద్రియములను ప్రకాశింప జేయగలది “గుణమే”.

“త్రిభిర్గుణమయైఃభావైః ఏభిః సర్వమిదం జగత్- (ఘ.గీ.7-13)”. సకల జగత్ త్రయీవిధ భావములవలన కలుగును. సత్త్వరజ-స్తమ-త్రయీవిధ గుణములతో నిండి ఉండును. మానవుడు గుణాన్వితుడు. వీటిని తెలిసికోలేడు. అందుకే గుణములు (ప్రకృతి) మాయగ అభివర్ణించ బడినవి.

అయితే వేదము(కర్మ) త్రిగుణాత్మక విషయం - (కర్మ). “త్రైగుణ్య విషయావేద” (ఘ.గీ.2-45). దీనిని అధిగమించి ఉపనిషత్(జ్ఞానం) స్థాయిని చేరుకోవాలి.

ఏ ప్రాణీకూడ- ఈ గుణములనుండి విడివడి మనజాలదు. వ్యక్తులు- వారిలో గల సహజస్వభావం వలన “జనించిన-కర్మలవలన,” వ్యక్త పడుగుణములమేరకు, విభజన రూపములను, సమాజమున అందగలుగును. వారే తామసీకులు (వైశ్యులు) రాజసీకులు(క్షత్రియులు) సాత్త్వికులు (బ్రాహ్మణులు). అదిలో “త్రయీవర్ణం” త్రయీధర్మం - కొనసాగినది. తదుపరి “సంకర వర్ణంతో” “చాతుర్వర్ణం” అయినది. గుణ భేదములున్నవి-1. పరోపకారం శాంతి సత్త్వగుణ జనితములు2. వ్యక్తిగత ప్రయోజనం అశాంతి రాజసీకగుణం 3. వ్యామోహం ఆకాంక్ష-తామసీక గుణం. ఒక వ్యక్తిలో ఏ గుణం నిత్యం ప్రకాశకగ నిలుచునో, ఆమేరకు ఆ వ్యక్తి ఆ గుణాన్వితుడిగ పేర్కొనబడును.

నిజానికి ఏ ఒకనిలో, ఈ త్రయీవిధగుణ సమ్మేళన జరిగిన గాని , ఆవ్యక్తికిఉనికి మనుగడ వికసనలనేని, దుర్లభం. సృష్టి-స్థితి-లయలకు నిలయం-“గుణం” త్రిగుణాత్మకం ఈ ప్రపంచం.

త్రయీవిధ స్వభావములను స్పష్టపరచగలవి త్రయీవిధ ధర్మనములు- ఈ గుణ త్రయము-సాత్త్విక గుణం (Cosomic quality of goodness) రజోగుణం (Cosomic quality of passion) తమోగుణం (Cosomic quality of Dullness).

ద్వితీయ భాగం
గుణకర్మ - ప్రవృత్తి
2 వ ప్రకరణం
కర్మ

స్వభావ నియంతం కర్మ
(భ.సీ - 18-47)

“స్వభావము” నుండి జనించిన-గుణముల వలన వ్యక్తపడగలవి “కర్మలు.” గుణం లేని కర్మకు గురుతే ఉండదు. “కర్మ” వినా గుణానికి రూపమే లేదు. గుణకర్మ ప్రవృత్తి ఏర్పడినగాని, మనిషికి వ్యక్తిత్వం ఏర్పడదు.

సాత్త్విక కర్మలు - తపస్సు-నిగ్రహం-ఋజుమార్గం అధ్యయనం
“శమోదమస్తపఃశౌచం” (భ.సీ 18-42)

రాజసిక కర్మలు - పరిహేలన-రక్షణ-దానం
“శౌర్యం తేజోధృతి ర్థాక్ష్యం” (భ.సీ 18-43)

తామసిక కర్మలు - కష్టించడం-పశుపాలన-వర్తకం
“కృషి-గోరక్ష-వాణిజ్యం” (భ.సీ. 18-44)

“స్వభావనియంతం కర్మ (భ.సీ-18-47).” కర్మ స్వాభావికమైనది. స్వభావ నియంతం కర్మ. సహజమైనది కర్మ. స్వకర్మపరుడే సిద్ధిని పొందగలడు. స్వకర్మ నిరతిస్సిద్ధిమ్ (భ.సీ.18-45) - “స్వభావం- స్వరూపం- స్వకర్మ” ధర్మము అనబడును ధర్మమన సహజ ప్రవృత్తి మార్గము-జీవితం.

పరిచర్యలు ఒనరించడం- ఒక కర్మగ చెప్పబడినది. “పరిచర్యాత్మకం కర్మ”. తామసిక స్వభావం నుండి (శూద్రులు) జనించగలది తామసిక కర్మ. “తామసికుడు” శూద్రుడు అనబడును. “శూద్రస్యాపి స్వభావజమ్”. “సేవాకర్మ” - తామసికులు, శూద్రులకు, స్వభావ సిద్ధమైనది. అయితే స్వభావం గుణం వినా, బహిర్గతం కాదు కద. బహిర్గతం కాని గుణం వలన వ్యక్తపడగల కర్మలుండవు. అందుకే శూద్రుని కర్మలు అని చెప్పబడలేదు. పరిచర్య కూడ ఒక గుణకర్మ. త్రిగుణాత్మక కర్మల పర్యవసాన ప్రతీక. కర్మ ఎన్నటికి గుణాత్మకమే కద.

జ్ఞానము లేని అనుభవం, అనుభవం వినా కర్మ, కర్మ వినా జీవితం , ఎన్నటికి కొనసాగదు. కొనసాగనిది. “శ్చక్షిరయాత్రాపి-చ-తేన ప్రసిద్ధ్యేద కర్మణః

“స్వభావం” వలన ఏర్పడిన కర్మల వలన వ్యక్తి గుణములు వ్యక్త పడును. ఇటువంటి “గుణము” ఏ ఒక దానిని శూద్ర పరముగ చెప్పబడలేదు. ఉన్నవి మూడే గుణాలు. కర్మలేని గుణమెలా సంభవించును. ఇక జాయతే వర్ణసంకరః (భ.గీ.1-41) అన్నందున సంకరగుణము “సంభవం”. సంకర గుణం నుండి ఏర్పడగలవి-సంకర గుణకర్మలు. ఇవి శూద్ర కర్మలు. ఒక్క “సేవకే” ఇవి పరిమితము కావు కద. త్రయీవిధ గుణముల నుండి, ఏకోన్ముఖముగ వెలువడిన, “సంకర గుణకర్మప్రవృత్తి” బహుముఖమైన, “గుణ కర్మ”లను “వ్యక్తులకు” సంభవింప చేయును. సంకర గుణకర్మలన-“త్రివిధాన్విత గుణకర్మ సంజనితులే” పరులుకారు.

త్రయీవిధ కర్మలు 1. ప్రభోదం-సాత్త్వికకర్మ 2. పాలన-రాజసిక కర్మ- 3. ఉత్పత్తి పంపిణీ-తామసిక కర్మ. ఇక సేవలు - శూద్ర కర్మ. సంకర గుణ కర్మలగ “సేవ”లుండును. కాయకర్మ (Action) వాచిక కర్మ (Devine) మానసిక కర్మ (Spirit) అవిభాజ్యములు.

శరీర వాఙ్మనోభిర్భుత్కర్య (హరభతే నరః (భ.గీ-18-15)

“కర్మ” త్రయీవిధాత్మకం-జ్ఞానం-త్రయీవిధం-అనుభవం

త్రయీవిధాత్మకం - త్రిగుణాత్మకం. మానవజీవితం.

రాగద్వేష రహిత కర్మ-సాత్త్విక కర్మ. నిత్యప్రయత్న-ఫలస్థితి కర్మ-రాజసిక కర్మ. ఆశా వ్యామోహ జనిత కర్మ-తామసిక కర్మ. ఈకర్మలన్ని గుణసంహితాలే. గుణకర్మలనిపించుకొనును. అయితే “పరిచర్యాత్మక కర్మ”-శూద్ర కర్మ. అనగా గుణకర్మస్థాయిలో-శూద్రత్వం నిలిపి శూద్ర కర్మగ మలచబడినవి. ఈ కర్మ “సంకరగుణకర్మ” తప్ప త్రయీవిధ గుణకర్మలలో ఏ ఒకటిగ ఉండదు. ఏ ఒకటి నుండి ఇది విడివడదు. (Mixture Cosmic quality). నాల్గవ గుణమనేది లేదు కద.

త్రయీవిధాత్మక

గుణకర్మ “సంకర

గుణకర్మ” - “జాయతే-వర్ణసంకరః” (భ.గీ.).

శూద్రులు-వైశ్యులు పాపయోని సంభవులనడం. కృషి గోరక్ష వాణిజ్యం-కష్టతరమైనవి. శూద్ర వైశ్యుని కర్మలు. ఈ ఇరువర్ణాల వారిని “ఒకటిగ” నిలపినందున -వైశ్య కర్మలలో భాగస్వామ్యం శూద్రునికి లభించినట్లయినది. తామసి కర్మలివి కద-వైశ్య శూద్రులిరువురు-తామసిక గుణకర్మ సంజనితులుగనే నిలవాలి. నాల్గవ ప్రవృత్తి లేదు కద.

సాత్త్విక కర్మ ఫలితం “నిర్మల సుఖం”. రజస్సు కర్మ-ఫలం- “దుఃఖమ్”. తామసిక కర్మకు ఫలము జ్ఞానం. (భ.గీ. 14-16). నాల్గవ కర్మ అనేది లేదు కద.

“త్రిగుణాత్మిక కర్మ, నిష్కామకర్మ”. సమర్థనీయం (Selfless ness action / disireless ness action). కర్మలనందున్న సుఖాసక్తిని, తృప్తిను విడివడటమే కర్మ సన్న్యాసం. (Renunciation) కర్మ ఫలాసక్తి లేని విద్యుక్త భర్తమే - “త్యాగం”. (Relenquishment).

గత “జన్మ కర్మ” ఫలితమే - ఈ కర్మ జన్మ అని ప్రభోదిస్తుంది “పునర్జన్మ సిద్ధాంతం” “ప్రారబ్ధకర్మ- ఆగామికర్మ-సంచితకర్మ” - త్రయీవిధాత్మకం. త్రయీవిధకాల గమనం కలిగినది. “కర్మ” భూత భవిష్యత్తు- వర్తమాన పరిణితి కలది. పునర్జన్మ సిద్ధాంతం.

వర్తమాన కాలమున అనుభవిస్తున్న-కర్మ “ప్రారబ్ధ కర్మ” అనబడును. ఈ ప్రారబ్ధకర్మ వలన ఆగామి కర్మ సంభవించును. ఈ కర్మ సంచిత కర్మకు మార్గమిడును “సంచితకర్మ” - అనగ కూడబెట్టుకొనిన “కర్మఫలం” అని అంటారు.

ఒక జన్మలో కూడ బెట్టిన కర్మ ఫలం చెడోమంచో-మరొక జన్మలో “ఆగామి కర్మ” గా వచ్చి ప్రారబ్ధ కర్మగ మారుతుంది. అందుకు ఎట్టి వారికైన కర్మానుభవం తప్పుదు (అవశ్యం అనుభోక్తవ్యం) జ్ఞాన విజ్ఞాన సహితం(ఓ.ఓ.9-1).

అయితే కర్మత్వమే సంచిత కర్మకు రూపు రేఖలనిస్తుంది. ఈ కర్మకు అధికారి కర్మిష్టి తనే. అందుకు-“కర్మణ్యేవ్యాధికారస్తే” అని ధృవీకరించ బడినది. తను కర్మాధికారిగ నిలిచి, తన ఆగామి, సంచిత కర్మలకు, తగిన ముఖ్య భూమికలను, తనే చేకోర్చుకోవాలి.

మనోబుద్ధ్యహంకృతి గలది - “కర్మ”

గుణకర్మ ప్రవృత్తి కరం- “మార్గం”

విశ్వాత్మదైవికం - “అభివ్యక్తం”.

కర్మ మార్గ అభివ్యక్తం-“మానవ జన్మ” - నిత్యదైనందిన జీవితమున నిలువెత్తు రూపమై నిలువగలది-జీవన్ముక్తి నివ్వగలది మోక్ష సాధనకుపకరించ గలది. కర్మ.

ద్వితీయ భాగం గుణకర్మ ప్రవృత్తి

3 వ ప్రకరణం

ప్రవృత్తి

యతః ప్రవృత్తి ర్భూతానామ్

(ఛ.సీ - 18-45)

“ప్రవృత్తులు” తయ్యావిధాత్మకమే. “ప్రవృత్తి” అనే దానికి అర్థం ఒక మార్గం నివృత్తి-అని తెలుపబడినది. “ప్రవృత్తి” అన - ఉత్పత్తి. కర్మ ప్రయత్నం. అని చెప్పబడినది “కలుగ గలది- ప్రవృత్తి”. దీని నివారణ ముస్సాధ్యం. సాధన తరుణోపాయం కేవలం నివృత్తి మాత్రమే. అన్యథా దీనిని నిరోధించలేము. అప్రతిహతము అనివార్యమైనది.

“యతః ప్రవృత్తిర్భూతానామ్” - యేన సర్వమిదం జగత్ (ఛ.సీ-18-45). ప్రవృత్తి అనాది. అది పురుషుని అధీకృతం. ఏ ఒకరిని మనం తెలిసికోన గోరిన అతని ప్రవృత్తిని మనం తెలిసికోవాలి. నహి ప్రజానామి తవ ప్రవృత్తిమ్ (ఛ.సీ-11-31). నీ ప్రవృత్తిని తెలియకున్నాను - “అర్జును ఉవాచ.”

“అ ప్రవృత్తి” - అన ప్రయత్న శూన్యత, ఇది ప్రమాదకరం. “ప్రవృత్తి” అనిన - “సంసారసాగరం” - అనిపేదాంత పరమైన అర్థం. సాధారణముగ దైవిక ప్రవృత్తి-అసుర ప్రవృత్తి అనడం- సర్వసాధారణం. అయితే గుణ కర్మలవలె-సహజ ప్రవృత్తులు కూడ మూడు విధములు. ఇవి మినహా పేరే ప్రవృత్తులు ఉండవు.

1) సాత్త్విక ప్రవృత్తి - (Wisdom - state of being)

2) రాజసిక ప్రవృత్తి - (Greedy - state of being)

3) తామసిక ప్రవృత్తి - (Dullness - state of being)

ఎప్పుడు ఏదో ఒక పనిని ఒనర్చుటలో నిమగ్నమై నిలచినదే “ప్రవృత్తి” (Station) ప్రవృత్తి ఒక అశ్వం వంటిది. రౌతుకి అశ్వం పై అదుపు అజ్ఞలు ఉండాలి. లేనిచో రౌతును ప్రవృత్తి క్రిందపడవేయ వచ్చును.

వ్యక్తి బాహ్య పరమైన జీవితం-అతని అంతరంగిక ప్రవృత్తికి నిదర్శన రూపం. (Man's out world life must express his unword life).

1) గంభీర మనస్సులు- ప్రశాంతి చిత్తులు-సదా ఆలోచనా నిమగ్నులు సాత్త్విక ప్రవృత్తికల వారై ఉందురు. వీరిని అంతర్వర్తనులని పిలవవచ్చు.
(Introverts)

2) అహంభావపూరితులు వాబు- దర్బాంకు ప్రతికలు- సత్క తీర్తి ప్రతిష్ఠలకు ఉద్విగ్ధులు వారు- రాజసీక ప్రవృత్తి కలవారై ఉందురు. వీరిని బహిర్వర్తనులని పిలవాలి. (Extroverts)

3) ఆశావ్యామోహ సంజనితులు- సత్క ప్రయోజన మార్గాల్లో నిమగ్నులు అంతర్వర్త మరియు బహిర్వర్తనులు-తామసీక ప్రవృత్తి కలవారై ఉందురు. (Introverts - Extroverts).

అంతరాత్మకు చెందినవి- ప్రవృత్తులు ‘‘అవిభాగాత్‘‘. పూర్తిగ విభజనకు రానివి. రజోగుణ ప్రవృత్తిని లోభ ప్రవృత్తి అని అందురు. లోభ-మోహమ దమాత్సర్యాలు రాజసీక ప్రవృత్తి జన్మములే. మనశ్శాంతిని చెరచేవి. ఇంద్రియ నిగ్రహాన్ని- సేరసపరచేది ‘‘ప్రవృత్తి‘‘. ‘‘లోభః ప్రవృత్తి రారంభః కర్మణా మశమః స్పృహ‘‘ (భ.గ.-14-12).

జీవిత వాంఛల్ని- లోరికల్ని- జీవితాశల్ని నెరవేర్చుకొను జూచునదే వ్యక్తిగత స్పృహ- రాజసీక ప్రవృత్తి పర్యవసిత రూపం. The posenate seeking of life and its pleasure arises from the domonance of రజో గుణ ప్రవృత్తి.

జీవితం ప్రవృత్తి పరం. మన- కర్మ- మన ఇచ్ఛ మన ప్రవృత్తికి స్వభావముగ నిలుస్తుంది. ‘‘మన జ్ఞానం’’- మన ప్రవృత్తికి- స్వరూపముగ నిలుస్తుంది. మన అనంభవం- మన క్రియా ప్రవృత్తికి- స్వకర్మగ నిలుస్తుంది. ‘‘కర్మ జ్ఞానానుభవం’’ ఇచ్ఛా- జ్ఞాన క్రియా శక్తుల మూలమే తప్పు పేరేమి కాదు.

(The gross body, the causal body, the stable body).

ఇందువలన వ్యక్తికి “ప్రవృత్తి” ఒక జీవిత ధర్మముగ నెలుస్తుంది. ప్రవృత్తి
 త్రయ్యావిధాత్మకమే. కర్మ జ్ఞానానుభవం - జీవితం - కర్మ
 ప్రవృత్తి + జ్ఞానప్రవృత్తి + అనుభవ ప్రవృత్తి = జీవితం.

కర్మ ప్రవృత్తి (శారీరక ప్రవృత్తి) (Five of Action) :-

ఆకాశం (Ether) - అగ్ని (Fire) - గాలి (Air) - నీరు (Water) - భూమి (Earth)
 పంచభూతాలివి. కర్మ ప్రవృత్తి వలన “కర్మేంద్రియాలు” కన్ను ముక్కు - చెవి -
 చర్మం - నాలుక - బహిర్గతమగును. కర్మేంద్రియం క్రియను చర్మ (Action) అని
 అందుము. ఉదా : కర్మేంద్రియం - వాకేనకు “క్రియ” మాటలాడుట. కర్మను
 ఆదేశించగలది ఇంద్రియమే. కర్మ ప్రవృత్తి - తామసిక ప్రవృత్తి పరం. ఈ ప్రవృత్తికి
 నివృత్తులు శారీరక కర్మలు. కృషి పశుపాలన వాణిజ్యం. “వైశ్య శూద్ర కర్మలు”.

జ్ఞాన ప్రవృత్తి (వాచిక కర్మ) (Five of devine):-

శబ్ద (Sound) స్పర్శ (Touch) రూపం (Form) రస (Taste) గంధం (Smell) జ్ఞాన
 ప్రవృత్తి వలననివి బహిర్గతమగును. జ్ఞానేంద్రియాలివి. త్వక్ - చక్ష - కర్ణః
 జిహ్వా - పాణములు. కర్మలలో స్పృష్టతను చెప్పుగలది ప్రవృత్తి. ఉదా:-
 మాటలాడుట - కర్మ ప్రవృత్తి. ఇందులో స్పృష్టతను చెప్పుగలది జ్ఞాన ప్రవృత్తి.
 ఈ ప్రవృత్తికి నివృత్తులు వాచిక కర్మలు” - శౌర్యం - తేజస్సు దానం - ఈశ్వర
 భావం. “క్షత్రియ కర్మలు”.

అనుభవ ప్రవృత్తి (మానసిక కర్మ) (Five of Spirit) :-

మనసు (Mind) జ్ఞానం (Sense) వివేకం (Interligence) సంకల్పం (will) ఆత్మ
 (Self) అంతరాత్మ అనుభవ ప్రవృత్తిలోనివి స్పృష్టపడును. మానసిక కర్మలివి.

ఈ ప్రవృత్తికి నివృత్తులు - మానసిక కర్మలు - నిగ్రహం తపస్సు శుచిత్వం
 అధ్యయనం. “బ్రాహ్మణ కర్మలు”.

ప్రవృత్తులను విడదీసి విభజించడం సాధ్యంకాదు. ప్రతి ఒక వ్యక్తిలో -
 ఈ ప్రవృత్తులు మూడు ఉన్నగాని - అతనికి ఉనికి - మనంగడ - వికసనలు
 లభించవు. విశేషమేమన ఒకరిలో ఒక ప్రవృత్తి కొట్టోచ్చినట్లు కన్పించగ
 అతనిలోగల ఇతర ప్రవృత్తులు - అణగి మణగి ఉంటాయి. మానవాత్మ
 త్రయావిధ ప్రవృత్తుల సంపుటికరణ. మానవ జీవితం - మానవుడు.

గుణకర్మ ప్రవృత్తిని కలిగిరేసి వ్యక్తి అంటూ ఉండడు. అతడే జనుడు అని భావించబడును. అయితే “మనోబుద్ధ్యహంకృతికి” నివారణ కౌగల “గుణకర్మ ప్రవృత్తి” కలవాడు జనుడని గాక అర్జునుడు అని భావించ బడును. మనో బుద్ధ్యహంకృతి నుండి బడయట పడినవాడు అర్జునుడు. ఇందుకు రోపడి మృవహరించినవాడు జనుడు.

గుణకర్మ ప్రవృత్తి - అర్జునుడు :-

అజ్ఞాన జనిత వ్యామోహోపేక్షల నుండి పై దొలగి జనుడు - విజ్ఞాన భరిత ధైర్యస్థయిర్యాత్న ప్రదర్శించ గలిగిన మరుక్షణం అర్జునునిగ అవతరించును. జనుడు అర్జునునిగ తీర్చిదిద్దబడాలి. జనుడు అర్జునునిగ నిలవగలిగిన జీవితం- ముక్తి-మోక్షం లభించును. లేనిచో అపరిపూర్ణ మానవునిగనే నిలచును-పరిపూర్ణుడు కాజాలడు.

మనోబుద్ధ్యహంకృతి స్థాయి నుండి జనుడిని తప్పించి అర్జునుని స్థాయికి (గుణకర్మ ప్రవృత్తి) గొనిపోవు బృహత్తర-మహత్తర సాధనం “తత్వమే”. జనుడి స్థాయి నుండి (జీవి) విడివడి అర్జునునిస్థాయిని (జీవాత్మ) నిలచిన తమపరి-పాండవ మధ్యముడు- జనుడుగగాక అర్జునునిగ పిలవబడును. జనుడు అర్జునుడు-జనార్థనుడు-అర్జునుడు ఎన్నటికి మధ్యముడే అగును.

స్వస్వభావమును తెలిసికోలేనిది. సుస్వరూపమును కనిపెట్టలేనిది. స్వకర్మాచరణను అనుసరించలేనిది. “మనోబుద్ధ్యహంకృతి”. తన స్వభావమేమిటో తనకు ఎరుక పడి, తన స్వరూపమేమిటో తనకు విశదపడి, తన స్వకర్మ ఏమిటో తనకు వివరించగల, స్వాభావిక ప్రవృత్తిని, తను అందుకొనిన మరుక్షణమే జనుడు, అర్జునునిగ అవతరించగలడు.

ఇందువలన “స్వస్వభావ-సుస్వరూప-స్వకర్మాచరణ” పరులెల్లరు- “అర్జునులే”. అజ్ఞానము నుండి విడివడిన వారు గతస్మృతులను మరల పొందిన వారు “అర్జునులే”. ఏకాగ్రతతో మోహమును విడనాడి-

బోధనను వింటివా అనిన (18-72) వెంటనే 1. మోహము నశించినది. 2. ఆత్మస్మృతి అలవడినది-3. సంశయ నివారణ జరిగినది అని అనగలిగినవాడు అర్జునుడు. మోహపే శపరండు- ఆత్మ స్మృతిని విస్మరించినవాడు అసంశయాత్ముడు జనుడని పేరే చెప్పనవసరం లేదు.

దృశ్యాదృశ్య ప్రపంచాన్ని- విడదీసి చూడగలవాడు- కర్మిష్ఠి “అర్జునుడే”. మనసును బుద్ధిని- విడ మరచి అరయగలవాడు కర్మజ్ఞాని “అర్జునుడే”. అలోచనావగాహాన్ని- అనుభవంలోనికి తెచ్చుకొనగలవాడు కర్మయోగి- “అర్జునుడే”. కర్మ జ్ఞానానుభవ పరుడు- “అర్జునుడు”.

తనను బంధం నుండి విడిపించి- జీవన్ముక్తిని ప్రసాదించ గలది- “కర్మ మార్గం” అన్నవారికి అర్జునుడు కర్మిష్ఠిగ కన్పించును. ఇందుకు “జ్ఞానమార్గం”- సరియైనదన్న వారికి అర్జునుడు కర్మ జ్ఞానిగ కన్పించును. ఒకపక్షిరెండు రెక్కలు “అద్వితీయ మార్గం” ఉత్తమం అన్నవారికి అర్జునుడు కర్మయోగిగ కన్పించును.

ఇందులో ఏ ఒకరైనా- సమాజం నుండి- విడివడిన వారుగ నుండలేరు. కర్మ మార్గము జ్ఞానమార్గం- రెండు నిష్కామ కర్మయోగముగ నిలవాలి. కర్మ త్యాగము మంచిదని- గాక కర్మానుష్ఠానం గొప్పదని గాక - నిష్కామ కర్మయోగం ఇదే ముక్తి దాయికం. అర్జునుడు నిష్కామ కర్మాచరణ శీలి కర్మిష్ఠి- కర్మజ్ఞాని- కర్మయోగి.

తృతీయ భాగము విశ్వాత్మ - దైవికం

1 వ ప్రకరణం

విశ్వం

(దృశ్యం)

సద సచ్చాహమర్చన (ఛ.గీ.9-19)

జగత్ నుండి (World) పేరుపడిన స్వయంభువు- విశ్వం (The universe) దృశ్య పూర్వకమైనది. “విశ్వము” ప్రకృతి-పురుషుల పరిణామ సత్యమని, త్రిగుణాత్మకమని, సాంఖ్యము చెపుతుంది.

అయితే ప్రవృత్తిలోని కదలిక (సృజన) పురుషునిలోని మనుగడ (చైతన్యం) విశ్వ సృష్టి పరిణామం. అందువలన “ప్రకృతి-పురుషుని-సంకల్పము” విశ్వసృష్టి పరిణామ కారణముగ నిలుచును. ఈ “సంక్ల్పము”-పరమాత్మ అధీనము. ప్రవృత్తి-పురుషుని అధీనములో ఉండదు. “స్వభావం” ఆధ్యాత్మికం. విశ్వాత్మ దైవిక అభివ్యక్తం. స్వభావోద్ఘాతముచ్యతే(ఛ.గీ.8-3). అనంతం విశ్వతో ముఖమ్(ఛ.గీ.11-11).

విశ్వం(శృతి) నిప్పులలోనుండి కణముల వలె సంభవించునది. వేణువులోని నాదం వలె-పరిణామమందినది. సాలీడు-తనలో నుండి దారము తీసికొనునట్లు నిర్మాణమైనది. తదాత్మానం “సృజావ్యహం” (ఛ.గీ.4-7). విశ్వకర్త ఒకరు ఉన్నాడు. ఉంటాడు. పరమాత్మ (Supreme self) అనంతసత్యం (Absolute Reality). కాదనిన మనల్ని మనం కాదనుకోవాలి. అనాది-పునాది లేనిది ఉనికి-మనుగడ-వికసనలు మనకెలా సంక్రమిస్తాయి.

దైవం సర్వాంతర్యామి. పరమాత్మ. విశ్వం అనంతసత్యం. పరబ్రహ్మ. అయితే పరమాత్మ-పరబ్రహ్మ ఒకటి కావు. ఒకదానితో పేరొకటి సరిపోల్చదగినది. హిరణ్యగర్భుడు, దైవం. వైశ్వా నరుడు దైవం (The soul of world - the cosmos).

“ విశ్వం” దైవంతో సరితూగ గలది-సరిపోల్చ దగినది. అయితే దైవముగ ఇది నిలవదు. (The universe as equal as God but not God) “అహం వైశ్వానరోభూత్వా” సూత్ర మణిగణా ఇవ. ఏకాంశేన స్థితో జగత్. “తేజో జగత్ భాసయతేభిలం”.

విశ్వ సృష్టికి-పరమాత్మ (దైవం) ఉపాదన కారణమని ఒకరు, కాదు ఇందుకు దైవం నిమిత్త కారణమని పేరొకరు, మరొకరు-సృష్టికి దైవం చేతన కారణమని- ఒకరు అన్నారు. ప్రకృతిని కాదనలేం. కార్యకారణ కర్తవ్యత్వేహేతుః ప్రకృతి రుచ్చతే(ఔ.శ్.13-21). (In the production of the body and the senses prakrte (ప్రకృతి) is said to be the cause.)

విశ్వం ఉంది-సృష్టి ఉంది. దైవం లేదనుట కుదరదు. ప్రత్యక్ష ప్రమాణము కోరవడినంత మాత్రాన జగతిలో -లేదనుటకు వలన పడదు. గాలి మన చుట్టూ పరిభ్రమిస్తున్న అది మన కంటికి కన్పించదు. పాలలో వెన్న, చెరుకులో తీపి, పేపలో చేదు, శరీరంలో ఆత్మవలె, సంభవించగల జగత పరిణామాలు. ప్రకృతి సత్యాలివి. అప్రత్యక్షనుభావాలు జగత్ సత్యాలు.

“విశ్వం” స్థావర జంగమాత్మకం (సచరాచరమ్)

“దీప్తిమంతం అనంతం” ఈశ్వరుని తేజోరాశి(కిరీటనం-గవినం-చక్రహస్తం ఔ.శ్.11-48)

ఇవేమీమో-మాయా రూపాలు కావు-జగత్(విశ్వం)లో స్థిరరూపాలు

జగత్ అంతటా ఉండగలవి-నిండగలవి-విశ్వరూపాలివి

విశ్వకర్తను-విశ్వశక్తిని-విశ్వ తేజస్సును నింపగలవి.

స్వకీయ ప్రభను కలిగినది విశ్వం. తనను తను ఉద్ధరించుటకు గురికాగలది, విశ్వం. విశ్వము పరివర్తన కలది. స్వతేజసా విశ్వం మిదంత పంతమ్ (ఔ.శ్.11-6). ఉత్పత్తి-స్థితిలయల హేతువు విశ్వం. విశ్వంలోకత్రయీ, విశ్వకర్త ఈశ్వరుడే. ప్రకృతి-పురుషుని-సంకల్పం- “అపరమాత్మ”.

అగ్ని (Fire) తేజస్సు (Virtue) పృథ్వీ (World) ‘‘మూర్తి త్రయం’’ దైవ
దర్శనాలివి. పరబ్రహ్మ స్వరూపాలు. వాయువు (Air) ఆకాశం (Space) ఆత్మ (Soul)
‘‘అమూర్తి త్రయం’’ దైవనిదర్శనాలివి. పరమాత్మ రూపాలు. ఆ మూర్తి
త్రయం- పారమార్థిక సత్యం (Absolute) పరబ్రహ్మగ పిలవబడును. ఈమూర్తి
త్రయం- పురుషోత్తమునిగ- (Superme Self) పరమాత్మగ భావించబడును.
మూర్తి త్రయాన్ని కాదనలేం ఏ అమూర్తి త్రయాన్ని మనం లేదనలేం
-మూర్తిత్రయం + అమూర్తి త్రయం = విశ్వాత్మదైవికం. దైవానుగ్రహం- దైవం.

- 1) విశ్వమంతయు నేనే (Diesm) (సత్యస్వరూపుడు)
- 2) విశ్వము నేనే (Patniesm) (స్వాంతర్యామి)
- 3) విశ్వం మంత నేనే (Theism) (సృష్టికర్త)

విశ్వానికి (సృష్టికి) దైవం అతీతుడనుట కుదరదు. దైవం- విశ్వాత్మ
దైవికం. పరమాత్మ (Person) ప్రకృతి స్వరూపుడు. అయితే విశ్వమే దైవంగా
నిలవదు. (The universe is as equal as God but not God and God is above to all) దైవము
విశ్వ రూపుడు. అయినా విశ్వానికి పరిమితుడు. మరియు విశ్వాతీతుడు
అధ్వితీయుడు. విశ్వాతీతుడు- విశ్వాత్ముడు.

‘‘అనంత దేవేశ- జగన్నివాస- త్వమక్షరం- సదసత్తత్పరం యత్’’
(ఛ.ఓ. 11-37) జగదాశ్రయండవు- అనంత స్వరూపుడవు- సత్- అసత్లకు
స్థూల- సూక్ష్మ- జగత్లకు రెండింటికి పరమైనట్టి అక్షర పరబ్రహ్మమే
‘‘దైవం’’. విశ్వాధిపతి (Inner controller to regulate the universe) విశ్వాంతర్యామి.
హిరణ్య గర్భుడు. (The soul of the world) వైశ్వానరుడు. (The equalent as god)
విశ్వం- దైవంతో సరితూగగలది. అయితే విశ్వం దైవంతో సరిపోదు- దైవంతో
సమానమైనది.

ఐశ్వర్యం- సిరిసంపద- శ్రేష్ఠత్వం- ఉత్సాహం- బలం వీటిని కలిగిన-
వస్తువు లేదా ప్రాణి ‘‘విశ్వతేజస్సు’’ కలదిగనే ఉంటుంది. విశ్వం తేజస్సు కలది.
‘‘మమ తేజోంశ సంభవం’’ (ఛ.ఓ. 10-4).’’

తృతీయ భాగం విశ్వాత్మ దైవికం

2వ ప్రకరణం

ఆత్మ

(అదృశ్యం)

సద సత్తత్త్వరం యత్

(ఛ.గీ.11-37)

“ఆత్మ” అవి భాగాత్-అనోరణః. బుద్ధికన్న వ్యతరేక్తమై ఇందుకు సాక్షిగ ఉన్నది. అది ఆత్మ. “ఆత్మా-ఇదం సర్వం” అని చెప్పబడినది. మనస పరాబుద్ధిర్యో బుద్ధేః పరతస్తుసః(ఛ.గీ.3-42) బుద్ధి కన్న గొప్పది. ఆయ్యది “ఆత్మ” - అని చెప్పబడును.

వైశేషికులు- ఆత్మకు గుణమును ఆపాదించిరి- త్రిగుణాత్మకమనిరి. ఆత్మ విపేకం కలది. అస్థిత్వం కలది. అయితే వ్యక్తిగత ఆత్మలు (Individual souls) చేతన ప్రవృత్తి నుండి గాక, అచేతన ప్రకృతి నుండి రూపొంద గలవి. ఇవి మూల సత్యాలుగ నిలవవు. శరీరం కేవలం ఒక కర్మగ చెప్పబడినది. తాదాత్మ్యధ్యాస అనేది ఒకటుంటుంది. ఇంద్రియాలు, మనస్సు, ధర్మం సుఖ దుఃఖాలు. ఆత్మయందు ఆరోపింపబడుచున్నవి.

అయితే సుఖదుఃఖాల్ని అనుభవించునది “మనస్సు”. జీవునికి శరీరం- మనస్సు- ఇంద్రియాలతో సంపర్కం ఉండదనలేం. కర్మత్వమునకు జీవుడు గురికావడమిందు వలనే జరుగును. అందుకు ప్రవృత్తి నుండి ఆత్మను విపేకింపగల శక్తి “ఆత్మ” ద్రష్టగను- సాక్షిగను- గ్రహింప గలదు- ఆత్మకు జనన మరణములు- వృద్ధి క్షయాలు లేవు. శరీరం నష్టమైన- ఈ ఆత్మ వినష్టం కాదు. ఈ ఆత్మ నిత్యం. సర్వ వ్యాప్తము. స్థిరం - నిశ్చలం- పురాతనం.

నిత్య స్సర్వ గతః స్థాణుః అచలోయం సనాతనః (ఛ.గీ.-2-24)

అవ్యక్తయం-అచింత్యయం-అవి కార్యోయం-ఉచ్యతే (ఛ.గీ.-25)

దేహంతోపాటు- ఆత్మకు చావు పుట్టుకలున్నవని ఒకవేళ నీవు భావించిన పుట్టినవానికి చావు తప్పుదు-చచ్చినవానికి పుట్టుక తప్పుదు “జాతస్యహి ధృవోమృత్యుః- ధ్రువం జన్మ మృతస్యచ(ఛ.గీ.2-27)”.

“దేహీనిత్యమవధ్యోయం-దేహీసర్వస్య భారత” (భ.గీ.2-30) సకల ప్రాణుల దేహాలలో నివలసించుయున్న ఈ ఆత్మ యెన్నడును చంపబడదు- శాశ్వతుడు-స్థిరుడు-చావు పుట్టుకలు లేనిది. ఆత్మయందు ప్రీతిని- ఆత్మయందే తృప్తిని- ఆత్మయందే సంతుష్టిని పొందిన వ్యక్తి జీవన్ముక్తుడు-స్థిత ప్రజ్ఞుడు. “ఆత్మన్యే వాత్మనేతుష్ట స్థిత ప్రజ్ఞస్యదోచ్చతే” (భ.గీ.2-25) కారణం. అప్రమత్త పురుషుని- కర్మలు ఎన్నడూ బంధించలేవు. ఆత్మ వలననే ఆత్మను ఉద్ధరించుకోవాలి- ఆత్మను ఆధోగతిని పొందించ గలది- ఔన్నత్య పథంలో నిలువగలది ఆత్మే. ఆత్మే ఆత్మకు బంధువు. ఆత్మే ఆత్మకు శత్రువు.

“ ఉద్ధరే దాత్మనాత్మానం - నాత్మాన మవసాదయేత్ ”

“ ఆత్మైవహ్యత్మనో బంధుః ఆత్మైవరిపురాత్మనః ” (భ.గీ. 6-5).

తన్ను తానే ఉద్ధరించుకోవాలి- తనను ఉద్ధరించ నెవరూరారు. ఇంద్రియాలకు వశమైనతన ఆత్మ తనకు శత్రువగును. ఇంద్రియాతీతమైన తన ఆత్మ తనకు బంధువు అగును.

“కర్మ” స్వభావం కలది- ప్రకాశించ గలది - “జీవి” (విశ్వం)

“జ్ఞాన” స్వరూపం కలది - ప్రకాశింపబడేది - “జీవాత్మ” (ఆత్మ)

“అనుభవ” స్వకర్మ కలది - అద్వితీయం- “పరమాత్మ” (దైవికం)

విశ్వాత్మ-వ్యక్తిగత ఆత్మ ఎన్నటికి పరస్పర విరోధ భావమును- ప్రకటించకోవు-యోగాభ్యాసమున మొలకెత్తగలది ఆత్మ దర్శనం. ఆత్మ- ఆత్మను దర్శించడం తన ఆత్మ అన్నింటిలో నిలయం- అన్నింటిలో తన ఆత్మ ప్రదర్శితం- తన నుండి పేరు పరచి- తను ఎల్లరిలోనున్న ఆత్మనని పరమాత్మ సృష్టపరచినది- ఈశ్వరస్సర్వ భూతానాం - హృద్దేశార్జునతిష్ఠతి (భ.గీ.18-6).

“పరమాత్మ” తెలియబడగలది- “సదసచ్ఛాహమర్జున” (భ.గీ.)

పరమాత్మ తెలియబడనిది- “సదసత్తత్పరం యత్” (భ.గీ.).

(సత్+అసత్+అహం)=దృశ్య జగతి - (సత్+అసత్+పరం) అదృశ్యతిజగతి.

అహమాత్మా గుడాకేశ- సర్వభూతాశయస్థితః (భ.గీ-10-20) ప్రాణుల ఆది మధ్యాంతము తనే. ప్రాణుల హృదయాల్లో-నున్న ప్రత్యగాత్మ తనే. సృష్టి స్థితిలయ కారణం-పరమాత్మే కాగలదు. పరబ్రహ్మమై నిలవగలదు.

మనస్సును ఆత్మయందే నెలకొల్పుకొనగలవాడే ధ్యానియోగి. ధన్య జీవి ధన్యాత్ముడు- జీవన్ముక్తుడు ‘సతతమాత్మానం’ -యతచిత్తాత్మా’ (భ.గీ6-10).

తృతీయ భాగం విశ్వాత్మ దైవికం

తెవ ప్రకరణం

దైవికం

(దృశ్యాదృశ్యం)

అనాది మత్స్య బ్రహ్మ

(భ.గీ.13-13)

“ప్రకృతి పురుషుని సంకల్పం” - “విశ్వం+ ఆత్మ+ దైవికం.” కేత్రం + కేత్రజ్ఞుడు + ఉత్తమ కేత్రజ్ఞుడు. పురుషుడు + ఉత్తమపురుషుడు. పరుషోత్తముడు. త్రయీవిధాత్మకం. విశ్వాత్మ దైవికం.

“దైవం” నుండి - “విశ్వం” - “ఆత్మ” విడివడవు. పీఠీ నుండి విడివడనిది “విశ్వాత్మ దైవికం.” - విశ్వాత్మ దైవిక పర్యవసిత రాగరూప సారుష్యతే - “పరమాత్మ” (Supreme self).

క్షరాక్షరుల కన్నవేరైన వాడు ఉత్తమ పురుషుడు. పరమాత్మ. “ఉత్తమః పురష స్త్వన్యః పరమాత్మేత్యుదాహృతః(భ.గీ.15-17) పరమేశ్వరుడు. గొప్ప ప్రభువు. నియామకుడు. పరమాత్మ అని చెప్పబడుచున్నాడు. “పరమాత్మేతి చాప్యక్తో” దేహేస్మిన్సు రుషః పరః(భ.గీ.13-23). పురుషుడు (ఆత్మ) శరీరము నందున్నప్పటికిని - శరీరం కంటే వేరైనవాడు “పరమాత్మ”.

విశ్వం (World) ఆత్మ (Self) దైవికములు "God Grace" తప్ప దైవాలుగ నిలవవు. (They are identical and in separable and equal with God but they are not God) కారణం - “జన్మ” “అస్థిత్వం” “వృద్ధి” కలిగినది. పవిత్రాత్మ కలది “పరమాత్మ” షడ్విధభావ వికారాల్ని కలిగిలేనిది పరమాత్మ. (Devine Self / Supreme Self).

దేవ దేవుడు. జగత్ప్రతి. ఈశ్వరుడు. పరమాత్మ. పరబ్రహ్మ. పరమ పురుషుడు. పలుమార్లు వ్యక్తపడగలవి. దైవికం, “దైవం”, అనిగాక ఎల్ల స్మృతులలో దేవేశుడు దేవ దేవుడు అని చెప్పబడినది. ప్రకృతి పురుషుని తన అధీనమున నిలుపుకొను ఈశ్వరుడే - పరబ్రహ్మ పరమాత్మ జనార్ధనుడు.

సాత్త్విక గుణకర్మవలన జనించు, సాత్త్విక జ్ఞానం మేరకు అనుభవమును, అందించగల “సాత్త్విక ప్రవృత్తి” - “దైవికం.” రాజసిక గుణకర్మ వలన జనించిన రాజసిక జ్ఞానంతో, అనుభవంను అందించగల “రాజసిక ప్రవృత్తి” “దైవికం.” తామసిక గుణకర్మ వలన జనించిన తామసిక జ్ఞానం మేరకు అనుభవం అందించ గల “తామసిక ప్రవృత్తి” “దైవికం.”

మనో బుద్ధ్యహంకృతి మేరకు - ఏర్పడు “స్వభావం”. గుణకర్మ ప్రవృత్తి మేరకు రూపొందు “స్వరూపం”. విశ్వాత్మదైవికం వలన ఏర్పడు “స్వకర్మాచరణ” “జీవిత ధర్మంగ” నిలుచును. “ధర్మసంస్థాపనార్థాయ సంభవామి యుగే యుగే(ఛ.ఓ.4-8)” “దైవికం” - దైవం ధర్మస్థాపన కలది.

ప్రకృతి (విశ్వం)(World) పురుషుని(ఆత్మ)(Self) వలన వ్యక్తపడు “సంకల్పం” దైవికం, విశ్వాత్మదైవికం. మన వేదమత త్రిమతాచార్యుడులు మువ్వరు-మూడు విభాలుగ పరమాత్మను అభిభాషించారు. ఒకరు దైవమునకు విశ్వమునం దీపికగ నిలిపితే, వేరొకరు, ఆత్మను దైవ రూపముగ ప్రతిష్ఠింపజేసారు. మరొకరు దైవమే విశ్వం-విశ్వమే దైవం-అన్నారు.

జీవుడు-దేవుడు-పేరు పేరుగ తలచిన వారు ద్వైతులు-అనబడుదురు. అయితే అద్వైతులు-జీవి+దేవుడు పేరు పేరు అనక జీవేశ్వరుడే “దైవమని” అందురు. “అద్వైతము” దైవత్వానికి నానాత్వం అంగీకరించదు.

ఇక విశిష్టా ద్వైతులు-జీవాత్మ-పరమాత్మ “అభేదమని భావింతురు.” అదిలో వెలసినది-ద్వైతమే-చివరిగ నిలచినది అద్వైతము. “గీత” అద్వైతా మృతవర్షిణి.

విశ్వం(ప్రకృతి)(జీవి) పురుషుని(ఆత్మ)(జీవాత్మ) సంకల్పం, దైవేచ్ఛ తప్పించి, ఆత్మ సంకల్పం, దైవేచ్ఛగ ఎన్నటికి నిలవదు. దైవమే ఆత్మ అనేవాదం ఆత్మే దైవమన్న వాదం రెండూ అపరిపూర్ణమే. ఇవి సమన్వయపడి-విశ్వం+ ఆత్మగ నిలచిన దైవికమగును. విశ్వాత్మదైవిక అభివృద్ధం- సంకల్పం- అనుగ్రహం. దైవానుగ్రహం-సర్వ ధర్మాన్ పరిత్యజ్య- మామేకం శరణప్రజ-అహంత్యా- సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి మా శుచః(ఛ.ఓ.18-66).

గీతా ప్రవచన మున-చరమ శ్లోకమిది (అష్టాక్షరి మా-మే-కం-శ-ర-ణ-ప్ర-జ).

“దేవుడు” పేరు “జీవుడు” పేరు - అన్నవారు “ప్రతిమోహసుకులు” అనగ వీరు విగ్రహారాధనాపరులు. ఈ రెండింటికి (జీవుడు, దేవుడు) అభేదమును పొందించినవారు “త్రిగుణోహసుకులు”. జీవుడే, దేవుడు - అన్నవారు “అత్యోహసుకులు”. ప్రతిమోహసుకులు - త్రిగుణోహసుకులు - అత్యోహసుకులు.

మనో బుద్ధ్యహంకృతి-గుణ కర్మ ప్రవృత్తి- మూల దైవికాలుగ నిలవవు. గుణకర్మలు - విశేషణాలని - వైశేషికులు భావిస్తారు. గుణకర్మల్ని కలిగిన వారు మూర్ఖులు. వీరే - దేవతామూర్ఖులు. “దైవం” దేవతామూర్ఖులకు అతీతుడు. విశ్వంభరుడు. “శరీరాలను కలిగినవారు దేవతలు” - వీరెల్లరు మూల దైవాలుగ నిలవరు. దేవతా మూర్ఖులను మించినవాడు “దైవం”. కారణం “దైవం” “మూర్తి” మరియు “దైవం అమూర్తి” దైవం అద్వితీయము “సతసత్తత్పరం యత్. “సదసచ్చాహం.”

విశ్వాత్మ దైవికం - జనార్థనుడు

“జనుని” “అర్జునుని” గ నిలుప గలిగిన వాడు, “జనార్థనుడు”. జనుడు ఆత్మ కాదు గాని ఆత్మను కలిగిన వాడు ఆత్మకాగలినవాడు. ఇందువలననే పరమాత్మ జనుని అర్జునునిగ నిలిపినవాడు. కనుకనే “దైవం” జనార్థనునిగ పిలవబడినాడు.

సర్వాంతరాత్మ. అధినేత. సాక్షి. జనార్థనుడు (Supreme Lord) పరమాత్మ. (Suprem Self) ఆత్మసాక్షి. జనార్థనుడు, జనార్థనుడు సాకార సద్గుణుడు. (Absolute reality) నిరాకార నిర్గుణుడు (Supreme Self).

ఒకే ఒక “సూర్యుడు” జగతి అంతటా వెలుగల్గి ప్రసాదించగలడు. ఒకే ఒక పరమాత్మ సకల జనుల హృదయాల్లో అధిష్టించి ఉండగలడు.

“సదసచ్చాహమర్జున” (భ.గీ. 9-19)

స్థూల రూపం, సూక్ష్మరూపం నేనే. సత్ (దృశ్యం) అసత్ (అదృశ్యం) అహం (నేనే). ఇచట జనార్థనుడు - వ్యక్తపడగలవాడు, మరియు అవ్యక్తముగ ఉండగలవాడు. పరబ్రహ్మగ పేర్కొనబడును. (Absolute Reality) జనార్థనుడు సాకార సద్గుణుడు.

“సదసత్తత్పరం యత్” (భ.గీ. 11-37)

సేవు దృశ్య జగతివి-అదృశ్య జగతికి అతీతుడవు. చెడుకి (సత్) మంచికి (అసత్) అతీతుడవు. వేటికి - మించిన వాడవు. ఇచట జనార్థనుడు ఈరెండింటికి పరమైనవాడు “అద్వితీయుడు”. అని చెప్పుబడినది. ఇచట జనార్థనుడు పరమాత్మగ అభివ్యక్తపడును. (Suprem Self) జనార్థనుడే నిరాకార నిర్గుణుడు.

ఓ జనార్థన! సేవు సత్కే-అసత్కే పరమైనవాడవు-“అర్జున ఉవాచ” పరబ్రహ్మం (Supreme self) తనే. నేనే సత్ను. నేనే అసత్ను. “జనార్థనుని-ఉవాచ”. “బ్రహ్మం” (Absolute Reality) తనే. “జీవి”-పరబ్రహ్మము కాలేదు. బ్రహ్మముగ నిలువలేదు. కేవలం అపర బ్రహ్మగ (జీవాత్మ)నే ఉంటుంది. సత్కే (శ్రవ్య) అసత్కే (అత్య) అతీతమైన వాడవు. అన-ఈ రెండిని మించినది. “పరమాత్మ”. (Supreme Self) తప్పు పేరేమి కాదు. ఇందువలన - జీవి- జీవాత్మ పరమాత్మ వాదము. సంభవించును.

పరమాత్మ ఆదిపురుషుడు. జనార్థనుడు-అనంతుడు. అన్నింటికి అతీతుడు. “జనులనుద్ధరించ తలంచిన జన్మగలవాడు జనార్థనుడు. ” జనులనన్నివిధాల రక్షించ సమర్థుడు. శక్తి యుక్తులు కలవాడు “జనార్థనుడు” అని అర్జునుని ఉవాచ.

“ఆత్మ సాక్షాత్కారం” వలన జనార్థనుడు అభివ్యక్తపడును. (15-11) సృష్టికి-తేజస్సు-కాంతిని ఇచ్చినవాడు జనార్థనుడు (భ.గ.5-12) ప్రాణులకు ప్రాణదాత. సర్వేశ్వరుడు. సృష్టి ప్రదాత. జనార్థనుడు జ్ఞాన శక్తికి-జ్ఞానదాత. జనార్థనుడు క్షరాక్షరుల కన్న పరమైన ఉత్తమ పురుషుడు. జనార్థనుడు (5-16) పరమాత్మ. ఉత్తమ పురుషోత్తముడు (భ.గ. 15-17).

అక్షర స్వరూపుని (జీవి) కన్న శ్రేష్టుడు-జనార్థనుడు. క్షరస్వరూపుని (శ్రవ్య) కన్న మించిన వాడు జనార్థనుడు. (15-18) కేవలం జ్ఞానం వలననే తెలియబడగలవాడు జనార్థనుడు.

నాల్గవ భాగం జీ వి త ం

(త్రయవిధాత్మకం)

ప్రథమ ప్రకరణం

గుణ త్రయం

సత్త్వ రజ స్తమ ఇతిగుణాః

ప్రకృతి సంభవాః (చ. 5. 14-5)

తామసీక గుణం - (స్వభావం):-

మూడు విధాల ప్రవృత్తులతో మూడు విధాలైన- గుణములుండును. అందులో ఒకటి తామసీక గుణం. ప్రకృతి వలన సంభవించగల మూడు గుణములలో తామసీక గుణమొకటి.

తామసీక ప్రవృత్తి వలన-తామసీక స్వభావం ఏర్పడును ఇందువలన తామసీక స్వరూపం ఏర్పడును. తామసీక స్వకర్మ- రూపొందును. వర్ణ్య వ్యవస్థ ఏర్పడుటకు కారణాలుగ నిలచిన గుణకర్మలలో ఒకటి తామసీక కర్మ. శరీర కర్మ- కాయ కర్మ జనుడు. కాయ కర్మ ధారి.

స్వార్థపూరితం. వ్యామోహపేక్షతో కూడినది తామసీక గుణం. ఆత్మను దేహమునందు బంధించ గలది తామసీక గుణం (14-5). ఈ గుణం అజ్ఞానం వలన కలుగుతుంది. మోహమును కలుగుజేస్తుంది. సోమరితనం- నిద్ర మొదలగువాటికి జీవిని బంధించవేయగల సత్తాగలది. మోహనం సర్వదేహీనాం (14-8) ఈ తామసీక గుణం- సత్త్వ రజోగుణాల్ని అణగ దొక్కు జూస్తుంది. (14-10) ఈ గుణం వలన అవివేకం- అజాగ్రత్త- అజ్ఞానం- మూఢత్వం సంభవించును. తమోగణం- భ్రమను కలుగుజేస్తుంది.

“జఘన్య గుణవృత్తిస్థా- అధోగచ్ఛంతి తావంసాః” (చ. 5. 14-18)
హీనగుణులను తామసీకులు అనిరి. నిమ్నలోకాలకు వారు వెళ్లుచున్నారు. తామసీకగుణం కలిగిన వారిని హీనగుణులు అధములని అనడం ప్రకృతి గుణమును అపహాస్యము చేసి అవమాన పరచినట్లు కాగలదు. అయితే ఈ

తామసిక గుణం ఒక సామాజిక ప్రయోజనకారిగ ఉన్నతస్థాయిలో నిలవలేదు. అందుకు హీనగుణమనిరి. ఇది ప్రకృతి సిద్ధ గుణము. ఉనికికి తామసిక గుణం అనివార్యం.

తామసిక గుణం కలవారు ఆహార విహారాలపట్ల శ్రద్ధవహించరు. ఆరోగ్య కరమైన భక్ష్యభోజ్య లెహ్యాలను తీసికోరు. నిత్య వ్యామోహం ఆపేక్ష ఆకాంక్షలతో ఉంటారు. (తయ్యావిధ యజ్ఞాలలో తామసిక యజ్ఞం ఒకటి. విద్యుక్తము కానిది. అన్నదానము లేనిది మంత్ర రహితమైనది దక్షిణ లేనిది (ఛ.స. 17-13).

ఇతరులను అజ్ఞాయుషి పరచుటకు చేసినది తామసిక తపస్సు (ఛ.స. 17-19)

ఒకానొక శరీరముననో ప్రతిమయందో (బామృ) ఆత్మ / ఈశ్వరుని / ఉనికి ఉండునని తలచగలదో “అజ్ఞానము” తామసిక గుణము వలన సంప్రాప్తమించును. అవివేకముతో చేసిన కర్మ తామసిక కర్మ (ఛ.స. 18-23)

పామరుడు, అసంస్కారి, వినయ హీనుడు, వంచకుడు స్వార్థపరుడు పరపీడకుడు బద్ధకస్తుడు. తామసికుడు “అయుక్తః ప్రాకృతః స్తబ్ధః శరోనైష్క్రుతికోలసః (ఛ.స. 18-28).

కృషి గోరక్ష వాణిజ్యం వైశ్యం కర్మస్వభావజమ్ (ఛ.స. 18-44)

ఇవి నిత్య స్వార్థ పూరితాలు. నిస్వార్థముగ నిర్వహించ వలను పడనివి. నిత్యము కృషితో కూడినవి. వ్యక్తి-సామాజిక- ఉనికిని-స్థిరపరచగలవి-స్వస్వాభావిక కర్మ-ముక్తి ప్రదం-అస్వాభావిక కర్మ అరిష్టదాయకం “అస్వభా”వమే “దుస్వభావము.”

రాజసిక గుణం - (స్వరూపం):-

స్వభావం వలన వ్యక్తపడగలది స్వరూపం. కర్మల వలన తెలియబడ గలవి-గుణములు. తయ్యావిధాత్మక గుణాలలో తామసిక గుణం - తదుపరి రెండవ గుణం- “రాజసిక గుణం”. ప్రకృతి వలన సంభవించు గుణము రాజసిక గుణము. రమ్యున్న వచ్చేది కాదు. వద్దు అన్న పోయేది కాదు-సహజ సిద్ధ ప్రకృతి గుణము మనుగడకు-రాజసిక గుణం అనివార్యం. వ్యక్తి ఉనికిని తామసిక గుణం తెచ్చిపెట్టగ- ఈ గుణం వలన మనుగడ- కలుగుతుంది.

తామసీక గుణమునకు మించిన గుణము రాజసీక గుణము. ఈ గుణం చేహంతోపాటు దేహీనికి సంబంధించినది. శౌర్యం ప్రతాపం-తేజం-క్షమ-ధృతి అత్యుత్తమ గుణాలు. అంతఃకరణకు అత్యుత్తమ చెందిన గుణములు.

వర్జ్య వ్యవస్థ ఏర్పడుటకు మూల కారణాల గల నిలచిన త్రయవిధ గుణములలో రాజసీక గుణముకదీ. రాజసీక కర్మజీవాత్మది అర్జునుడు రాజసీక కర్మధారి “వాచిక కర్మ”.

రాజసీక గుణం-సర్వజన శ్రేయోదాయక ఫలితమివ్వగలది-దైర్య స్వేచ్ఛాలతో కూడినది. రాజసీకగుణం-దృశ్య విషయములలో ఎల్లెడల ప్రీతిని-తృప్తిని ఆసక్తిని కలుగజేయునది. రాజసీక గుణం కర్మాసక్తి వలన అత్యుత్తమ(జీవని) బంధించగలది. రాజసీక గుణకర్మ(భ.గీ. 14-7).

రజోగుణం వలన-వ్యక్తులలో భయమావరించును. కార్యాసక్తి-వలన ప్రవృత్తి కర్మలు-ప్రారంభమగును. కామ్య నిషిద్ధి కర్మలపై ఆసక్తి వలన మనశ్శాంతిని- గోల్పోయేలా చేస్తుంది గుణం. ఇంద్రియనిగ్రహము లేకున్న- ఈ గుణము వ్యక్తికి అపకార మొనరిస్తుంది.(భ.గీ. 14-12).

రజోగుణ కర్మ వలన -సంప్రాప్తం కాగలవి-దుఃఖములు(భ.గీ.14-16) రజోగుణం వలన లోభం సంక్రమించును. రజోగుణం కలవారు మధ్యస్థులు- ఈ మూడు గుణములను దాటగలిగిన కర్మ బంధముల నుండి విడివడి-మరణ రహిత అత్యుత్తమని పొందగలరు.(భ.గీ. 14-28). జన్మవృత్త్యు జరాదుఃఖైః- విముక్తోన్మృతమశ్నుతే(భ.గీ.14-20).

రాజసీక గుణం కలవారు- అహార విహారాల పట్ల తగిన జాగ్రత్తలు తీసికొంటారు. దుఃఖ శోక రోగాల్ని కలిగించగల విహారాలు-వీరికి ప్రీతి పాత్రములు.

త్రయవిధ యజ్ఞాలలో రాజసీక యజ్ఞముకదీ. ఫలము గోరునది. ఉపజము కొరకు చేయునది- రాజసీక యజ్ఞం.

మూడువిధాలైన తపస్సులలో - రాజసీక తపస్సు ఒకటి. అస్థిరమైన-
అనిశ్చితమైన ఫలము కలది. దంభముతో కూడినది. ఇతరులచే
సత్కరింపబడాలని గౌరవింపబడాలని-చేసినది రాజసీక తపస్సు(ఋ.శ్లో. 17-18).

ఏ ధర్మం చేత మనుష్యుడు ఫలాసక్తితో ధర్మార్థ కామరూపము
అనుష్ఠించునో అ పద్ధతి రాజసీక గుణకర్మ పద్ధతి(ఋ.శ్లో.18-34). అని అందురు.

సాత్త్విక గుణం - (స్వకర్మ):-

“తయీవిధం” ప్రాణి స్వభావము వారి వారి గత జన్మ కర్మ
సంస్కారాలు (ఋ.శ్లో.17-2) స్వభావం వలన- గుణములు వ్యక్తపడును. గుణములు
సామర్థ్యము కలవి. దేహమును బంధించ గలవి. సత్త్వగుణమే- సాత్త్విక గుణం
తను సత్త్వ గుణడనని- పరమాత్మ పలికినది. (సత్సత్సాహచర్యం) తయీవిధ
గుణాలలో సత్త్వగుణ మొకటి తయీవిధ గుణాలలో- ఇది గుణ
రాజమనుటలో విస్తృతిలేదు. సాత్త్వికుడే నిత్యం పూజార్చుడు. సాత్త్విక గుణం
ఇతరులను బాధపెట్టని- లోకోపకారి. సమాజ ఉనికి- మనుగడ వికసనలకు
ముఖ్య భూమిక సాత్త్విక గుణం- వికసనకు సాత్త్విక గుణం. అవసరం
అనివార్యం.

దేహ-దేహినికి- భిన్నమైన- అద్వితీయ గుణం “సాత్త్విక గుణం”. స్థిత
ప్రజ్ఞని రూపొందించగలది సాత్త్విక గుణం. శమదమాది సత్ కర్మలకు నిలయం.

వర్ణ వ్యవస్థకు- ప్రధానకారణాలుగ నిలచిన తయీవిధ గుణములలో
సాత్త్విక గుణమొకటి.

సాత్త్విక గుణం నిస్వార్థముగ నిలువ గలది. వ్యామోహపేక్షలకు దూరంగ
ఉండగలది. ప్రకృతివలన జనులలో వ్యక్తపడగలది. సాత్త్విక గుణం సత్త్వగుణం
నిర్మలమైనది. ప్రకాశము గలది ఉపద్రవము లేనిది.

“సత్త్వం సుఖే సంజయితే- రజఃకర్మణి భారత(ఛ. ఉ. 14-9) సత్త్వగుణమనకు ఫలము- నిర్మలసుఖము. సత్త్వగుణము- జ్ఞాన సముపేతము(ఛ. ఉ. 14-17) ఉత్తమం సాత్త్వికగుణం. మధ్యమం- రాజసిక గుణం. అధమం తామసిక గుణం(ఛ. ఉ. 14-18).

యజ్ఞము-మూడు విధాలు-అందులో సాత్త్విక యజ్ఞం ఒకటి ఫలాపేక్ష లేనివారిచేత చేయబడును. శాస్త్ర సమ్మతమగు - యజ్ఞమే- సాత్త్విక యజ్ఞము(ఛ. ఉ. 17-11).

మూడు విధాలైన తపస్సులుంటాయి. అందులో ఒకటి సాత్త్విక తపస్సు. శారీరక తపస్సు- వాచిక తపస్సు మానసిక తపస్సు. ఫలాపేక్ష లేనివారు నిశ్చలచిత్తులు. అనుగ్రహమున అధిక శ్రద్ధతో ఆచరింపబడగలవి మూడు విధాలైన శారీరక, వాచిక, మానసిక తపస్సులు అని అందురు.

ఒకే ఒక సూర్యుడు జగతి అంతటా వెలుగల్గి ప్రసాదించగలడు. ఒకే ఒక పరమాత్మ సకల జనుల హృదయాల్లో అధిష్టించి ఉండగలడు “జనార్ధనుడు”.

“గుణత్రయం కర్మ బంధము” త్రయవిధ ప్రవృత్తి గుణాల నుండి- అధిగమించగలిగిన మోక్షప్రాప్తి కలుగును. మనో బుద్ధ్యహంకృతిని నివారించగలిగి- గుణ కర్మ ప్రవృత్తికి నివృత్తిని జరిపిన- విశ్వాత్మ దైవికము అభివ్యక్తమగును- ముక్తి- అలవడును. అనుగ్రహం- లభించును- గుణత్రయమును అధిగమించగలవాడెవరు? కర్మయోగి- స్థితప్రజ్ఞుడు.

1. తుల్యప్రియా- (ప్రియో- ధీరస్తుల్యనిందాత్మ సంస్తుతిః(ఛ. ఉ. 14-24.)

మానావ మాన యోస్తుల్యస్తుల్యో మిత్రారిపక్షయోః “సర్వారంభ పరిత్యాగి గుణాతీతస్స ఉచ్చతే(ఛ. ఉ. 14-25).”

ప్రియము అప్రియము - సమభావము

నింద-స్తుతి - సమరీతి

అవమానం-గౌరవం - “సమానం”

శత్రువు-మిత్రుడు- సరిసమానం - గుణాతీతునికి.

నాల్గవ భాగము జీవితం

(త్రయవిధాత్మకం)

2వ ప్రకరణం

కర్మ త్రయము

కర్మ బ్రహ్మాద్భుతం విధి

(భ.గీ.3-15)

1. వైశ్యకర్మ (తామసిక ప్రవృత్తి) శారీరక కర్మ :-

అంధ శబ్ద రత్నాకరం-“వైశ్య” అను పదమునకు “పాపభాగం”
“స్వార్థే” అని అర్థము చెప్పినది “భోగము” శారీరకమే. శరీరం కర్మచారి.

“వైశ్యకర్మ”లు-తామసికం. స్వార్థ పూరితం. నిస్వార్థముగ వీటిని నిర్వహించడమన వీటిని నిర్మూలించడమే. చొరవ, ఉత్సాహం, ప్రోత్సాహం, స్వార్థ ప్రవృత్తి వినా ఇవి వృద్ధిపొందవు. ఇవి తామసిక ప్రవృత్తి పరమైన కర్మలు. శరీరం కేవలం కర్మ-కుర్వాన్నాప్నోతికి ల్భిషం(భ.గీ.4-21) శారీర కర్మలకు మనుజుడు పాపము నొందడు. మనుస్మృతిలో- యోగ వాసిష్ఠంలో - ఏ ప్రవృత్తిని కలిగి లేనివారు శూద్రులని వీరిని ఒక వర్ణం, ఒక కర్మను, కలిగినవారిగ ప్రస్తావించనే లేదు. చాతుర్వర్ణవ్యవస్థను ప్రతిపాదించనేలేదు. మూడు వర్ణాలవారికి సేవలొనర్చిన వారెల్లరు శూద్ర వర్ణమని పేర్కొన్నారు. వీరికి గుణ కర్మలనేవి ఉండవన్నారు. “సేవా కర్మ” అది కూడా గుణ రహితమైనదని పరిచర్యకే వీరు పాత్రులన్నారు.

బ్రహ్మ క్షత్రియ వైశ్యాస్త్రియో “ద్విజాతీయః” (మనుస్మృతి)

త్రయో వర్ణాం- జాతీయో బ్రాహ్మణ క్షత్రియ వైశ్యాః(యోగావాసిష్ఠం)

బ్రహ్మ-క్షత్రియ వైశ్యులు ద్విజులని, ఒకటి తెలుపగ, పేరొకటి మూడే వర్ణాలు- జాతులని తెలిపినది. ప్రవృత్తులు మూడే. వర్ణములు మూడే. ప్రవృత్తి వర్గీకరణకు అనుకూలమైన వర్గీకరణమిది. “జాయతే వర్ణ సంకరః” అని అనుటను మనుస్మృతి యోగవాసిష్ఠం అంగీకరించవు. శూద్రులను గూర్చి ప్రస్తావిస్తూ- ఒక ప్రత్యేక “పరిచర్య ఆత్మిక కర్మ”ను కలిగిన వర్ణముగ - మొదటిగ చెప్పుబడినది, భగవానుని ప్రవచనము⁴ భగవద్గీతలోనే. గుణ కర్మ రహితమైన పరిచర్య (సేవ) ఉండదు కద.

బ్రహ్మక్షత్రియ-విశాం-శూద్రాణాంచపరంతప(ఐ.ఓ.18-41) చాతుర్వర్ణ్యం మయా సృష్టం-గుణకర్మవిభాగశః(ఐ.ఓ.4-13) నాలుగు వర్ణములని- శూద్రులకు ఒక కర్మ అని అది కూడ “ఆత్మిక కర్మ” అని ప్రదవంవంగ ప్రవచించబడినది- గీతలోనే “పరిచార్యత్మకం-కర్మ-శూద్రస్యాపీస్వభావజం (ఐ.ఓ.18-44). జాయతే వర్ణ సంతరః (ఐ.ఓ.1-41) అని మంగళాశాసనం చేసింది. కర్మసర్వ ప్రకృతిజైర్గుణైః(ఐ.ఓ.3-5) అని స్పష్టపరచినది. పాపయోని సంభవులకు ముక్తిని కలిగించినది.

శూద్రులు “స్వభావమున” కలిగి ఉందురు. అస్వభావంమేరకు వారికి పరిచర్యాత్మిక కర్మ పట్టువడ గలదు. వీరును గుణ కర్మ ప్రవృత్తికి లోనుకాగలరు. వీరి కర్మను, ఆత్మికమని చెప్పినందున త్రయవిధాత్మిక కర్మలలో ఒకటి అయిన తామసీక కర్మగ ఇది ఉంటుంది, లేదా త్రిగుణాత్మిక కర్మ గా ఉంటుంది. పరిచర్యాత్మిక స్వభావం నుండి శూద్రులకు ఈ కర్మ ప్రభవించినదని చెప్పినందున- తామసీక స్వభావమును వీరు కలిగి యుందురని స్పష్టపడినది. లేదా త్రయవిధాత్మిక స్వభావులుగ ఉందురుయజ్ఞః కర్మ సముద్భవః(ఐ.ఓ.3-5) కర్మల సముదాయమే యజ్ఞము కద. యజ్ఞమే బ్రహ్మము. త్రయవిధాత్మికము.

వైశ్య శూద్రులకు ఒకే విధమైన కర్మలె కృషి-గోరక్ష వాణిజ్యం- వైశ్య కర్మలు పరిచర్యాత్మిక కర్మ శూద్ర కర్మ. శరీర కర్మ ఉనికి నివ్వగలది.

దేహమునకు(జీవి) పరిమితమైన కర్మ వైశ్యకర్మ. ఉనికి నివ్వగల కర్మ. చాతుర్వర్ణ్యవ్యవస్థలో-వైశ్యకర్మ దేహ(శరీరం) కర్మగ నిలుస్తుంది. శారీరక కర్మలు కలవారు వైశ్యులు. వీరి కర్మలకు ప్రాతిపదిక-తామసీక గుణం. ఈ ప్రవృత్తి ఈ కర్మలకు జీవము నివ్వలగది. అపేక్షాంశ(తామసీకాంశ) మానవుడు బ్రతికి బయటపడి బట్టకట్టడం- ఈకర్మల వలననే సాధ్యం.

“వైశ్య కర్మ”-అ ప్రధానమనుట కుదరదు- ఈకర్మ ఇహ లోకరక్షణ-పరమమునకు మార్గదర్శి. అయితే తామసీక ప్రవృత్తిని విడనాడాలి. కర్మ తామసీకమైనదైన మనం దీనిని విడనాడలేం. అది మన ఉనికికి పునాది. అది అందుకు తామసీక కర్మ గీతను(ప్రవృత్తి) చాటి బయటపడాలి, తప్పు, కర్మను కాదని మనం బయటపడలేం. వైశ్య కర్మ-శారీరక కర్మ. ఈకర్మను విడనాడి పలకగలది కేవలం అశీరరవాణి మాత్రమే.

క్షత్రియ కర్మ (రాజసీక ప్రవృత్తి) వాచిక కర్మ :-

అంశ శబ్ద రత్నాకరం “క్షత్రియ” అనుషధానికి అర్థం- క్షేత్రం అని వ్రాసింది వివరణ “కుద్” సంభృతా- విస్తరించగలది అని అర్థము. దేహమున విస్తరించగలది ఏమిటి! దేహిని. (జీవాత్మ). దేహి-దేహమున ఉద్భవించు “కర్మ” గలది- “క్షేత్ర కర్మ” (జీవాత్మ). క్షత్రియ కర్మ.

రాజసీక కర్మ- “వృద్ధి-జనకం”. మనుగడ నివ్వగల కర్మ. తామసీక కర్మకు (జీవి) మించిన కర్మ రాజసీక కర్మ (జీవాత్మ). దేహినికి సంబంధించిన కర్మల్ని కలది. శౌర్యం, ప్రతాపం, తేజస్, క్షమ, ధృతి, సంతృప్తినివ్వగల ఆత్మిక కర్మలు “రాజసీక కర్మలు”.

అయిన “దేహ కర్మ” నుండి (శారీరకర్మ) “దేహిని కర్మ” (వాచికకర్మ) విడదీయబడదు. పాలకుని (క్షత్రియుని) కర్మలు స్థిత ప్రజ్ఞత కలవి.

“చాతుర్వర్ణ్య” వ్యవస్థలో- క్షత్రియ కర్మ-దేహిని కర్మగ నిలుస్తుంది. రాజసీక కర్మలు గలవారు-క్షత్రియులు. వీరు కూడ ద్విజులని పిలవబడుదురు. రాజసీక కర్మ రమ్మన్న ఎవరికయిన వచ్చేది పొమ్మన్న పోయేది కాదు. ప్రవృత్తి పరమున సంక్రమించగలది అలవడగలది. కేవలం పుట్టుక వలన గాక “స్వీయ ప్రవృత్తి జనకం” రాజసీక ప్రవృత్తి కలవారికి కేవలం “రాజసీకుడే” జన్మించు ననటానికి లేదు. పిరికి వాడు పుట్టవచ్చు. లేక ధైర్యవంతుడు కలుగవచ్చు.

త్రయీవిధ గుణకర్మలలో రాజసీక గుణకర్మ ఒకటి క్షత్రియకర్మ.

“కర్మ” వ్యక్తి “ధర్మముగ” - నిలబెట్టబడినది. స్వభావ స్వరూప స్వకర్మాచరణే “ధర్మం”. ముక్తికి మార్గము. ధర్మమే-ముక్తికి మూలము.

క్షత్రియ కర్మకు ప్రాతిపదిక-రాజసీక ప్రవృత్తి. ధీరాంశగల ప్రవృత్తి ఇది. సామాజిక ఉనికికి-అపేక్షాంశ (తామసీక కర్మ) మూల కారణం. అయితే దాని మనుగడకు ధీరాంశ (రాజసీకకర్మ) ముఖ్య భూమిక వహిస్తుంది. ఇక వికసన (ఐముక్తి) వివేకాంశ కలది సాత్త్విక కర్మ ప్రవృత్తి వలననే ఇది సాధ్యం.

కర్మ బ్రహ్మోద్భవం విద్ధి (భ.గీ.3-15)

పరిచర్యాత్మకం-కర్మ-శూద్రస్యాపి స్వభావజమ్ (భ.గీ.18-44)

అందువలన కేవలం- రాజసీక కర్మ పరులే సమాజమున శ్రేష్టులనడు కుదరదు. త్రయీవిధ గుణకర్మలలో సమైక్యత సిద్ధించినగాని, సమాజానికై వ్యక్తికైన జీవన్ముక్తి “శక్తి” లభించదు. శాంతి భద్రతల్ని చెరచ గలది-చేకూర్చ గలది రాజసీకర్మ. పరాక్రమవంతమైన కర్మ ఇది. సాహసీక తీవ్రమైన చర్యకు పర్యవసిత రూపం. విజ్ఞాన వాయుకం, ఇహలోక సుఖప్రదాయిని, “క్షత్రియకర్మ.”

ఇందువలననే తామసీక కర్మ “శరీరమని” రాజసీక కర్మ “శరీరధారిణి” యని ప్రవచింతురు. దేహము (జీవి) ధరించు దేహిని (జీవాత్మ) అభివ్యక్తపడును. హృదయ దుర్బలత గలది వైశ్యకర్మ (జీవి) స్థిత ప్రజ్ఞతను పొందగలది క్షత్రియ కర్మ (జీవాత్మ).

కర్మలలో హీనమైనవి నీచమైనవి అంటూ ఉండవు. ఉన్నవి “త్రయీవిధ కర్మలే” అనార్యుల కర్మ-తామసీక కర్మ అని, అందురు. ఆర్యుల కర్మ-రాజసీక కర్మ అని అందురు. అనార్యుల కర్మ తామసీక ప్రవృత్తి గల “కర్మ”. తామసీక కర్మ ప్రవృత్తి నుండి విడివడి రాజసీక కర్మ ప్రవృత్తి పరిధిలోనికి రానిదే, సాత్త్విక కర్మ ఎవరికి అలవడదు. జీవన్ముక్తి దుర్లభం.

సాత్త్విక కర్మ (సాత్త్విక ప్రవృత్తి) మానసీక కర్మ :-

ఆంధ్ర శబ్ధరత్నాకరం- బ్రహ్మ అను మాటకు- “వృద్ధి” “జనకుడు” అని అర్థము చెప్పినది బ్రౌహ్మ- “వృద్ధిజనకం”.

“సాత్త్విక కర్మ”-దేహదేహీనులకు- “అద్వితీయము”. పవిత్రమైనది. ఒక పక్షి రెండు రెక్కలు కలది. జీవికి చేతన దాత. పర బ్రహ్మ- జగతికి అధిపతి.

శమం- తమం- తపం- సర్మలత్వం- శాంతి అనేవి శారీరక వాచిక కర్మలకే పరిమితం కావు. ఇవి ఆత్మ పరమైనవి కూడ పారమార్థికసత్యము తెలుపగలవి.

వృద్ధిజనకం- సాత్త్విక కర్మలు.

దేహము (Body) దేహీనికి (Soul) భిన్నమైన “అద్వితీయ కర్మ” సాత్త్విక కర్మ.

కర్మ ప్రవృత్తి వలన జ్ఞాన ప్రవృత్తి-సంభవించును-అనుభవ ప్రవృత్తికి మార్గమిడును- కర్మ (Action) జ్ఞానం (Devine) అనుభవమే (Spirit, మానవ జీవితం. జ్ఞాన విజ్ఞాన మాస్తిక్యం- బ్రహ్మకర్మ స్వభావజం(భ.గీ.18-42).

ఈపరిణామ క్రమం“జీవి”. స్వభావం-స్వరూపం స్వకర్మాచరణకు- క్రమ వికాసముగ ఉంటుంది.(Evolution of human soul) జీవి హృదయధౌర్భల్యం కలది. హృదయధౌర్భల్యం క్షద్రమైనది. జీవిని, ఈ స్థాయిని అధిగమించి, “ఆధ్యాత్మ చేతసా” జీవాత్మస్థాయికి రమ్మని, జనుడిగ (జి) విలపిస్తున్న అర్జునుని(జీవాత్మ) జనార్థనుడు(కరమాత్మ) హెచ్చరిస్తాడు. శౌర్యం తేజోర్థ్యతిర్థాక్ష్యం-జాత్ర కర్మ స్వభావజమ్(భ.గీ.18-43).

స్వస్వభావం మేరకే “దైవం” అవగతమగును (Action)
సుస్వరూపం మేరకే “దైవం” ప్రత్యక్షమగును (Devine)
స్వకర్మాచరణ మేరకే “దైవం” అనుభవాత్మకమగును. (Spirit)

“శరీరం కేవలం కర్మ” - ఈ కర్మ పరుని శూద్రునిగ కొన్ని స్పృతులలో తెలుపబడిన ఈ కర్మను పరిచర్యాత్మికం అని, మొదటిగ, “ఆత్మిక కర్మ” అని ప్రవచించినది గీతలోనే. అంత వరకు ఉన్న త్రయీవిధ వర్ణవ్యవస్థను కాదని వర్ణసంకరమని వార్యమన్నది గీత. చాతుర్వర్ణవ్యవస్థకు (పరిచర్యాత్మిక కర్మకు) ఆత్మగుణం కల-సంకర గుణకర్మ ప్రవృత్తిని కలుగుజేస్తూ “జాయతేవర్ణసంకరః” అని మంగళాశాసనం చేసింది గీత. మానవాత్మ త్రయీవిధాత్మకమని ప్రస్తావించినది. (Tripple designation of human soul).

ఇంద్రియాలకు రూపమివ్వక-“కర్మకు” శరీరాన్ని ప్రతినిధిగ నిలిపినది. ఇంతకు మించినది జ్ఞానము అని దీనిని మించినది ఆత్మ, అని అభిభాషించుచున్నది. ఇందువలన మనసు-బుద్ధి- ఆత్మ-పర్యవసాన ప్రతిఫలాలే “శారీరక కర్మ” “వాచిక కర్మ” “మానసిక కర్మ”లన్నది తేట తెల్లమైన విషయము.

“శూద్ర కర్మ” త్రయీవిభాత్మిక “పరిచర్య కర్మ”. అయితే ఈ పరిచర్యాత్మిక కర్మ-కాయకర్మ కాకుండా- హోద- వాచిక కర్మ కాకుండా దీనిని అపలేరు. మానసిక కర్మ నుండి దీనిని పేరు పరచలేరు.

ఇందువలన-పైశ్య శూద్రుల “కర్మలు” ఒకే రీతి కర్మలని ప్రస్తావించకనే ప్రస్తావించినట్లువుతుంది. “జాయతేవర్ణ సంకరః” ఇందువలన సంకర గుణకర్మ అనేది ఏర్పడుట సంభవం. అయితే ఈ సంకర గుణ కర్మలు ఎవరు! శూద్రుని కర్మ - శూద్ర కర్మ కాగలదన్నది అని చెప్పుకనే చెప్పినట్లు అయినది.

గుణకర్మ విభాగం మేరకు- సమాజమునందలి వ్యక్తులను వర్గీకరణ చేయకముందు అనేక పౌరాణిక, గ్రంథాలలో స్మృతులలో శూద్రులు- “అత్మిక-కర్మను” కలిగి ఉండని వారని, ఒక స్వభావమంటూ-లేని వారని, గుణకర్మ హీనులని, పలుమార్లు ప్రస్తావించడం జరిగింది. వారి శరీరం ఒక సేవా సాధనమని ఇతరులకు సేవలొనర్చువారిగ పేర్కొనబడిరి. వీరికి శరీరమే తప్ప-అందులో “అత్మిక” అంటూ ఏమీ ఉండదు. “స్వభావం” అసలే ఉండదు. ప్రవృత్తికి పేరు దూరం. “గుణ కర్మ ప్రవృత్తి” లేనివారికి గుర్తుపట్టగల కర్మలేముండును! అన్నది వీరి ధృడమైన అభిప్రాయం- అందుకు “న శూద్రాయ మతిందద్యాత్” (శ్లో) శూద్రునకు జ్ఞానం ఇవ్వరాదన్నారు. వచనస్య న గ్రాహ్యం- శునోచిష్టం- హవిద్యదా (చతుర్వింశతి).

కుక్క ముట్టిన - హవిస్సును విడచి పెట్టిన రీతి శూద్ర ప్రవచనాన్ని పరిగ్రహించరాదు. దుశ్శీలోపి ద్విజః పూజ్యో-నశూద్ర విజితేంద్రియాః (శ్లో)దుష్టుడైన బ్రాహ్మణుడు పూజకు అర్హుడు-మంచివాడైన శూద్రుడు పూజకు అనర్హుడు. నిబంధనలను నిలిపారు.

“ప్రభోదాలు” - “సంకుచితపరిధి” లోనడచిన అవిప్రవచనాలుగ ఎల్లకాలం నిలువలేవు. నిలబెట్టిన నిబంధనలు ఎల్ల కాలం నిలబడవు కద. ఎల్ల కాలం నిలచేవి- “సూత్రములే. ” పెట్టిన నిబంధనలు కట్టుబాట్లు నిలవవు. అని కాలక్రమేణ జనసమాజానికి తెలిసీ వచ్చింది. స్మృతులలోనే మరల ఇలా చెప్పుబడింది.

“సుగతి మియాత్ శ్రవణాత్-శూద్రయోనిః (స్మృతి) “శూద్రులు కూడ “బ్రహ్మజ్ఞానం” తెలిసికొని తరించవచ్చు” అని ప్రకటించబడినది. వేదవాఙ్మయమున మరల వెలుగు జనించినది.

ఇందువలన అంతవరకు “బ్రహ్మజ్ఞానం-పరిధిలోనికి రావటానికి అర్హులుకాని శూద్రులకు బ్రహ్మజ్ఞానం-విని తరించడానికి అవకాశం కలిగింది. నిబంధనలను సడలించారు- ఇందువలన ఇది మరో మార్పునకు దారి తీసింది.

“శ్రవణాత్-అధ్యయనాత్-అర్థప్రతిషేదాత్-స్మృతేశ్చ (బ్రహ్మసూత్రం 3-8)

“తథభావ నిర్ధారణేచ ప్రవృత్తిః (బ్రహ్మసూత్రం 3-7)”

“ప్రవృత్తి” అనేది స్వభావమున నిర్ధారణ అవుతుంది తప్ప కేవలం పుట్టుక వలన కాదు. ఒకరు బోధించగవేరొకరి జన్మకు విమ్ముక్తి కలుగుతుందన్న విశ్వాస నమ్మికులు మరి కొంత కాలానికి సడలినవి. ఎవరికి వారు శూద్రులతో సహా “బ్రహ్మవిద్యను” విని తరించవచ్చు. వినడమే గాక దీనిని అభ్యసించవచ్చును, బ్రహ్మవిద్యను పొంది ముక్తి పొందవచ్చును. మోక్షమును అందవచ్చును. అన్నది కాలక్రమేణ బలపడినది. అంతేకాదు ఏ ఒకరి ప్రవృత్తి (స్వాభావిక కర్మ) అయిన వారి వారి “స్వస్వభావ-సుస్వరూప కర్మాచరణ” ల ద్వారా నే తప్పించి, కేవల పుట్టుక వర్ణం వలన సాధ్యపడదని ధృవపడినది. ప్రవృత్తి వర్ణమునకు రాచబాట ఏర్పడినది. వేదవాదము బలపడినది- త్రయీధర్మం ఏర్పడినది.

శూద్రులు కూడా దేహదారులే - “తస్మాత్” దేహం జ్ఞాన విజ్ఞాన “సంభవమ్ అని మహాభారతం స్పష్టపరచినది. అంతేకాదు “కర్మ క్రియ విశేషేణ చాతుర్వర్ణం ప్రతిష్ఠితం” అని కూడా ప్రవచింపబడినది.

శరీరం కేవలం “కర్మ” అని చాటినది గీత. కేవలం “కర్మ” వలన మాత్రమే కాదు “కర్మ” తో పాటు “గుణం” కూడా - చాతుర్వర్ణ్య వ్యవస్థ ఏర్పడుటకు ప్రవృత్తి పరమైన “గుణకర్మలు” రెండూ కారణమని మొదటిగ స్పష్టపరచబడినది గీతలోనే. కేవలం శరీరం(కర్మ) వర్ణ వ్యవస్థకు కారణమని గాక ఆత్మిక(గుణం) కూడ ఇందుకు అనివార్యమన్నది గీత- పుట్టుక(శరీరం) వర్ణ కారణం కాదని తేలిపోయింది.

అంతేకాదు కర్మాణి ప్రవిభక్తాని-స్వభావ ప్రభవైర్గుణైః అని ధృవీకరింపబడినది. పరిచర్యాత్మకం కర్మ- “శూద్రస్యాపి స్వభావిజం” సమాజమున గల ప్రతి ఒక వ్యక్తి “గుణకర్మలు” అనే రెండింటిని కలిగియుండునని స్పష్టపరచబడినది. స్వస్వభావ సుస్వరూప స్వకర్మాచరణ ధర్మమును- ప్రతిపాదించినది.

ఋగ్వేదమునన-పురుష సూక్తంలో “చాతుర్వర్ణ వ్యవస్థ”
బ్రాహ్మణస్యముఖ బాహు రాజన్యకృతః
క్షత్రియైః సదస్యైః ప్రద్యోమ శూద్ర అజాయతే - “ఋగ్వేదం”.
విరాటపురుషుని శిరస్సు నుండి బ్రాహ్మణులు- బాహువులు నుండి క్షత్రియులు
తొడల నుండి వైశ్యులు- పాదముల నుండి- శూద్రులు ఉద్భవించిరి.

వేదము- “త్రైగుణాత్మకమే” చతుర్విధ గుణం అందులోనూ చెప్పుబడలేదు. చతుర్విధ గుణము ప్రతిపాదించబడలేదు కారణం “త్రైగుణ్య విషయావేదా” అని చెప్పుబడినది. అయితే విరాట పురుషునికి ఎవరైన చేతులతో నమస్కరించి- తొడల్ని- వొంచుకొని- చివరికి పాదాలవద్ద ప్రణమిల్లనిదే వారివారి జీవితాల్లో ముక్తి మోక్షం సంప్రాప్తం కద.

మూడుగుణాలలో- మూడు స్వభావాలు - మూడుకర్మలు మూడు వర్ణాలు ఏర్పడతాయి తప్ప నాల్గవ గుణం స్వభావం లేకుండా నాల్గవ కర్మ ఎలా ఏర్పడగలదు. అందుకే జాతయతే “వర్ణసంకరః” వర్ణసంకరం అని వార్యమని చెప్పుబడినది గీతలో.

ఇందువలన- ఉన్న త్రయవిధ వర్ణాలలో- మిశ్రమ వర్ణమనేది తటస్థించును. తప్ప ప్రత్యేక వర్ణమేమి గూడు కట్టకొనలేదు. వర్ణ సంకరులు శూద్రులు అని ఎచట గీతలో తెలుపబడలేదు- అయితే త్రయవిధ కర్మిష్టులలో గుణకర్మ ప్రవృత్తులలో శూద్రులకు కేవలం “పరిచార్యాత్మక కర్మ” అని చెప్పబడింది. ఆత్మికమైనది కర్మ త్రయగుణాత్మకమే కాగలదు. చతుర్విధ గుణమంటూ లేదుకద. సంక గుణకర్మ ప్రవృత్తి తప్పించి.

త్రయవిధ కర్మలలో- “పరిచార్యాత్మక కర్మ” కాని కర్మ ఏది- “కర్మ బ్రహ్మాద్భవం “శరీరం కేవలం కర్మ” ఈ రెండింటికి దూరంగ నిలవ గల కర్మలేముండును. అంతేకాదు- “శరీరం జ్ఞాన విజ్ఞాన సంభవం” వైశ్యుని తామసిక ప్రవృత్తిని శూద్రునికి ఆపాదించబడినది. ఏ ప్రవృత్తిని కలిగినవారు కూడా వెరాక్షార్మ్యలేనని పాపయోని సంభవులు. ఎల్లరికి కూడా “దైవానుగ్రహం” దక్కునని గీతా ప్రమాణం. విశ్వాత్మదైవిక అభివ్యక్తం సంభవం.

మాంహిపార్థ వ్యపాశ్రిత్యయేపిస్యః పాపయోనయః

శ్రీయో వైశ్యాస్థదా శూద్రాస్తేపి పరాంగతమ్(9-32)

వైశ్యులు శూద్రులు కూడా ఒకే కోవకు చెందిన పాపయోని సంభవులు ఇచట- పాపయోని - సంభవుల పుట్టుకలు- పాపపు పుట్టుకులు అని అనటం వారు కష్టతరమైన శారీరక కర్మలనొరించెడి వారు అన్న అర్థమే తప్ప వేరేమికాదు పాపమును చేసిన వారేమికాదు. వీరు కాయ కర్మ కష్ట కర్మ పాపకర్మ అని అర్థము ఇప్పటికి “పాపము” చేసిన కారణముగనే కష్టమైన కాయకర్మలు సంప్రాప్తమగునన్న విశ్వాసనమ్మికలున్నవి.

“మమయో నిర్మహాత్ బ్రహ్మ” - తననుండి ప్రభవించినవి తనకు సంక్రమించినవి కర్మలు ఇవి పాప జనకాలగ ఉండుననుటలో అర్థమే లేదు. బ్రహ్మమే స్వరూపంగ ఉండగలకర్మ ఎన్నటికి పాపం కానేకాదు. పాప కారణము కాదు. ఎల్లరికి పుట్టుక కారణం బ్రహ్మమేకదా! జన్మకు ఆదిపునాది బ్రహ్మం. పుట్టుక ఎలా పాపసంభవము కాగలదు- “జన్మ కర్మచ మేదివ్యం(భ.గీ.)”

ఉన్నవి త్రయీవిధ గుణకర్మ ప్రవృత్తులే గనుక-వేదమతం. నాల్గవ గుణకర్మ ప్రవృత్తిని అంగీకరించదు. ఇందువలన- శూద్రులకు వేరే ప్రవృత్తి ఈ మూడింటిని మించినది లేక తక్కువతోనుండునది ఉండుననుట కుదరదు
 వీరెల్లరికి - ఒక ప్రవృత్తిని అంటగట్టి “శూద్రత్వం” అని పిలిచిన వారికి ఈత్రయీవిధ ప్రవృత్తులంటేనే వారికి ఏమి తెలియదని భావించాలి. సంకర గుణకర్మ ప్రవృత్తి వీరిదనుటను కాదనవసరం లేదు ఏ ఒక్కరైన వీరితో పాటు సమాజమున త్రయీవిధ గుణకర్మ ప్రవృత్తులను కలిగి ఉందరనుటను కాదనటానికి లేదు.

ఇందువలననే- “పుట్టుక వర్ణం” శూద్రవర్ణంలో జన్మించిన- గౌతముడు సత్యకాముడు- జాబాలి- దాల్బుడు - మొదలగువారు- ప్రవృత్తి వర్ణం మేరకు బ్రహ్మ విజ్ఞానా ధికారులై మనగలిగారు బ్రహ్మజ్ఞానం ప్రవృత్తి పరమైనది- అప్రయత్నముగ పట్టు వడునని బ్రహ్మ సూత్రం చెప్పకనే చెప్పింది. చిత్త సంస్కృతి లేనివారి నెవరినైన అల్పులని పిలిచిన కాదనటానికి లేదు కారణం సత్+అసత్= “చిత్” ఇటువంటి చిత్ను కలిగి లేనివారు సంస్కారం లేనివారు కాగలరు.

ఇందువలన- “హీన ప్రవృత్తి” అనేది ఒరుల వలన ఆపాదింపబడినదే తప్ప సహజసిద్ధి ప్రాకృతిక గుణంకాదు. ప్రవృత్తులు బ్రహ్మోద్భవాలు నీచ ప్రవృత్తి అనేది లేనే లేదు ఉండదు ఉండగలది తామసిక ప్రవృత్తి ఒకవేళ వీరికి ఆపాదించిన- వీరు అందగలది సంకరగుణ కర్మ ప్రవృత్తి - అందువలన వైశ్యులనుండి శూద్రులు పేరుపడి ప్రత్యేక సంకర వర్ణముగ పిలవబడవచ్చు అయితే- సంకర గుణ కర్మ ప్రవృత్తుల్ని కలిగి ఉండనివారెవరు!

బ్రహ్మకర్మ(మానసికకర్మ) క్షేత్రకర్మ (వాచిక కర్మ) వైశ్యకర్మ(శారీరక తపస్సు) పరస్పర సంయోగం వలన సంకర గుణకర్మ ఆవిర్భవించినది. శూద్రులే సంకర గుణకర్ములని భావించనిచో “చాతుర్వర్ణవ్యవస్థకు” శాస్త్రీయమైన నాంది ప్రస్తావనలే ఉండవు. త్రయీవిధ ప్రవృత్తులు విభజింపబడనివి.

వ్యక్తులు వేర్వేరుగ కన్పించిన- వీరిలో ఏ ఒకరు ఏదో ఒక్క ప్రవృత్తికే అంకితమై ఉండరు. త్రయీవిధ ప్రవృత్తులు వీరి అంతఃకరణలో ఆవిర్భవిస్తాయి. అయితే ఏదో ఒకటి వారిలో బలీయంగ బయల్పడి బయటకు కన్పిస్తుంది ఆ మేరకు వారి వారి స్వభావాలు స్పష్టముగ బయటపడతాయి. వారి గుణములు తెలియబడతాయి. వారి కర్మలు కనిపిస్తాయి. ప్రత్యేక వర్ణాల వారిగ- పిలవబడటం జరిగిపోతూ ఉంది.

వైశ్య శూద్రులిరువురు- పాపయోని సంభవులే అని అనడం వలన ప్రవృత్తులలో వీరిరువురిని తామసీక ప్రవృత్తికి చెందిన వారనటనం స్పష్టపరుస్తుంది. తామసీక గుణకర్మ ప్రవృత్తికి దఖలు పడగల కర్మలివి.

కృషి గోరక్ష వాణిజ్యం-వైశ్యకర్మ స్వభావజమ్

పరిచరాత్మకం- కర్మ- శూద్ర స్యాపిస్వభావజమ్(భ.గీ.18-44)

వైశ్యకర్మ స్వార్థపూరితం -క్షత్రియ కర్మ సంబృతం బ్రహ్మ కర్మ వృద్ధి జనకము-వ్యక్తి సమాజం ఉనికి - మనుగడ వికసనలకు పర్యవసనాలు ఇవి.

మనసు కన్న బుద్ధి బుద్ధి కన్న ఆత్మ గొప్పవి. తమస్సు కన్న రజస్సు రజస్సు కన్న సత్త్వం గొప్పది. సామాజిక పరివర్తనలో హిందగల స్థానాలివి.

“కర్మ సముద్భవం” యజ్ఞం- అని చెప్పబడినది. కర్మ బ్రహ్మం నుండి జనించగలది- మూడే గుణకర్మలు. సాత్త్విక కర్మ- రాజసీక కర్మ- తామసీక కర్మ. నాల్గవ గుణకర్మ అనేది ఉండదు. ఉండగలదే త్రయీవిధాత్మక సంకర గుణకర్మ మాత్రమే వెరళి చతుర్విధాత్మక వర్ణం వ్యవస్థ అని తెలుపబడినది.

ఈ కర్మలలో కామ్య కర్మలుంటాయి- నిషిద్ధికర్మలుండవచ్చు. నిత్య నైమిత్తిక కర్మలు యజ్ఞం- దానం- తపస్సు వంటి వైదిక కర్మలు ఇలా అనేక కర్మలుంటాయి.

అయితే ఏ కర్మ త్రయీవిధ గుణకర్మ ప్రవృత్తులలో ఏదో ఒక ప్రవృత్తిని అంటిపెట్టుకొని ఉంటుంది. గుణాతీతమైన కర్మకు గురుతే ఉండదు. ప్రవృత్తి లేని కర్మకు పట్టు దొరకదు- ప్రవృత్తి గుణం వినా కర్మకు ప్రాతిపదిక దొరకదు. కర్మ బ్రహ్మోద్భవం- మనది కర్మ జగతి- కర్మ వినా ప్రాణికి కదలికే లేదు. ఉండదు.

సాత్విక కర్మను మానసిక కర్మగా- రాజసిక కర్మను వాచిక కర్మగా- తామసిక కర్మను కాయకర్మగా భావిస్తాం.

ప్రభోధముతో కూడినది సాత్త్విక కర్మని పాలననొరించేది. రాజసిక కర్మని- కృషి పరమైనది తామసిక కర్మని తెలియజెప్పుటంలో - ముఖ్యోద్దేశం- ఒక కర్మపేరొక కర్మ కన్న ప్రాశస్త్యం కలదని లేదా హీనమని తెలపడం కాదు- ఏకకర్మపేరొక కర్మ నుండి విడివడదని- విభజింప బడదని నిర్ధారణ పరచుటకే అని భావించాలి.

వస్తు సంపద (కృషి) లేని పాలన (శాంతి భద్రతలు) పాలన లేని ప్రభోదం(మార్గదర్శకత్వం) ఎందుకు కొరగానివిగా ఉండగలవు- వస్తుత్పత్తికి పాలనకు- ప్రభోదానికి పేరు పేరు వ్యక్తులను సమాజమున నిలిపిన ప్రతి ఒక వ్యక్తిలో ఈ త్రయీవిధాంశాలు- తామసికాంశ- రాజసికాంశ- సాత్త్వికాంశ స్పష్టపడుతూనే ఉంటాయి. కర్మ జ్ఞానానుభవమునకు ప్రతి ఒకరు లోను కావలసినదే. (Action-Devine-Spirit)

నీ గుణం వలననే నీ స్వభావం ఏమిటో తెలుస్తుంది. నీ కర్మవలననే నీ స్వస్వరూపమేమిటో విశద పడుతుంది- నీ ప్రవృత్తి వలననే నీ స్వకర్మాచరణ స్పష్టపడుతుంది.

ఇందువలన స్వస్వభావ-సుస్వరూప-స్వకర్మాచరణ ఒక వ్యక్తిత్వ ధర్మముగ నిలుస్తుంది- స్వకీయ గుణకర్మ ప్రవృత్తిని ఇది నిలుపుతుంది.

ఇటువంటి సుస్వభావ - సుస్వరూప-స్వకర్మాచరణ “ధర్మము” . ఇటువంటి ధర్మము క్షీణించి దుస్వభావ అస్వరూప-పర కర్మాచరణ “అధర్మం” ఎప్పుడు వృద్ధియగునో అప్పుడుప్పుడు తనకు తనే పరమాత్మ అవతరించును.

యదాయదాహి ధర్మస్య-గ్లానిర్భవతి భారత

అభ్యుత్థాన మధర్మస్య- తదాత్మానం సృజామ్యహమ్ (భ.గీ.4-7)

నాల్గవ భాగం జీవితం

(త్రయవిధాత్మకం)

తెవ ప్రకరణం

విభాగత్రయం

ఏకాంశేన స్థితో జగత్

(భ.గీ)

“సకల చరాచర జగత్” ఒకే ఒక అంశంతో కట్టువడి నడుస్తున్నది. ఆ అంశ ప్రకృతి పరమైనపుడు “బ్రహ్మముగ” ఆత్మ పరమైనపుడు- “పారమార్థిక సత్యము” గ నిలచును.

“ప్రకృతి-పురుషుని-సంకల్పం”-స్పష్టపరచగలవి-త్రయవిధాంశాలు. తామసిక ప్రవృత్తి నుండి అపేక్షాంశ, రాజసిక ప్రవృత్తి నుండి ధీరాంశ, సాత్త్విక ప్రవృత్తి నుండి, వివేకాంశ జగతిని వర్ధిల్లును. (The three element of cosmic world)

మానవుడై జన్మించిన ఏ ఒకరిలో- ఈ త్రయవిధాంశాలు గూడు కట్టుకొని ఉంటాయి. అయితే ఒక్కొక్క వ్యక్తిలో ఒక్కొక్క అంశ బాగా ప్రస్ఫుట పడుతుంది. ఏ అంశను కలిగి లేనివాడు జగతిని ఉండుననుట అన్న ప్రశ్నే ఉదయించదు. అపేక్షాంశ వినా నరునికి ఉనికి ఉండదు ధీరాంశలేనిదే మనుగడ ఉండదు. వివేకాంశ కోల్పోయిన వికసనకు తాపేలేదు.

ఈ అంశ “జీవాంశయే” ఈ జీవాంశ-తన అంశ నుండి ఏర్పడినదే- “మమైవాంశో”- జీవలోకే - జీవభూతస్సనాతనః (భ.గీ.15-17) జీవలోకం- జీవభూతం రెండింటిని తన నుండి విడివడిన అంశ వలన ప్రభవించునన్నదిచట స్పష్టపడినది.

తన నుండి ఏర్పడిన తన అంశ తనదైన-తనుగ ఉండ లేదు. వేరుపడును అగ్ని నుండి వెడలిన అగ్గికణం అగ్ని అయిన అగ్నిగ ఉండలేదు జీవలోకానికి “ఆది” “పునాది” దైవాంశమే.

ఈ అంశమే (Devine-element) బ్రహ్మం నుండి ఏర్పడిన విభజన రూపమేమి కాదు. (Devision form) బ్రహ్మమే అగును. అయిన ఈ అంశ- జీవిగ- మనస్సును ఆకర్షించుకొని ఒక శరీరంలో జీవుడుగ ఉండగలడు. జీవికి చేతన దాత “పర బ్రహ్మం”. జగతికి అధిపతి. (The Source of the being)

జగత్- ఏకాంశమున మన గలిగినదే. ఏకాంశ నుండి అభివ్యక్తపడిన త్రిగుణాత్మక అంశలగ- అపేక్షాంశ ఛిరాంశ- వివేకాంశలనేవి ఉండును. ఇలా ఏర్పడిన త్రయవిధాంశాలు త్రయవిధ గుణకర్మ ప్రవృత్తికి లోబడి వ్యవహరించును తప్పు స్వతంత్రమైనవి కావు. ఈ ప్రవృత్తి స్వభావమునకు మించిపోదు ఇక (స్వాభావావ్యాత్మముచ్యతే (భ.గీ 8-31) ప్రాణి స్వభావము గతజన్మ సంస్కారము వలన సిద్ధించును.

జీవి- అంతఃకరణ నుండి శ్రద్ధ అనేది ఏర్పడును దీనికి గుణము. సంస్కారమని- శ్రద్ధ అని పిలుతురు. అశ్రద్ధ- పనికిరాదు అన్నది ఆర్యోక్తి. గుణ సంస్కారాల్ని పీడినవానికి సమాజమున గురుతే లభించదుకదా! శ్రద్ధలు మూడు విధాలు. తామసిక శ్రద్ధ. రాజసిక శ్రద్ధ. సాత్త్విక శ్రద్ధ. అపేక్షాంశ(తామసిక శ్రద్ధ) కలవారు భూతప్రేతాల్ని ఆరాధిస్తారు. (17-4)

అపేక్షాంశ - (తామసికం) దైవికాంశ నుండి ప్రభవించినదే - తామసికాంశ తామసిక అంశకు- అపేక్షాంశ (Element of service) అనుటకు సరిపోతుంది తామసికతకు ప్రధాన భూమిక అపేక్షాంశయే.

ప్రతి ఒకరిలో- సామాజిక జీవనంలో- ప్రతి ఒక అంశ- ఏదో స్థాయిలో కన్పించినను- ఎల్లరిలో సరిసమాన “అంశాలు” సిద్ధంచవు- ఒక అంశ ఒకరిలో బాగా స్పష్టపడితే మరొకరిలో వేరొక అంశ జనిస్తుంది. సమాజ ఉనికి మనుగడకు వికసనకు ప్రతి ఒక అంశ అవసరం అనివార్యం.

పరస్పర విరుద్ధాంశాలుగ నిలువగల ఈ త్రయవిధాంశాల సమతూకపు “గమనమే సమాజము.” అపేక్షాంశ కూడ తనదైన ప్రత్యేకతను సమాజమున తనుపొందగలదు.

తామసికులు అపేక్షా పరులుగ ఉందురు. కృషి వాణిజ్య-రంగాలలో ఉందురు. వీరిని వ్యామోహం-అపేక్షాంశాపరులుగ పేర్కొందురు. నిజానికి అపేక్ష (తామసికం) అనేది వస్తూత్పత్తి సేవలలోనే కాదు-వాచిక-మానసిక కర్మల యందును విస్తరించి ఉంటుంది. నిజానికి ఏ “కర్మ” అపేక్షాంశ నుండి దూరం కాలేదు.

ఉత్పత్తి పంపిణీ దార్లను-వస్తూత్పత్తి సేవలో నిమగ్నమైన వారిని అపేక్షాంశ పరులుగ ఉందురు. కారణం అపేక్షాంశ-కృషికి దఖలు పడగలది-వాణిజ్యం నెరపగలది పశు (సంపద) పాలన చేయగలది.

సహజసిద్ధమగు గుణకర్మ ప్రవృత్తి నుండి రూపొందగలది అపేక్షాంశ తామసిక జనితము.

అంశలలో ఆధిక్యత స్థాయిలుండవచ్చు వీటిని హెచ్చు తగ్గు స్థాయిలుగ అభివర్ణించుట తగనిది-దేని ప్రాధాన్యత అవసరం దానికి ఉంటుంది.

అపేక్షాంశల్ని కలవారిని అపహాస్యం చేసిన లేక అవమాన పరచిన-వస్తూత్పత్తి సేవల సముదాయాల్లో విఘాతం ఏర్పడుతుంది. సామాజిక ఉనికి మనుగడ వికసనలకే ఇది ఎసర పెడుతుంది.

ఏ అంశ ఎంత గొప్పది అన్నది ఎంత మేరకు ఇది ప్రయోజనకరమైనది ఎంత మందికి అది మంచిని - ప్రసాదిస్తుంది. అన్న దానిపై ఉంటుంది. బహుజనహితాయ బహుజన సుఖాయ దేనికైన ప్రాతిపదిక కావాలి కద.

“అంశ” నుండి “శ్రద్ధ” - “శ్రద్ధ” వలన “స్వభావం” “స్వభావం” నుండి “గుణము” “గుణము” వలన “కర్మ” - “కర్మ” ల వలన - “వృక్తుల ప్రవర్తనలు” బయటపడును.

ఇందులో ఏ అంశలో ఎవరు సృష్టపడగలరన్నది వారి వారి స్వస్వభావ సుస్వరూప-స్వకర్మాచరణ-ధర్మం ఇందుకు ప్రాతిపదికగ నిలుస్తుంది. పుట్టి పెట్టి పిలపించుకొనిన నివి సృష్టపడవు.

త్రయ్యావిధాంశాలు వేర్వేరుగా మనగలిగేవికావు, సమ్మిళితమే. వ్యక్తులను విభజన పరచగలం తప్ప - ఆ వ్యక్తుల అంతఃకరణాలలో నిక్షిప్తమైయున్న అంశాల్ని ఎవరు ఏ విధముగా విభజననొందించగలరు? అయితే వ్యక్తులలో గన్పించు ఆయా అంశాల తీవ్రతను బట్టి ఒకరిలో అపేక్షాంశ-మరొకరిలో- దీరాంశ-పేరొకరిలో వివేకాంశ ఉండుననుటలో నిర్ధారణకు వస్తాం.

అపేక్షాంశపరులు- నిత్య కర్మిష్టులుగా ఉండురు వీరే. నిత్యదైనందిన సమ్మిష్టి కర్మ యజ్ఞ-సాధకులు, వీరే. శ్రమ జీవులు- శ్రామికులు- వీరే.

ధీరాంశ : - (Element of Heroism)

త్రయ్యావిధాంశాలలో ధీరాంశ ఒకటి-మానవ మనుగడకు ఈ అంశ ప్రాతిపదికగనిలుస్తుంది. ఒకరిని అదుపు ఆజ్ఞలలో నిడగలది “ధీరాంశ”.

ధీరాంశ-రాజసీక అంశగ పేర్కొనబడును. ధీరాంశను కలిగినవారు పాలకులు-వీరే క్షత్రియులు- ఆధునిక ప్రజాస్వామ్య రాజ్యమున ఎల్లరు పాలకులై-పాలన ప్రతినిధులు-ప్రభుత్వంలో పాలనలో పాలకులు-భాగ స్వాములు ధీరాంశతో కూడిన వారుగానే పేరుండాలి.

ధీరాంశ పరాక్రమవంతమైనది-తేజస్సుతోకూడినది పరాజయానికి అంగీకరించనది-రాజసీక కర్మ ప్రవృత్తి గలది ధీరాంశ గల కర్మ జీవాత్మ స్వరూపము కలది. మనోదుర్బలత్వాన్ని విడనాడ గలది ధీరాంశ-నిష్కామకర్మాచరణకు నిలువుడడ్డముగ నుండగలది ధీరాంశ.

ధీరాంశకు-వివేకాంశకు-అభేదము కలదనుటనుగీత ప్రస్తావించినది. దైర్యాంశ(అర్జునుడు) వివేకాంశ (జనార్ధనుడు) ఉన్నచోట సీరసంపదలు భోగభాగ్యములుండును. ధీరాంశ కర్తవ్య నిర్వహణకు ప్రధాన భూమికగ నుండును. ధీరాంశ కలవానికి వివేకాంశ సంభవించును. పరికితనం కలవాడెవరు దీరుడుకాలేడు. వివేకతను సంతరించుకొలేడు.

ధీరాంశ వ్యక్తిలో జీవన తత్త్వవిచక్షణ- దూరదృష్టిని సంతరింపజేస్తుంది. సుస్వభావ- సుస్వరూప- స్వతర్మాచరణలోనే ధీరత్వం ఉద్భవించుతుంది. దీనిని విడనాడు వాడు అధైర్యవంతుడు.

హృదయ దుర్బలతను పోగట్టు గలది కేవలం- ధీరాంశ మాత్రమే. ఈ అంశ తొరవడిన వారికి- ఏ జ్ఞానం పట్టువడదు. సరికద- దైనందిన జీవితమున కూడ విజయవంతం కాలేదు. ఈ అంశను తొలగిస్తేనే వాడు అమాయకుడు అజ్ఞాని పరికివాడు. పనికిరానివాడు. అని పిలవబడతాడు. దేనికి అనర్హుడు అని కూడ చెప్పబడుతాడు. “కర్మ బంధం” నుండి తప్పించ గలది ధీరాంశ. ఈ అంశ లేకున్న వివేకాంశ ఉన్నను బంధనాలనుండి తను విడివడలేదు. వ్యక్తికి ధీరాంశ- జీవాత్మస్థాయికి తీసికొని వెళ్తుంది. అపేక్షాంశ-కేవలం జీవి స్థాయికి దిగజారుతుంది.

ఒక ప్రక్క సర్వ సంగపరిత్యాగము (వివేకాంశ) ను ప్రభోదిస్తూ పేరొక ప్రక్క- సత్కర్మానుష్ఠానం- నిష్కామకర్మచరణ (ధీరాంశ) చేయమన్నది. ఇందుకు అడ్డుగాల రాగ ద్వేషాన్ని- (అపేక్షాంశ) తొలగించుకోమన్నది.

ఎవరికైనా- జీవన్ముక్తి మోక్షం లభించడం-కేవలం పరమాత్మ (వివేకాంశ) శరణాగతిని పొందినపుడే సాధ్యం. ఇందుకు అతనికి జీవాత్మ (ధైర్యాంశ) సహకరించాలి. జీవి లో (జనుడు) జీవాత్మ (అర్జునునిగ) ప్రభవమందనిదే పరమాత్మ (జనార్ధనుని) శరణా గతిని వ్యక్తి పొందలేడు. నిత్యదైనందినమున వీరే ధైర్యవంతులు, పాలకులుగ వ్యక్తపడతారు. సాహసికులు వీరే.

వివేకాంశం :-

ప్రకృతిని (Not self) పురుషుని (Self) తన అధీనంలో నిలుపుకొనగలది పరబ్రహ్మ. (Absolute Reality). జీవిని (క్షేత్రం) జీవాత్మను (క్షేత్రజ్ఞానిని) తన అధీనములో నడిపించు కొనగలది పరమాత్మ. (Supreme Self).

పరబ్రహ్మ పర్యవసీతరాగ రూప సారూప్యత కలది “పరమాత్మ”. పరమాత్మకు ప్రతిరూపమే- విశ్వాత్మదైవికం- “దైవం”- విశ్వాత్మ దైవిక అభివ్యక్తం దైవానుగ్రహం.

త్రయ్యావిధాంశాలలో వివేకాంశ ఒకటి - దృశ్యజగతినందలి విషయాలను తెలిసేకొన్నంత మాత్రాన అది వివేకాంశబోదు. దృశ్యాదృశ్య ప్రయోజనాల రెండింటినీ వికడ పరచుకొగల విజ్ఞానమే వివేకాంశగ ఉంటుంది.

ఇందులో ఒక అంశ - అప్రధానమని - పేరొక అంశ ప్రధానమని మరెయ్యక అంశ పవిత్రమని అనటం మనం వ్యక్తి ఉనికికి వియవ నిష్పాక మనుగడను ఆశించడం మనుగడకు ప్రాధాన్యతనివ్వక, వికసనను పొందగల మనుకొవడం. ఇది వట్టి భ్రమ మాత్రమే అగును.

జన్మతః సహజ స్వాభావికత వలన సంభవించగలపే త్రయ్యావిధాంశాలు తప్పు ఒకరి వలన పేరొకరికి సంక్రమించ గలవి కావు. వ్యక్తులలో అంతర్గతముగ నిలచిన ఏ అంశ అయిన ఎవరి వలననైన రాణించవచ్చు - వ్యక్తిలో లేని అంశము ఎంత ప్రవచించిన - రాణించదు.

అయితే ఏ అంశ అంతో ఇంతో లేని వారి జనగతిలో జీవించటానికి లేదు ఏ అంశ తనలో అతి విస్తారంగ రాణించిన ఆ అంశకు ప్రతినిధిగ తను నిలుస్తారు మిగతా అంశాలన్నీ తనకు ఉప అంశాలుగ మారి ఒకే ఒక అంశకు తను ప్రతినిధి నన్న భావసామర్థ్యాన్ని పొందగలుగుతారు.

ఏ అంశ ఏ ఒకరికి పట్టువడిన - వివేకాంశ మాత్రం పట్టువడదనునది కేవలం అపోహ మాత్రమే - ఏ 'అంశ' జన్మతః సంక్రమించగలది. ఒకరి ఉనికి పేరొకరి దృష్టిలో అల్పము కావచ్చు. అథమం కావచ్చు ఒకరి మనుగడ మరొకరికి నచ్చవచ్చు లేకపోవచ్చు ఒకరి వికసన మరొకరికి సరిపడకపోవచ్చు. ఇందుకు అంతరాత్మలలో గల స్థాయి భేదాల అపార్థస్యస్థి కారణం కాగలదు. దృష్టిలో భేదాలే తేడాల స్వస్థి కర్త.

అందుకు వారిలో గల ఈ త్రయ్యావిధాంశాలు శక్తి యుక్తుల పాటవం స్థాయి బేధాలే తప్పు మరేమి కావు అంశాలు - పరస్పర విరుద్ధ ప్రయోజనాల్ని ఆశిస్తూంటాయి. సంఘర్షణ పడుతూనే ఉంటాయి. సమైక్య పడుతుంటాయి.

అయితే పిటి సమంతరాకపు గమనమే సమాజం ఈ అంశాల్లో ప్రధానాంశముగ-వివేకాంశ- ఉంటుందనటానికి కారణం భౌతిక- ఆధ్యాత్మిక సమన్వయదీపికగ- జీవితాన్ని మార్పుగల శక్తి కేవలం వివేకాంశ ఉండాలన్న నమ్మకం విశ్వాసం మాత్రమే నిజానికి ఇందుకు ఏ అంశ సహకరించక పోయిన జీవన్ముక్తి సాఫల్యతకు అవకాశమే లేదు.

వివేకాంశ సాత్త్వికాంశ-పరమాత్మ పర్యవసిత రాగరూప సారూప్యత గలది. కేవలం సాత్త్వికాంశలోనే దైవాంశగ భావిస్తూ మిగతారెండు అంశాల్ని దైవాంశాలుగ భావించకపోవడం త్రయీవిధాంశాలకు ఏకాంశ(దైవాంశ) మూలకారణం కాదని భావించడమే అవుతుంది.

వివేకాంశ- విజ్ఞాన పూరితమైనది- హేతుబద్ధమైనది జ్ఞానంతో కూడినది అతీంద్రియ నిగ్రహం కలది ఋజువర్తనం కలది అందుకు ఇది దైవాంశగ- ప్రతిబింబమై నిలచినది ఏ అంశ స్వతంత్ర ప్రతిపత్తి కలిగినది కాదు కారణం అన్నింటికి మూలం “బ్రహ్మకర్మ త్రయీవిధాత్మకం” వివేకాంశతో కూడిన బ్రహ్మకర్మ పరమాత్మ స్వభావంగ పరిగణించబడును. బ్రహ్మకర్మ ప్రవృత్తి- “సాత్త్వికం”.

1. లోకస్వభావం కలది అపేక్షాంశ
2. లోక సంగ్రహం కలది ధీరాంశ
3. లోకాను గ్రహంకలది వివేకాంశ

నిత్య దైనందిన జీవితమున సమాజమున వీరే మార్గ దర్శకులుగ వ్యక్తపడగలరు. మేధావులుగ పిలవబడతారు.

సామాజిక ఉనికి- మనుగడ- వికసనలకు సమాజమునందలి వ్యక్తులు శ్రామికులుగ - సాహసికులుగ- మార్గదర్శకులుగ- నిలువెత్తురూపాలలో నిలచిన మానవుడు త్రయీవిధాత్మికుడు. శ్రామిక సాహసిక మేధావి ఒకడే. జగత్ ఒకటే.

“ ఏకాంశేన స్థితో జగత్ ”

(భ.గీ.)

పంచమీ విభాగం
ముక్తి

(భౌతికం)

1 వ ప్రకరణం
కామం

(అభిలాష / ఉనికి)

దర్శా విరుద్ధో భూతేషు
కామోస్మిన్ భరతర్షభ

(భ.గీ.7-11)

ధర్మమునకు వ్యతిరేక్తముగ నిలచిన కామము త్యజించగలిగినది. “దైర్యము” తామసికం-రాజసికం- సాత్త్వికం. ఈత్రయీవిధాత్మక-ఫలాపేక్షతో- కామార్థ ధర్మములను మిగుల ఆసక్తితో అనుష్ఠించినవారు రాజసిక దైర్యవంతులు, పేర్కొనబడతగిన వారు, వీరు.

“యయాతు ధర్మ కామార్థాన్ ధృత్యా ధారయతేర్షున” (భ.గీ-18-34)
ఇదే త్రయీవిధ పురుషార్థసిద్ధి. విషయాసక్తితో కర్మాచరణకడు చెడ్డది. నిష్కామ కర్మాచరణ కడు మంచిది. కర్మ బంధం తప్పించగలది, “నిష్కామ కర్మ”. బంధించ గలది “కామ్య కర్మ”.

కామ్య కర్మ-నిష్కామ కర్మ. కామ్య కర్మలను విడిచిపెట్టడానికి వలను పడదు. వీటి నుండి నివృత్తుడై జీవన్ముక్తి పరుడుకావాలి.

సత్+మార్గ = సత్-వాక్యం-వలె సత్-కామం విసర్జనీయం కాదు. అయితే శోధన ధ్యాస కలదిగ “కామం” ఉంటుంది. ఇది కూడనిది. అయితే కోరికకు మూల ప్రాతిపదిక కామం. ఇటువంటి కామ్యకర్మ నుండి జయపడటం మానవ జీవితంలో దుర్లభం. అందుకు ఇందుకు కారణముగ నిలువగల సంకల్పమును త్యజించమన్నది. ఇది కష్టసాధ్యమే అందుకే అలవడ గలది. కర్మయోగం అలవరచుకోగలది కర్మ సన్యాసయోగం.

“కామము” భోగమునకు పర్యాయపదము - కామోప భోగపరమః
(16-11) కామ భోగేషు(16-16) కామరాగ బలాన్వితః(17-5) కామము అన
తేవలం స్త్రీ పరముగనే గాత అనేక అర్థములను కలిగి ఉంటుంది.

చె వి - చ ర్మము - కనన్దు - జిహ్వా - నాసేకుం నుండి శబ్ద స్పర్శ
రూపరసగంధము లననుభవించుట “కామము”. తేవలం స్త్రీ పురుష
సంయోగము కామం అనుట అనుర ప్రవృత్తికి చెందినది.

“అసత్యం ప్రతిష్ఠంతే జగదాహః-అనీశ్వరమ్

అపరస్పర సంభూతం- కేమన్యాత్కామహ్లాతుకమ్”(ఛ.స.16-8)

జగత్ అసత్యం (Without a moral basis) అ ప్రతిష్ఠితం (Without basis) అనీశ్వరం
(No God) తేవలం కామం వలన(కోరిక) జనించినది ఇది భౌతికవాదం ఇది
విసర్జనీయం.

జీవిని వినాశనమొనర్చు - త్రయీవిధ నరక ద్వారములలో క్రోధం
లోభంతోషాటు కామాన్ని విడిచిపెట్టాలి (ఛ.స. 16-21).

కామం-పర్యవసితరూపం-అభిలాష. ఆసక్తికి మార్గగామి. ఉనికికి
మూల ప్రాతిపదిక. దుర్మార్గమును నిషేధించగలం తప్పు-సన్మార్గమును
నిషేధించవలను పడదు. ఆసక్తి జీవన్ముక్తికి జీవ ధాతువు. నిజదైనందిన
జీవితమున వ్యక్తి నిలువెత్తు రూపమును నడిపించ గల మహత్తర శక్తి. వ్యక్తి-
ఉనికికి- ముఖ్యం ఆసక్తి అభిలాషలే. వ్యక్తి మనుగడ నాశించినటువంటి ఉనికిని
ఖండించలేం. వికసన అందని మనుగడను ఖండించగల తప్పు వికసను(ముక్తిని)
కాదనలేం. విషయాసక్తి బంధముతో కూడినది-“బంధము” అనేది కామము
వలన సంభవిస్తుంది. అయితే ఈ కామ్య కర్మ నిష్కామ కర్మగ మారిన కర్మ
బంధవిమోచనం జరుగుతుంది .

“ధర్మావిరుద్ధో భూతేషు, కామోస్మి-భరతర్షభ”(7-11) హేణులలో
ధర్మమునకు వ్యతిరేక్తముగ నిలువని కామమును(కోరిక) నేను.

ఆత్మలో చిత్తమును స్థిరముగ నిలుపుకొని-కోరికల సముదాయం నుండి(కామం) నివృత్తుడగువాడే-యోగసిద్ధిని పొందగలరు.(6-18) కామ సంకల్ప వర్జితా. కామ(కోరిక) “సంకల్పమును” (అభిలాష) విడనాడమన్నది తప్పు మనస్సు విడిచి ఉండని కోరికను (కామం) విడనాడమనలేదు.

“సంకల్ప ప్రభవాన్ కామాన్ త్యక్త్వా సర్వానశేషతః” (భ.గీ.6-24) సంకల్పము వలన కలిగెడి కోరికలనన్నింటినీ పూర్తిగ విడిచి పెట్టాలి. మనస్సు వికలత వలన సంకల్పములు ప్రభవించును. మనస్సు చపలత్వము కలది. కోరికలనెలా విసర్జించడం.

“చంచలం హిమనః కృష్ణ ప్రమాధి బలవద్భృడమ్” (భ.గీ.6-34) మనో నిశ్చలత-సిద్ధించదగిన యోగము. మనసు అస్థిరమైనది. చపలత కలది. బలవద్భృడమైనది.

“అసంశయం మహాబాహుం మనో దుర్నిగ్రహమ్ చలమ్
అభ్యాసేనతు కౌంతేయ వైరాగ్యేణచ గృహ్యతే” (భ.గీ. 6-35)

మనో నిగ్రహం-సులభ సాధ్యం కాదు. మనస్సు చంచలమైనది, అయిన అభ్యాస కలిమి వలన వైరాగ్య బలిమి వలన, మనోనిగ్రహం సాధ్యమే.

సహజమైన “సత్” జీవించ గలది. “తృప్త” పేరు-“కామం” పేరు-జీవి జీవాత్మ స్థాయికి చేరుకొన అభిలషించిన ఆ కోరికను తప్పుగ భావించవలనుపడదు. కోరిక-వాంఛ- అభిలాష-తృప్త విదలించకోబడగలవి వదలించుకోబడగలవి కావు. కోరికల్ని నిష్కామ పరచుకోవడమే నిష్కామ కర్మయోగం-కర్మ సన్యాస యోగము.

త్రయీవిధ పురుషార్థ సిద్ధిలో “కామం” ప్రాథమికమైనది. ప్రథమస్థానంలో ఉండగలది. కామం వినా అభిలాష జనించదు అభిలాష వినా జీవికి ఉనికి ఏర్పడదు.

“కామ్య కర్మము” మనిషిని పట్టి బంధించి వేస్తుంది. నిష్కామ కర్మ మనిషికి నిలువెత్తు రూపాన నిలువవుతుంది. అందువలననే కామం నిష్కామ కర్మగ మారినచో జీవన్ముక్తిని సీద్ధింప చేసిన త్రయీవిధ పురుషార్థ సీద్ధిలో ఇది ఒకటిగ ఉంటుంది.

త్రయీవిధ-గుణకర్మ ప్రవృత్తి నుండి విడివడిన మానవుడు ఈ లోకంలో లేడు- స్వర్గలోకమున ఉండడు(భ.గీ.18-40). వ్యక్తి ఉనికికి తావిచ్చిన- కామమును (కోరిక) వ్యక్తపరచిన వ్యక్తిలో శోభన వ్యాసను పెంచి పెద్దదిగజేసే కామ్య కర్మలను నిష్కామ పరచుకోవాలి. నైష్కర్మ సీద్ధిని పొందగలగాలి. అది ముక్తి ప్రదం.

బుద్ధిని ఆత్మవైపు గాక మనసు వైపు మరలించిన తటస్థపడగలవి. దురభిమాన మదమాత్మర్యాలు. (Full of Impocracy excess pride arrogance)

జీవునికి స్థూల శరీరమున బాల్యం-యవ్వనం-వార్ధక్యం అను మూడు దశలు సంభవించును. “కౌమారం-యవ్వనం-జరా” (భ.గీ.) బాల్య దశలోనే ఇచ్చ అభిలాషలకు రూపకల్పన జరుగుతుంది.

ప్రథమజీవిత దశ - కౌమారం-జ్ఞాన విజ్ఞానములను ఆర్జించగల బ్రహ్మచర్యాశ్రమమిది. భోద నల్ని జీవన్ముక్తి పాఠాల్ని విని అవగాహన తెచ్చుకోగల అభిలాష కోరికలు జనించేది ఈ దశలోనే. బ్రతుకు బంగారు బాట కావటానికి-భవిష్యత్ భాగ్యోదయానికి ప్రథమ సోపానం కౌమార జీవిత దశ. ఆశలకు ఆలోచనల నిలయమయిన జీవితదశ. అధ్యయనం- ఇంద్రియ నిగ్రహం ప్రధానాంశలుగ బ్రహ్మచర్యాశ్రమం వర్ధిల్లుతుంది.

అధ్యయనం - విధివిహిత ధర్మం- ఆత్మసమర్పణ -వైరాగ్యం-సాధన చతుష్టయమంటారు. ఆత్మ సమర్పణలో అంతర్భాగమే వైరాగ్యము గాన - చతుర్విధ సాధన చతుష్టయమని గాక అధ్యయనం-విద్యుక్త ధర్మం ఆత్మ సమర్పణ త్రయీవిధ జీవన్ముక్తి సాధనాలుగ ఇవి ఉండగలవి. ఇందులో ప్రథమ సాధనం అధ్యయనం- బాల్యదశలో బ్రహ్మచర్యాశ్రమమున వర్ధిల్లు మహత్తరాంశం- జీవన్ముక్తి పథం.

పంచమీ విభాగం

మూర్తి

(భౌతికం)

2 వ ప్రకరణం

అర్థం

(ప్రయోజనం / మనుగడ)

ఆర్యోజిజ్ఞాసు రర్థార్థి

జ్ఞానేన భరతర్షభ

(భ.గీ. 7-16)

“అర్థం” అనకేవలం “డబ్బు” కాదు- ధనకనక వస్తు వాహన సమ్మర్థి రస్తు అని ఆర్యోక్తి. ఐశ్వర్యం- సరిసంపదలు- శ్రేష్ఠత్వం- ఉత్సాహం- బలం- వీటితో ఉన్న ఏ వస్తువు లేదా ప్రాణియైన- అది దైవ తేజస్సులో ఒక అంశం నుండి వెలువడినవే కాగలవు. (భ.గీ.10-14)

ఎచట యోగీశ్వరుడైన శ్రీకృష్ణపరమాత్మ- ధనుర్ధారియగు అర్జునుడు ఉండునో అచట సంపద విజయం- ఐశ్వర్యం- ధృడతరమగును.

“యత్రయోగీశ్వరః కృష్ణో - యత్రపార్థో ధనుర్ధరః

తత్ర శ్రీర్విజయోర్భూతి - కృవానీతిర్మతిర్మమ” (భ.గీ. 18-78)

అర్జునుడు- జనార్థనుడు- ఉన్నచోట- సీరి సంపదలు విజయం వర్ధిల్లుగలవు. యోగీశ్వరుడు కృష్ణుడు- కర్మానుసారి అర్జునుడు. ఒకరు సంకల్ప సన్యాసి ఒకరు నిష్కామ కర్మాచరణ శీలి. కర్మిష్ఠి ఒకరు, కర్మయోగి ఒకరు ఇరువురు ఉన్నచోట విజయం తథ్యం. యోగ మనస్తత్వము- కర్మానుష్ఠానం ఉన్న వ్యక్తులకు నిత్య శుభాలు. విజయం తథ్యం.

విశ్వం- సుదర్శన రూపం కలది. అర్జునుడు జనార్థనుని తన పూర్వరూపం ధరించమని అర్థించాడు. “కిరీటినం- గదినం- చక్రహస్త్రం (భ.గీ. 11-46)” కీర్తి నొకతనమైన కిరీటిని బలపరాక్రమ విరాసి గదతో భౌతిక శక్తి ప్రదాయని- చక్రంతో ప్రత్యక్షం కావాలి.

తయ్యావిధ-పురుషార్థ సీద్ధిలో అర్థంకూడ ఒకటి అని చెప్పబడినది-
కారణం అర్థం సకల సంపత్తికి మూలం. అర్థం వినా జీవితం వ్యర్థం. అర్థం
పరమార్థ సాధనం. అందుకే తన చతుర్విధ భక్త జనులలో అర్థం- ఆశిస్తూ-
తనను పూజించే పుణ్యాత్ములు ఉన్నారు అని చెప్పబడినది.

ఆర్తో జిజ్ఞాసు అర్థార్థి' (భ.గీ.7-16) ధనార్జన కూడదనిచెప్పక- అన్యాయ
మార్గాల ద్వారా ధనార్జన చేయువారు కామ క్రోధ పరాయణులని ఆశా పాశ
బద్ధులని ఖండించడం జరిగింది. ఈ ఇహంతే- కామ భోగార్థమన్యాయేనార్థ
సంఘయాన్(భ.గీ. 16-12).

భౌతిక వస్తు సముదాయం- ‘‘పత్రం-పుష్పం- ఫలం- తోయం’’ (భ.గీ)
తనకు సమర్పణ జరగాలి. ఆర్థిక సంపదలోని విభాగాలే ఇవి అన్యథా కావు.
దక్షిణ (అర్థం) లేని యజ్ఞం. తామసిక యజ్ఞంగా జమకట్టబడినది. (17-13).

కామం(అభిలాష- ఇచ్ఛ) ప్రథమ పురుషార్థమైనది అర్థం/ అభిరుచి/
ఇష్టం ద్వితీయ పురుషార్థమైనది. ధనసంపదలు కామ్యవస్తు సముదాయం
అయినప్పటికీ వీటిని నిష్కామ పరచిన ఆ వ్యక్తి జీవున్నుక్తికివి కామ్య
కర్మలగనిలచిన ఆవ్యక్తి శాంతికి సుఖములకు తోడ్పడతాయి.

విశ్వ సందర్శన యోగమున జనార్థనుడు-అనేక దివ్యాభరణాలు
దివ్యమైన పెక్కు ఆభరణములతో కూడినివాడని వర్ణించబడినది(భ.గీ.11-10) ధన
ము శోభాయు వూనమునకు ప్రతీక. సుందరమయం అర్థము.
భోగభాగ్యములకు సంకేతం(భ.గీ.1-32).

ధనమదాన్వితులు- కామభోగవిత్పక్షలో మునిగినవారు జీవన్ముక్తులగ
నుండలేరు. అహంకారం- బలం- దర్పం కామంవీటిని ప్రేరేపించని సంపద
ధనము అనివార్యం జీవన్ముక్తికి అత్యంతావశ్యకం.

యజ్ఞదాన తపములు పవిత్ర కర్మలు- ధనహీనుడు దానమునరించ గల
దేముంటుంది. ‘‘దానము’’ ధనం వలన గాని సంప్రాప్తం కాదు.

భౌతిక జీవనంలో- ప్రధానాశయాలుగనే యజ్ఞ దాన తపములు వ్యక్త పడతాయి. ఉపయోగకర భగవతారాధన- సమర్థనీయమే (The seeker for wealth) అర్థాశక్తి- ఆరాధనతో నిండిన విశ్వం నుండి రూపొందిన వస్తు సంపదను (పత్రం/ పుష్పం/ తోయం) తనకు నైవేద్యమిడమనను.

అర్థం అనేది దీనికిది- ఒక పరమార్థముగ నిలవదు. ఇదొక జీవన వినిమయ రూపం. జీవన్ముక్తి తారకం. ఎవరికైన దీనివలననే భాధాకర జీవితం నుండి విముక్తి లభించును. సుఖ సంతృప్తి కర జీవనమే ఆరాధనకు ప్రధాన వేదిక. అర్థం వినా ఇది సాధ్యపడనే పడదు. ఆర్తునిగ-అర్థార్థిగాకాక జిజ్ఞాసిగా-జ్ఞానిగ మనగలిగిన వ్యక్తి జీవన్ముక్తికి అతి చేరువలో ఉండగలడు. అని ధృవపరచబడినది.

అర్థ సంపాదన- జీవన భద్రతకు ఉపాదితమే తప్ప ఇదొక జీవిత లక్ష్యముగ నిలువదు. అర్థమే పరమార్థమనుకొనే వారికి ఇహలోక పరలోకాల సంగతేవారి దరికి రాదు. కేవలం వారు భౌతిక సుఖాలకు బానిసలగ ఉండగలరు.

భౌతిక సంపదను కాదనలేము- అర్థాశక్తి- ఆరాధకులుందు రనటాన్ని సమర్థించాలి. అంతేకాదు- ఆహారంలో శ్రేష్టమైన ఆహారం- పుష్టికరమైన ఆహారం అసంతృప్తికర ఆహారం- స్పృష్టపరచు అర్థాశక్తిని కాదనలేము.

ధనమునకు విలువలేని కామ్య కర్మలుండవు సంపదలు లేని దానానికి రూపమే ఏర్పడదు యజ్ఞదాన తపఃకర్మలు జీవన్ముక్తికి అవసరము.

అర్థమునకు ప్రత్యేకమైన శాశ్వతరూపము అంటూ ఏముండదు పరస్పరం వ్యక్తులు అందించి మరల పొందే “వస్తు సేవల వినియమ రూపం” ఇది సమాజ పరంగ సిద్ధిస్తూ- సమాజము నందలి వ్యక్తుల ప్రయోజనాలలో ఇది సాధనంగ నిలుస్తుంది.

అభిలాష- ఇచ్ఛ(కామం) ప్రథమ పురుషార్థ సాధనం. అభిరుచి ఇష్ట(అర్థం) రెండవ పురుషార్థం. అర్థాశక్తి విషయాక్తిగనే చెప్పబడినది- దేనికైన ఆసక్తి ప్రమాదకరము. అనాశక్తితో అన్నింట వ్యవహరిస్తూ- కర్మ పటిష్ఠతను విడనాడక నిష్కామ కర్మతో- జీవన్ముక్తిని పొందగలగాలి.

ప్రథమః పురుషార్థ సాధనం ఇచ్ఛ+అభిలాష(కావం). జీవిత త్రయీదశలలో ప్రథమ దశకౌమారంలో సాధించబడాలి. ఈ శారీరక దశలోనే అభిలాష ఇచ్ఛట ప్రయోజనత్వాన్ని సీద్ధింపజేసుకొంటాయి. ద్వితీయ పురుషార్థసీద్ధి సాధనలో జీవిత త్రయీదశలో రెండవదశ, యవ్వనంలో సాధించబడాలి. అభిరుచి ఇష్టం తగిన రూపాల్ని సంతరించుకొంటాయి.

ప్రథమ దశలో అంకురించిన- ఇచ్ఛా-అభిలాష, రెండవ దశలో ఇష్టం-అభిరుచిగ పరిణామం చెందుతాయి. ఆశ్రమ ధర్మాలగ వీటిని పిలవదలచిన మొదటి దశ బ్రహ్మ చర్యాశ్రమం. రెండవ దశ-గృహస్థాశ్రమ ధర్మం. ఈ ఆశ్రమమునే ‘‘అర్థం’’ అనేది బహుళార్థ సాధనగా, గృహస్తునకు వినియోగ పడుతుంది. ముక్తి నిచ్చి తోడ్పడుతుంది. కామం-అర్థం-వీటి పరమార్థమేమిటో తెలిసికొని- తెలివితేటలతో నిజదై నందిన జీవితమున మెలగ గల దశ-గృహస్థాశ్రమ ధర్మముగ నిలుస్తుంది.

ద్వితీయ జీవిత దశ-యవ్వనం. ఈ దశలో జీవుడు స్థూల శరీర జ్ఞానంతో పాటు సూక్ష్మశరీరమన ఏమిటో విశదపరచుకొనలగడు.

ప్రథమ జీవితదశలో అంకురించిన ఇచ్ఛ-అభిలాష, ఈ దశలో స్పష్టమైన రూపంలో పరిణామం చెందుతుంది. భౌతిక సంపదల నాకట్టుకొనినగాని-యవ్వనదశలో-గల స్థితి గతుల నధిగమించి ముక్తిని సాధించ వలను పడదు. కుటుంబ వ్యవస్థ పర్యవసిత రూపమే గృహస్థాశ్రమం. యవ్వన దశలో వ్యక్తికి సంక్రమించగలది అర్థసంపాదన. అర్థం వ్యర్థమని దీనితో పనిలేదని భావించిన మరుక్షణం, గృహస్థాశ్రమానికి గురుతు ఏర్పడదు. త్రయీవిధ పురుషార్థ సాధనలో ‘‘గృహస్థాశ్రమంలో’’ కనీసం ఇహ మాత్ర ఫల భోగాపేక్షలని కూడా కలిగి ఉండరాదని- ఏ స్మృతులలోను ఎచటనూ పొందుపరచి ఉండలేదు.

అర్థం-జీవి- ఉనికికి - మనుగడకు-ఉపేరినిచ్చి జీవన్ముక్తి ఆశయానికి ప్రాణం పోస్తుంది.

పంచమీ విభాగం
ముక్తి

(భౌతికం)

తే వ ప్రకరణం
ధర్మం

(స్వకర్మ / వికసన)

ధర్మసంస్థాపనార్థాయ

సంభవామియుగేయుగే

(ఓ. గీ. 4-8)

“త్రయీవిధ” సహజ ప్రాకృతిక శక్తులమేరకు ఏర్పడగల “త్రయీవిధ ప్రవృత్తుల” మేరకు - “త్రయీవిధ జీవన ” సాధనాలంకురిస్తాయి. “త్రయీవిధ ధర్మములు ” నెలకొంటాయి.

జీవిత ఉనికికి / అభిలాష / (కామం) - జీవన మనుగడకు / ప్రయోజనం / (అర్థం) - పేర్కొనబడినవి. జీవన్ముక్తికివి రూపాలు - వీటికి ముఖ్య భూమికగ నిలువగల జీవిత వికసన (ధర్మం) స్వకర్మ అవసరం అనివార్యం.

త్రయీవిధ పురుషార్థ సాధనాలలో ఇది ఒకటి. ధర్మం జీవితానికి అనివార్యమే గాక అవసరం. ఆత్మసంజనితం పరిపూర్ణ జీవిత రూపమే (Complete life) ధర్మం. ధర్మం పరిపూర్ణ జీవిత విధాన నిర్దేశిని. సామాజిక జన జీవన సూత్రం ధర్మం - సరియైన ఆచరణాత్మక నియమమే ధర్మం.

ప్రవృత్తిపరమైనదే ధర్మం - న్యాయనిర్ణేత - వ్యాఖ్యాత - ధర్మం ఒకరు చెప్పితే పేరొకరు వినేది ధార్మి బోధన - తప్ప ధర్మముగ నిలవదు. వ్యక్తిగత సామాజిక అపరిష్కృత సమస్యలనంటనిది. నెత్తినిపెట్టుకొని ఊరేగిన అది ధర్మముగా నిలవదు. “ధర్మం” “జీవన సత్యం” తప్ప బోధన కాదు.

అందుకు “ధర్మం” అనవేరేమి కాదు - “స్వస్వభావ - సుస్వరూప స్వకర్మాచరణే “ధర్మం”. ఇందుకు వ్యతిరేక్తముగ నిలచినదే అధర్మం.

నీ స్వభావానికి నీ స్వరూపానికి నీ స్వకర్మకు నీవు- ఉనికి మనుగడ వికసనలనందించిన అది నీ ప్రవృత్తి ధర్మం. ఇందుకు విరుద్ధముగ ప్రవర్తించిన అది అప్రవృత్తి పరమైన అధర్మం. ధర్మమే స్వర్గం అధర్మమే నరకం.

గత జన్మ సంస్కార నిబద్ధత కలది. ఇది ప్రవృత్తి ధర్మమునకు పర్యవసిత రూపమునుటలో అతిశయోక్తి లేదు. మానవ జీవన నివృత్తిధర్మం. ప్రవృత్తి ధర్మం. నియమబద్ధ మార్గ దర్శకం- “ధర్మం”. ఇదొక ఆదేశిక దృక్పథం . జీవనస్వరూపం కలది (Mode of being). స్వభావం స్వరూప స్వకర్మ “ప్రవృత్తి ధర్మం” (Energitic spirit of life).

“ధర్మం” అనే పదానికి బహు బంగుల-బహు అర్థములు ఉన్నవి. ధర్మక్షేత్రం (Centre of devine activity) కులధర్మం (Caste basis) అధర్మం అనాచారం - అనాచారమన ఇచట ఆరాచకం (భ.గీ.1-41) జాతి ధర్మం (భ.గీ.1-43) స్వధర్మం (భ.గీ.2-31) ధర్మయుద్ధం (భ.గీ.2-31).

ఇచట సంఘర్షణ పడటం కూడ- ఒక ధర్మమని అభిభాషించబడినది. అతని ప్రవృత్తి అతని ధర్మం-విద్యుక్త కర్మను ఇచట ధర్మముగ చెప్పుబడినది. అభివ్యక్త పడగలది. అత్యున్నతమైనది- ధర్మం-వేద ధర్మం-తయీ ధర్మమనబడును.

ప్రవృత్తి ధర్మమును పాటించని వాడు-పాపమును పొందగలడు (భ.గీ.2-33) తపోహ్నుల మధ్య జరిగేది ధర్మయుద్ధం ధర్మా ధర్మముల. మధ్య సంఘర్షణ ప్రవృత్తికి ఎదురు తిరగడం అధర్మం. దీనిని-అనుసరించడం “ధర్మం”.

ఎవరికైన తన ఆత్మ ధర్మమే(స్వీయప్రవృత్తి) తన స్వధర్మముగ ఉంటుంది- ఉండాలి. శారీరక ధర్మం మేరకు నందిన వ్యక్తికి జీవన్ముక్తి పట్టువడదు కారణం-మనో బుద్ధ్యహంకృతి లోను కాగలది- శారీరక ధర్మం గుణకర్మ ప్రవృత్తి మేరకు ప్రవర్తించ గలది ఆత్మిక ధర్మం.

అనుష్ఠించినదే ‘‘ధర్మం’’ - అనుష్ఠించడమన ఆచరించడం నిజమైనదని జీవిగ వ్యక్త పడటం- తన స్వకీయాత్మ ధర్మం మేరకు తను స్పష్టపడిన తనకదే స్వర్గమగును. పరధర్మం మేరకు ప్రవర్తించిన అది తనకు నరకమగును.

స్వధర్మమే ఆచరణీయం- పరధర్మం అనుసరణీయం కాదు అన్నది - ధర్మము ‘‘సుస్వభావ సుస్వరూప-స్వకర్మాచరణ’’ తప్ప ఇతరులచే చెప్పించుకొనేది కాదు. తన ఆత్మ ధర్మమే తన స్వధర్మం ‘‘స్వధర్మని ధనం శ్రేయము’’ ప్రవృత్తి వినా జీవి అనేది రూపొందదు. గుణకర్మ ప్రవృత్తి వినా జీవి- జీవించదు.

గుణకర్మ ప్రవృత్తిని ఏ ఒకరు అధిగమించి నిలవలేరు- గుణకర్మ ప్రవృత్తి నుండి ఉద్భవించినదే స్వకర్మ-స్వధర్మం.

సాధన సంస్కారాలు చతుర్విధాలగ చెప్పబడిన నిజానికి, త్రయీవిధ సాధన సంస్కారాలే జీవిత త్రయీవిధ దశలకు తగినట్లుగ ఉండగలవి.

జీవిత ప్రథమ దశలో అధ్యయనం

జీవిత ద్వితీయ దశలో విద్యుక్త ధర్మ నిర్వహణ

జీవిత తృతీయ దశలో ఆత్మ సమర్పణ

జీవిదశలు త్రయీవిధాలు- ‘‘కౌమారం-యౌవనం-జరా’’ (భ.గీ)

పేదాలు త్రయీవిధాలే ‘‘ఋక్సామయజురేవచ’’ (భ.గీ) పురుషార్థాలు త్రయీవిధాలే. ‘‘ధర్మ కామార్థాన్’’ (భ.గీ.18-34) ముక్తి మార్గాలు మూడే కర్మ-జ్ఞాన-భక్తి మార్గాలు- గుణకర్మల్ని మూడుగనే తెలియజెప్పిరి. భావములు మూడే- త్రిభిర్గుణ మయ్యైఃభావైః(భ.గీ.7-13).

‘‘సత్త్వ- రజ-స్తమ ఇతి గుణాః’’ (భ.గీ.14-5). జీవన పరిణామ క్రమంలో- ‘‘జీవితం’’ త్రయీవిధాత్మకమే. త్రయీవిధ గుణకర్మ ప్రవృత్తులే. ఎచ్చట నాల్గవది అనేది తెలుపబడలేదు. ప్రస్తావించలేదు ఇక వర్ణవ్యవస్థలో నాల్గవ వర్ణం ఎలా స్థిర రూపం దాల్చగలదు. ‘‘జాయతే వర్ణసంకరః’’ అనేది సంభవించినపుడే బ్రహ్మమే త్రివిధము- ఓం తత్సత్ ఇతి నిర్దేశో బ్రాహ్మణ త్రివిధః(భ.గీ.17-23).

అందుకు బ్రహ్మ చర్యా శ్రమం- గృహస్థా శ్రమ ధర్మం- వాన ప్రస్థా శ్రమ ధర్మం- ఇవే సమర్థనీయులు చారిత్రకాంశాలుగా ఉండగలవు. సర్వజనా మోదాలు కాగలవు. సన్యాసా శ్రమం తంత్ర శాస్త్రమున తెలుపబడలేదు. జైమిని దీనికి అంగీకరించలేదు. నిజానికి వాన ప్రస్థా శ్రమమున లభించని ఆత్మ సంజనిత ధర్మం అంటూ ఉండదు. “జీవన్ముక్తి” త్రయీవిధాత్మకం- లోకమే త్రయీవిధాత్మకం కద లోకత్రయం ప్రవృద్ధితం- మహాత్మాన్ (ఛ. ఉ. 11-20).

కోరిక (కామం) వలన జీవితేచ్ఛ- అర్థం వలన జీవన మనుగడ - ధర్మం వలన జీవన్ముక్తి మార్గం అలవడును. ఎల్లరు గుణాన్వితులే. గుణహీనులని తామసికులను పెర్కొనడం జరిగింది, తప్పు నిజానికి గుణకర్మ ప్రవృత్తి వినా జీవికి ఉనికి - మనుగడ- వికసన సిద్ధించనే సిద్ధంచదు. స్వభావ నియతం కర్మ- జ్ఞానస్య కారణం కర్మ తప్పుకొనడమెలా. అనుభవాత్మకం కావలసినదే “సంభవామి”.

కౌమార దశలో- జీవన సత్యం, యవ్వన దశలో- వ్యవహారిక సత్యం, వార్ధక్య దశలో, పారమార్థిక సత్యం ప్రతి ఫలించాలి. ఆత్మ ప్రకాశమే ప్రవృత్తి. (Nature is levelation of spirit) సత్ నుండి ఏర్పడినది పవిత్రోదయం (eternity existent) . శుద్ధవ్యవహారికార్థమున దీనినే ధర్మమని వచింతురు. ప్రకాశించ గలది ప్రవృత్తి దివ్య భావం కలది దైవికం. త్రయీవిధ ధార్మిక ముక్తి దాయకం జీవితం.

“మానవాత్మ త్రయీవిధం” త్రయీవిధ జీవిత దశలు త్రయీవిధ జీవన్ముక్తి పదాలు త్రయీవిధ. ఆత్మ సంజనిత సంకల్పములను ప్రభవింపజేస్తాయి. త్రయీవిధ ధార్మిక జీవన మార్గాల్ని సుగమం చేస్తాయి. ఇందుకే విశ్వాత్మ దైవికం అభివ్యక్తమగును.

“పవిత్రాణాయ సాధూనాం- వినాశాయా చదుష్కృతాం

ధర్మ సంస్థాపనార్థాయ సంభవామి యుగే యుగే” (ఛ. ఉ. 4-8).

సస్వభావమును పరిరక్షించాలి. దుస్వభావమును అణచిపెట్టాలి. జీవన్ముక్తి ప్రసాదిని విశ్వాత్మ దైవిక అభివ్యక్తం దైవానుగ్రహ “అవతారం”

“సంభవామి యుగే యుగే”

షష్ఠి విభాగం మోక్షం

(ఆధ్యాత్మికం)

1 వ ప్రకరణం ఆత్మ సమర్పణ (మనోబుద్ధ్యహంకృతి నివారణ)

సర్వ సంకల్ప సన్యాసి

(భ.గీ.6-4)

మనోబుద్ధ్యహంకృతి నివారణ 'ఆత్మ సమర్పణ'. సత్ సాంగత్యం సత్ దర్శనం. సత్సంబంధము. సత్ మార్గం. (సన్మార్గము) సత్యవాక్. సత్ వాక్యము సత్ లోకము. సత్ బుద్ధి. సత్-సంకల్పం. సత్-ప్రామాణికము.

ఓం తత్ సత్ ఇతి నిర్దేశో

బ్రహ్మణః త్రి విధః స్మృతః (17-23)

“ ఓం ” - పర బ్రహ్మ వాచకం. సృష్టి కర్త. “ తత్ ” అనిర్వచనీయతత్త్వము. అద్వితీయమైనది. “ సత్ ” పారమార్థిక సత్యం . ఓం-తత్-సత్ (Tripple designation of Brahman) నామ త్రయమిది. ఇందువలననే బ్రహ్మ జ్ఞానులు, వేదములు, యజ్ఞములు, రూపొందినవి.

“ సత్ ” పారమార్థిక సత్యముగ నిలుస్తుంది. సత్యసంధత అవసరం. సత్ సంకల్పం మంచిది. సత్ మంచికి మరోపేరు నిరూపించుటకు అందగలది. అయితే నిరూపించుటకు వలను పడది- “ తత్ ” ప్రత్యక్షముగ కాక పరోక్షంగా అవగాహనకు రాగలది. పరబ్రహ్మం పరమాత్మ (Supreme self)

“ సత్ ” ఆసక్తి-మమత్వము వలన తన రూపాల్ని ధరించుకుంటుంది. సత్ సాంగత్యము సత్ సంకల్పం అయితే సంగమమును సంకల్పమును విసర్జించమని చెప్పబడినది. “ మద్భక్తస్సంగ వర్జితః ” (భ.గీ. 11-55) సర్వ సంకల్ప సన్యాసి, మోక్ష సిద్ధికి అర్హుడు కర్మలను విడనాడు వాడు ఈ లోకములో కన్పించనివాడు. జీవి కర్మ బద్ధుడు కద.

ఇందువలన “సత్యంగత్వమును” విడచి పెట్టవలను బడదు అయితే-
 దీనిని నిస్సంగత్వము చేసికోవాలి-సత్యంగత్వమును నిస్సంగత్వముగ
 నిలుపుకోవాలి. మోక్ష సాధన మార్గాలివి. ఇందుకు తనమనో
 బుద్ధ్యహంకృతిని బయటకునెట్టి ఆత్మ సమర్పణ భావమును (Realisation of
 self) అలవరచుకోవాలి. “మచ్చిత్తస్సర్వ దుర్గాణి మత్ప్ర సాదాత్తరిష్యసి
 అథచేత్త్వమహంకారా న్నశ్నోష్యసివినశ్శ్యసి (భ.గీ.18-58)” పరమాత్మాను
 గ్రహం వలననే సర్వ భాదల నుండి విముక్తి కాగలవు. మనో బుద్ధ్యహంకృతి
 వలన కాదు. ఇందువలన నీ జీవితం కొనసాగిన - జీవన్ముక్తిని మోక్షమును
 అందలేవు పొందలేవు.

అయితే మనోబుద్ధ్యహంకృతిని మొదలంటూ నరికివేద్దామన్న
 కుదరదు-మానవ దుర్బలతకునిది బీజరూపం. హెచ్చరికను పొందిన గాని
 వ్యక్తి నుండి వదలనిది ఇది. అర్జునుడు మానసిక దుర్బలుడై మనోబుద్ధ్య
 హంకృతి పరుడై కార్పణ్యదోషేనహత స్వభావుడై నాడు. హెచ్చరిక ఇది.

“కుద్రం హృదయ దౌర్బల్యం
 త్యక్తోత్తిష్ట పరంతప” (భ.గీ.2-3)

అధైర్యముపడకు-ఇది తగనిది-మనోదుర్బలతను విడనాడు నేను, నా
 బంధు వర్గమును అహంకృతిని విడనాడు. కర్తవ్యమొనరించ సిద్ధపడు .
 జనార్థనుని హిత బోధవలన తన “మనోబుద్ధ్యహంకృతిని” విడనాడిన
 అర్జునుడు ఉవాచ.

“శిష్యస్తేహం శాధిమాం
 త్వాం ప్రపన్నమ్” (భ.గీ.2-7)

“నీకు శిష్యుడను” - శరణుపొందిన నన్ను- ఈ ప్రకారముగ నడుచుకొనుము.
 అని శాసించుము. ఇలా అర్జునుడు అనగలగటం తన మనోబుద్ధ్యహంకృతి
 నుండి విడివడి- ఆత్మసమర్పణ భావమును అలవరుచుకొనినపుడే సాధ్యము
 మనోబుద్ధ్యహంకృతిని విదలించుకోవచ్చు. వదిలించుకోలేము. “పరమాత్మ
 శరణాగతి” జీవన్ముక్తి ప్రసాదము “మోక్షము” సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య
 “మామేకం శరణం వ్రజ ” అహంత్యా సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి
 మాశుచః(భ.గీ.18-66). కేవలం “కర్మ జ్ఞాన సముచ్ఛయ”.

పాప పరిధి నుండి నిన్ను తప్పించలేని త్రయీవిధ మనోబుద్ధ్యహంకృతినే, గుణకర్మ ప్రవృత్తిని అధిగమించి విశ్వాత్మదైవిక అభివ్యక్తం పరమాత్మను శరణు పొందు పాప విముక్తి మోక్షప్రాప్తి కలుగుతుంది. పరమాత్మ అభయ ప్రధానం “మా శుచః” శోకించవద్దు దైవశరణాగతి మోక్షం(Right Knowledge of the self)

“మనోబుద్ధ్యహంకృతి” వూనవుడి సహజ గుణవైసనను నిస్సంగత్వమున దీనిని విదలించుకొననిచో ఇది వినాశనానికి మార్గమిడును.

మనోబుద్ధ్యహంకృతి- విషయాసక్తిని కలిగిస్తుంది. కోరికకు దారి నిడుతుంది. కోరిక కోపకారణం. కోపం కొరవిలాంటిది. అవివేకం, మరపు కారణం-బుద్ధి నాశనం. బుద్ధి చెడిన అన్నింటికి బద్ధుడై, వినాశనం కొని తెచ్చుకొనును. “స్మృతి ర్భంశా ద్బుద్ధినాశో

బుద్ధినాశాత్ ప్రణశ్యతి” (భ.గీ.2-63)

అందుకు నిగ్రహంతో-మనోబుద్ధ్యహంకృతిని విడనాడి రాగద్వేష రహితుడై మెలగిన తను విషయాసక్తిని నిస్సంగత్వము అనుభవిస్తున్నాను తను మనశ్శాంతిని పొందగలడు.(Peace of mind) నిష్కామమన-కర్తృత్వ నివారణ

ఆత్మవశ్యైర్విధేయాత్మా- ప్రసాదమధిగచ్ఛతి (భ.గీ. 2-64)(Free from attraction and aversion) మనో బుద్ధ్యహంకృతి పరిధిని దాటి, విషయాసక్తిని తను అనుభవిస్తున్నా- వాటి పై “ఆసక్తిని” నిష్కామపరిచిన జీవన్ముక్తి లభించి ఆత్మశాంతిని అందగలడు.

నిర్మమోనిరహంకారఃసశాంతి మధిగచ్ఛతి (భ.గీ. 2-71)

ద్రవ్యము వలన సాధిపబడు యజ్ఞముకన్న-జ్ఞాన యజ్ఞము గొప్పది ఇటువంటి జ్ఞానాన్ని మనోబుద్ధ్యహంకృతి పరిధినుండి నీవు చాట గలిగిన గానె లభించదు ఈ ఆత్మ జ్ఞాన సాధనకు ఆత్మ సమర్పణకు అది పునాది ప్రమోది-పరమాగతి.

“తద్విద్ధి ప్రణిపాతేన-పరిప్రశ్నేన-సేవయా

ఉపదేశ్యంతే-జ్ఞానం-జానినస్తత్త్వ దిగ్భానః” (భ.గీ.4-34).

రాజసిక జ్ఞాని-తామసిక జ్ఞాని సాత్త్విక జ్ఞాని అని గాక “తాత్త్విక జ్ఞానికి” సాష్టాంగ నమస్కారం చేయాలి. వినయ విధేయతల్ని ప్రదర్శిస్తూ ప్రశ్నించి తెలుసుకోవాలి. అంతిమ జీవిత లక్ష్య సాధనం మోక్షం ఇది (Supreme goal) శరణాగతి వినా లభ్యం కాదు. పరమాత్మే శరణాగతికి మోక్ష ప్రాప్తికి మూలవిరాట్. దానికి నీవు తప్పక తగిన సేవల నొనరించాలి ఇలా చేసినచో వారు నీకు జ్ఞానమును ఉపదేశించ గలరు. ఎవరైతే తన మనో బుద్ధ్యహంకృతిని విడనాడిచరించ గలరో వారే ఈ చర్యల నన్నింటిని చేయగలరు. జీవన్ముక్తిని పొంది మోక్షమును అందగలరు.

“మన్మనాభవ మద్భక్తో - మధ్యాజీమాన మస్కురు

మామే వైష్యసి యుక్త్యైవ-మాత్మానం-మత్పరాయణః” (భ.గీ.9-34)

“మనోబుద్ధ్యహంకృతి” - జీవన్ముక్తి రూపకారణం తప్ప-మోక్షసాధన రాజముగ నిలవదు- “విశ్వాత్మదైవికం” గుణకర్మ ప్రవృత్తిలోనే వ్యక్త పడుతుంది. “పరమగతిని” మోక్షము ప్రసాదిస్తుంది. పరమాత్మ శరణాగతికి సిద్ధపరుస్తుంది.

“కర్మ” సుముఖతలో “కర్మ” విముఖతను సాధించగల ప్రజ్ఞను తను కల్గి ఉండాలి. “యోగమంటే” పనుల(కర్మల) నందలి “నైపుణ్యం” ప్రజ్ఞాపాటవం తప్ప వేరేమి కాదు. “యోగః కర్మసు కౌసలమ్” (భ.గీ.2-50)

మోక్షము అమృత స్వరూపము కలది- “పరబ్రహ్మము” నెరిగిన లభించగలది. “పరబ్రహ్మం”. సత్ అనిగాని “అసత్” అని గాని చెప్పబడదు- ఉన్నదనిగాక లేనిదని గాక- ఉన్నది లేనిది “పరబ్రహ్మం” - ఉండి లేనిది లేక ఉన్నది “పరమాత్మ”. “అనాది మత్పరం బ్రహ్మన సత్తన్నా సదుచ్ఛతే” (భ.గీ. 13-13). సత్ అనిగాని అసత్ అని గాని చెప్పబడనిది “పరబ్రహ్మం”. అనాది. మనో బుద్ధ్యహంకృతిని నివారించి, గుణకర్మ ప్రవృత్తిని నివృత్తి పరచిన తనకు విశ్వాత్మదైవికం అభివ్యక్తమగును. అమృత స్వరూపమగు, “మోక్షము” ఆత్మ సమర్పణ వలన “పరమాత్మ శరణాగతి” వలన లభించును.

“త్వమేవ శరణం గచ్ఛ

సర్వ భావేన భారత” (భ.గీ.18-62).

తత్ర సాదాత్పరాంశాంతిమ్

స్థానం ప్రాప్యసి శాశ్వతమ్ (భ.గీ.18-62)

సర్వ విధముల హృదయస్ఫుడగు ఈశ్వరుడే శరణాగతి “పరమాత్మానుగ్రహమే” సర్వోత్తమగు శాంతిని మోక్షమును లభింప చేయలగది.

షష్ఠి విభాగం మోక్షం

(ఆధ్యాత్మికం)

2 వ ప్రకరణం

నిష్కామ కర్మాచరణ (గుణకర్మ ప్రవృత్తికి నివృత్తి)

పద్మ పత్ర మివాంభసా

(భ.గీ.5-10)

గుణకర్మ ప్రవృత్తికి నివృత్తి నిష్కామ కర్మ. ప్రతి ఒక వ్యక్తికి “గుణకర్మ ప్రవృత్తి” ప్రకృతి సహజ సిద్ధమగునది. అలవడునది-అలవసరమైనది గలిగినది కాదు. తన గుణకర్మ ప్రవృత్తికి సరిపడు వృత్తి(వర్ణం) తనకు అమరిన తన జీవితం స్వర్గమయం. సరిపడని వృత్తి(వర్ణం) తనకు లభించిన తన జీవితం నరక మయం.

“స్వస్వభావ-సుస్వరూప-స్వకర్మాచరణ ధర్మం” - గుణకర్మ ప్రవృత్తికి గురుతు. “ధర్మాచరణవ్యక్తి ముక్తి సాధన రూపమే తప్ప- మోక్షదాయకముగ నిలవదు. ధర్మాచరణే - కర్మాచరణ. యీ కర్మాచరణ- సుస్వభావ-సుస్వరూప స్వకర్మాచరణ ధర్మముగ నిలవాలి-జీవన్ముక్తిది సరిపోవును. మోక్ష సాధనకు ఇంతకు మించిన “నైష్కర్మ సిద్ధిని” పొందాలి. ఆత్మ సమర్పణకు - అంకితం కావాలి.

పరిపూర్ణ మానవ వ్యక్తిత్వ వికసనకు “జీవితం(Life) ముక్తి (Salvation) మోక్షం” (Realisation) తీర్చిదిద్దగలవు. నిష్కామ కర్మాచరణ శీలిగ నిలుపగలవు.

భౌతికాధ్యాత్మిక భూమిక-రూపిక-దీపిక .జీవితం-కేవలం- జీవన్ముక్తి వలన జీవిత పరమార్థం నేరవేరబడదు. “మోక్ష సాధన ” అందిపొంద గలిగినపుడే పరిపూర్ణ మానవుడు ఉద్భవిస్తాడు. విశ్వాత్మదైవికం గుణకర్మ ప్రవృత్తికి నివృత్తి. నైష్కర్మ సిద్ధి కాగలది.

“గుణకర్మ ప్రవృత్తి” వలన సంభవించగల మాయను(భ్రమను) తొలగించగలది నిష్కామ కర్మ. ఇందువలన త్రిగుణభావమోహిత జగత్ నుండి బయటపడు మోక్ష సాధనమిది. దీని వలన “విశ్వాత్మ దైవిక అభివ్యక్తం” సిద్ధించగలదు.

బ్రహ్మణాధ్యాయ కర్మాణి-సంగంత్యక్వా-కరోతియః

విష్యతేన సపాపేన-పద్మ పత్రమివాంభసా(భ.గీ. 5-10).

తామరాకు నీటిపై తేలియాడినను తను నీటిచే అంటబడదు- నీటితో తడవదు. అలానే కర్మల నొనరిస్తున్న- ఆ కర్మలందాసక్తిని మమత్వమును విడనాడి కర్మ సన్యాసిగను కర్మయోగిగను ఉండాలి. గుణకర్మ ప్రవృత్తి మాయాజాలం నుండి బయట పడాలన్న నివృత్తికి నిష్కామ కర్మ తప్ప పేరేమార్గం లేదు.

కర్మలను విడచిపెట్టడం సాధ్యంకాదు. అయితే ఇందుకు కారణముగ నిలవగల సంకల్పమును త్యజించిన గుణ కర్మ ప్రవృత్తి మాయాజాలం మనకు అంటదు. కర్మల్ని విసర్జించినవాడు సన్యాసి కాబోడు, సంకల్పసన్యాసి నిజానికి కర్మ సన్యాసిగ ఉండగలడు. నిష్కామ కర్మచరణ శీలి ఇతడే, గుణకర్మ ప్రవృత్తికి నివృత్తి ఫలాసక్తిలేని విద్యుక్త ధర్మ నిర్వహణ. (Gita insists not on renunciation of action but on with renunciation of desire) (భ.గీ)(18-2). పరుడే మోక్షసాధకుడు.

వ్యక్తుల పతనానికి ఉన్నతికి కారణం-వారి వారి ఆత్మలే తప్ప పేరేమి కాదు “ ఉద్ధరే దాత్మనాత్మానాం” (భ.గీ.6-5) గుణకర్మ ప్రవృత్తినిమించిన నిష్కామ కర్మ యోగసాధన వలన తప్పించి ఇది సాధ్యంకాదు. ద్వేషాను రాగాలకు గురికానివాడు నిష్కామకర్మయోగి. గుణకర్మ ప్రవృత్తికి మించి వ్యవహరించ గలవాడు జీవన్ముక్తి పరుడు. కర్మసన్యాసి.

గుణకర్మ ప్రవృత్తి-జీవన్ముక్తి నివ్వగలదు. మోక్షమును ప్రసాదించలేదు. ఇందుకు విశ్వాత్మదైవికం అభివ్యక్తము కావాలి. పరమాత్మ సంకల్పం అనుగ్రహం లభించాలి . స్వాభావిక ప్రాధాన్యతలకు గుణకర్మ ప్రవృత్తి సంతరించుకుంటుంది. అయితే ఈ ఆధిక్యతలు సహజ ప్రవృత్తుల సఫలీకృత సాధన మార్గాలు - వ్యక్తి సమాజానికి ఇవి సౌభాగ్య దీపికలు తప్ప, ఏ ఒకరికో ఇవి ఆధిక్యత అధికారం కట్టబెట్టడానికి కాదు.

“స్వకర్మాణా తమభ్యర్థం-సిద్ధిం విందతి మానవః” (ఋ.శ్లో.18-40) సిద్ధిని పొందటం నిష్కామకర్మాచరణ వలననే-మోక్షప్రాప్తి దైవశరణాగతి వలన జరుగును. అయితే మోక్షప్రాప్తికి మొదటి మెట్టు-నిష్కామకర్మ. కర్మ సన్యాసయోగమే. తన గుణకర్మ ప్రవృత్తి మేరకు స్వభావ-సుస్వరూప-స్వకర్మాచరణ ధర్మము వ్యక్తపడును. జ్ఞానయోగ్యతారూప సిద్ధినికేవలం తన గుణకర్మ ప్రవృత్తి మేరకే పొందగలడు. “స్వకర్మ నిరతస్సిద్ధిం” (ఋ.శ్లో.18-45).

నిజదైనందిన జీవితమున వ్యక్తి తనగుణ కర్మ ప్రవృత్తిమేరకు సమాజమున నిలువెత్తు రూపమై నిలచినంత మాత్రానా తను సిద్ధిని పొందగలిగిన తను మోక్షమును అందగలడనుటకు ఆస్కారం లేదు. “సిద్ధిపేరు” “మోక్షం పేరు”. సిద్ధి భౌతికం. మోక్షం ఆధ్యాత్మికం.

“స్వభావనియంత కర్మ” (ఋ.శ్లో.18-4) శరీరంకేవలం కర్మ. కర్మల నొనరించక వ్యక్తి ఉనికి మనుగడ వికసనలకు తావేలేదు. అయితే ఆ కర్మల పరిధిలో గుణకర్మ ప్రవృత్తిమేరకు తను ఉనికి మనుగడ వికసనలందిన అంతటితో తనకు జీవన్ముక్తి లభించినను, తను మోక్షము అందగలడనుటకు అవకాశమే లేదు. ఆచరణ వలన ముక్తి(Salvation) అనుగ్రహం వలన మోక్షం(Realisation) లభించును.

“గుణకర్మ ప్రవృత్తి” అనేది ప్రకృతిమయా జాలం. ఇందుండి వ్యక్తి బయటపడి మెలగాలి త్రయీవిధ గుణకర్మ ప్రవృత్తులకు నివృత్తి జరగాలి. ఈ మేరకు ఇందువలన వీటి నుండి నిష్కామముతో విడివడాలన్నది వీటికి తగుల్కొనిన తరించడానికి అవకాశమే లేదన్నది “తత్త్వం” (Philosophy)

అందుకు గుణకర్మ ప్రవృత్తిని నివృత్తిగ, నిష్కామ కర్మ ప్రతిపాదించ బడినది. ఏ ఒకరు తన గుణ కర్మ ప్రవృత్తిని అధిగమించి నిలువలేడు విడనాడ లేడు. అందుకు తన కర్మలను నిష్కామ పరచుకోవాలి. నిష్కామకర్మ యోగిగ-కర్మయోగిగ తను మారిన. గుణకర్మ ప్రవృత్తి అనే ప్రకృతి మాయ తనకంటుదు. కర్మ త్యాగం కర్మయోగం-కర్మ సన్యాసం శ్రేష్టమైనది. (ఋ.శ్లో.5-2).

బ్రహ్మణాధ్యాయ కర్మాణి-సంగంత్యక్త్వా-కరోతియః

విప్యతేన సపాపేన-పద్మ పత్రమివాంభసా(భ.గీ. 5-10).

తామరాకు నీటిపై తేలియాడినను తను నీటిచే అంటబడదు- నీటితో తడవదు. అలానే కర్మల నొనరిస్తున్న- ఆ కర్మలందాసక్తిని మమత్వమును విడనాడి కర్మ సన్యాసిగను కర్మయోగిగను ఉండాలి. గుణకర్మ ప్రవృత్తి మాయాజాలం నుండి బయట పడాలన్న నివృత్తికి నిష్కామ కర్మ తప్ప వేరేమార్గం లేదు.

కర్మలను విడచిపెట్టడం సాధ్యంకాదు. అయితే ఇందుకు కారణముగ నిలవగల సంకల్పమును త్యజించిన గుణ కర్మ ప్రవృత్తి మాయాజాలం మనకు అంటదు. కర్మల్ని విసర్జించినవాడు సన్యాసి కాబోడు, సంకల్పసన్యాసి నిజానికి కర్మసన్యాసిగ ఉండగలడు. నిష్కామ కర్మచరణ శీలి ఇతడే, గుణకర్మ ప్రవృత్తికి నివృత్తి ఫలాసక్తిలేని విద్యుక్త ధర్మ నిర్వహణ. (Gita insists not on renunciation of action but on with renunciation of desire) (భ.గీ)(18-2). పరుడే మోక్షసాధకుడు.

వృక్షుల పతనానికి ఉన్నతికి కారణం- వారి వారి ఆత్మలే తప్ప వేరేమి కాదు “ ఉద్ధరే దాత్మనాత్మానాం” (భ.గీ.6-5) గుణకర్మ ప్రవృత్తినిమించిన నిష్కామ కర్మ యోగసాధన వలన తప్పించి ఇది సాధ్యంకాదు. ద్వేషాను రాగాలకు గురికానివాడు నిష్కామకర్మయోగి. గుణకర్మ ప్రవృత్తికి మించి వ్యవహరించ గలవాడు జీవన్ముక్తి పరుడు. కర్మసన్యాసి.

గుణకర్మ ప్రవృత్తి- జీవన్ముక్తి నివ్వగలదు. మోక్షమును ప్రసాదించలేదు. ఇందుకు విశ్వాత్మదైవికం అభివ్యక్తము కావాలి. పరమాత్మ సంకల్పం అనుగ్రహం లభించాలి . స్వాభావిక ప్రాధాన్యతలకు గుణకర్మ ప్రవృత్తి సంతరించుకుంటుంది. అయితే ఈ ఆధిక్యతలు సహజ ప్రవృత్తుల సఫలీకృత సాధన మార్గాలు - వ్యక్తి సమాజానికి ఇవి సౌభాగ్య దీపికలు తప్ప, ఏ ఒకరికో ఇవి ఆధిక్యత అధికారం కట్టబెట్టడానికి కాదు.

స్వీయ గుణకర్మ ప్రవృత్తిలో నిలచినగాని వ్యక్తులకు సమాజమున శాంతి సౌభాగ్యాలనేవి సిద్ధించవు. ఇందుకు వారి స్వాభావికతల “సన్మార్గానికి” హాని సంభవించరాదు. సంభవించిన మరుక్షణం “సంభవామియుగేయుగే”.

మనోబుద్ధ్యహంకృతి వ్యక్తిలో గూడుకట్టుకొని ఉంటుంది. దీనికి నివారణ జరిగి గుణకర్మ ప్రవృత్తి నివృత్తిని పొందిన గానివిశ్వాత్మదైవికం అభివ్యక్తపడదు. జీవన్ముక్తి సిద్ధించదు. జీవన్ముక్తి ఒక్కటే మానవ జీవిత ధ్యేయం కాదు ఇంతటితో వ్యక్తి పరిపూర్ణ జీవితం అవతరించదు “మోక్షప్రాప్తి” వినా మానవ ఉనికి మనగడ వికసనలకు పరమార్థమే ఉండదు. ప్రామాణికత లభించదు.

కర్మ సన్యాసి- సంకల సన్యాసి- ఒకరు కాదు. సన్యాశాశ్రమంలో వీరికి పనిలేదు. ఉన్న చోటనుండి కర్మల నందలి సంకల్పమును తోసిరాదని నిలచి వీటిలో నిగ్రహం నిలపవచ్చును.

మానసిక వైరాగ్యం సన్యాసాశ్రమానికి దగ్గరదేమి కాదు. వానప్రస్థాశ్రమ ధర్మానికి ఇదేమి మించి ఉండదు. ఆత్మ సమర్పణ పర్యవసిత రూపమే మానసిక వైరాగ్యం.

అందుకే పేద సంహితాలలో “జైమిని” సన్యాసాశ్రమముతో పనిలేదని తెలిపాడు. ఈ ఆశ్రమ ధర్మమును నిషేధించాలన్నాడు. బాధరాయణుడు కూడా పరివ్రాజకత్వం సన్యాసత్వం వ్యక్తికి తప్పని సరి ధర్మంగ నిలవదన్నాడు. ఇదొక ఐచ్ఛిక విషయమన్నాడు.

చాందోగ్యోపనిషత్లో త్రయీవిధాశ్రమాలే చెప్పబడినవి. నిజానికి ఏ ఆశ్రమమునకు చెందక పొయిన ఎవరైనా జీవన్ముక్తిని పొందవచ్చును.

స్థితప్రజ్ఞుడు నిష్కామకర్మయోగి-సర్వసంకల్పసన్యాసి ఎల్లరు విముక్తి స్వరూపాలే. ముక్తి పరులే. మోక్షప్రాప్తికి అర్హులే. పరమాత్మానుగ్రహానికి పాత్రులే. మోక్ష సాధకులే.

షష్ఠీవిభాగం మోక్షం

(ఆధ్యాత్మికం)

3 వ ప్రకరణం

పరమాత్మ అనుగ్రహం

(విశ్వాత్మ దైవిక అభివ్యక్తం)

“మామేకం శరణ వ్రజ”

(భ.గీ.18-66)

దృశ్యా దృశ్య జగతి పరివ్యవసీత రూపం- “మోక్షం” విశ్వాత్మదైవిక అభివ్యక్తం “అనుగ్రహం” శరణాగతి- “మోక్షం.” పరమాత్మ అనుగ్రహం ఇది విశ్వాత్మదైవికమునకు అభివ్యక్తపడదు. అదైవికం- “అనాత్మ” దైవికం- “ఆత్మ”.

“అనంత దేవేశ జగన్నివాస “త్వమక్షరం”

సద సత్త్వరం యత్” (భ.గీ.11-37).

“సదసచ్ఛాహమర్జున”. సత్+అసత్+అహం-అనేది ముక్తి ప్రదము “సద్సత్త్వరం యత్”-సత్+అసత్+పరం అనేది-మోక్ష ప్రదము ఈ “అద్వితీయమే” మానవ పరిపూర్ణ సృష్టికి మూల విరాట్గ నిలుస్తుంది. “కర్మ+జ్ఞాన+సముచ్ఛయ”.

అనంత బాహుం “శశిసూర్యనేత్రం”

పశ్యామిత్వాం-దీప్తహుతాశవక్త్రం

స్వతేజసా విశ్వ మిదం తపంతమ్(భ.గీ. 11-19).

స్వభావము నుండి-“గుణము”-గుణం వలన “కర్మ”-కర్మవలన “ప్రవర్తన” దీని వలన నిజదైనందిన జీవితమున స్పృష్టపడునది- “కర్మ జ్ఞానానుభవం” “మోక్షం”-విశ్వాత్మదైవికం అభివ్యక్తం-భగవత్ప్రార్థనా నుగ్రహం మోక్షం.

స్వీయం స్వాభావిక కర్మల నిర్దేశని-స్వస్వభావ-సుస్వరూప స్వకర్మాచరణ ‘‘ధర్మం’’. ధర్మ పదమే-పరమాత్మానుగ్రహ దీపిక.

1. నిరంతర ప్రక్రియాత్మక విధి-‘‘కర్మ’’-మనోబుద్ధ్యహంకృతి కలది
2. నిరంతర గమన రూపం-‘‘జ్ఞానం’’-గుణకర్మ ప్రవృత్తి కలది
3. నిరంతరం ధర్మనాత్మకం-‘‘అనుభవం’’-విశ్వాత్మదైవికముగ నిలుచునది

కర్మ(జీవితం) జ్ఞానం(దీపిక) అనుభవం(మోక్షం). ‘‘కర్మ జ్ఞాన సముచ్చయ’’- ఒక పక్షి రెండు రెక్కలు. మానవత్వా త్రయావిధాత్మకం.

ఇందువలన - జీవితానికి మనోబుద్ధ్యహంకృతి భూమికగ ఉంటుంది. ముక్తికి-గుణకర్మ ప్రవృత్తి-మూలప్రాతిపదికగ నిలుస్తుంది. మోక్షమునకు-విశ్వాత్మదైవికం-మూలవిరాగ్గ మెలుగుతుంది. ఉనికి నివ్వగలది మనోబుద్ధ్యహంకృతి - మనుగడ నివ్వగలది గుణకర్మ ప్రవృత్తి వికసన కలుగజేయ గలది విశ్వాత్మదైవికం ‘‘పరమాత్మానుగ్రహం’’ మోక్షం.

మనోబుద్ధ్యహంకృతి-నివారణ- ఆత్మ సమర్పణ భావం గుణకర్మ ప్రవృత్తికి నివృత్తి నిష్కామ కర్మ-విశ్వాత్మ దైవిక అభివ్యక్తం ‘‘దైవానుగ్రహం’’. ఇందువలన - జీవితం+ముక్తి = జీవన్ముక్తి పొందటమే జీవిత పరమార్థముగ నిలవదు. ఇంతకు మించిన మోక్షం దైవానుగ్రహం అవసరం-జీవితం ముక్తి- అనేవి మన చేతులలోనే ఉంటాయి.

కారణం కర్మాధికారులం మనమే ‘‘కర్మణ్యేవ్యాధికారస్తే’’ అయితే మోక్షం పరమాత్మాను గ్రహం కర్మ ఫలదాత. విశ్వాత్మదైవిక అభివ్యక్తం. మన ఆధీనంలో ఉండదు. ఫలితం దైవాధీనం. కర్మ మన ఆధీనం. జీవితం ప్రతిఫలించిన, ముక్తి సంభవించును. ముక్తికి మార్గము సుగమము, అయిన మోక్ష ప్రాప్తి కలుగును. పరమాత్మానుగ్రహం ఇది.

మనోబుద్ధ్యహంకృతి- మనల్ని విడవదు. అయితే దీనిని విదలించుకోవాలి. లేనిచో మనలను-నిర్వీర్యం చేస్తుంది. గుణకర్మ ప్రవృత్తి

కడు సహజమైనది. మనల్ని వదలదు. అందుకు దీనిని నివృత్తి పరచుకోవటం తప్ప మనకు గత్యంతరం ఉండదు. లేనిచో ఇది మనల్ని గెంతిస్తుంది. నిష్కామమొనరించుకోవాలి. నిష్కామ కర్మాచరణ శీలిగ ఉండాలి.

ఇక విశ్వాత్మ దైవికం-దైవ సంకల్ప ప్రభావితం అభివ్యక్తపడగలది-మనల్ని అనుగ్రహించగలది. పరమాత్మ సంకల్పం దైవానుగ్రహం.

“అహంత్యా సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి మాశుచః (భ.గీ.18-66) అయితే సిద్ధిని పొందడం-స్వస్వభావ-సుస్వరూప-స్వకర్మాచరణ మేరకు జరుగుతుంది. సకలకర్మల నుండి (కర్మబంధం) మనల్ని విముక్తి పరచి మోక్షమును మనకు ప్రసాదించగలది విశ్వాత్మదైవిక అభివ్యక్తం దైవానుగ్రహమే. పరమాత్మ సంకల్పం అర్జునునికి(జీవాత్మ) శ్రీకృష్ణుని వలన (పరమాత్మ) లభించినదిదే

మన ఉనికిని సార్థకం చేసి-నిలకడను ఇవ్వగలది- “మనోబుద్ధ్యహంకృతి - నివారిణి” “ఆత్మ సమర్పణ” - అయితే మన మనుగడను అర్థవంతం చేసి కొనసాగించగలది. గుణకర్మ ప్రవృత్తికి నివృత్తి నిడగల “నిష్కామ కర్మ” - మన వికసనకు నిలువటద్దముగ ఉండగలది. “విశ్వాత్మదైవిక అభివ్యక్తమే” - మనోబుద్ధ్యహంకృతికి లోబడిన ఆత్మ వినాశనం సంభవించును. గుణకర్మ ప్రవృత్తికిలోనైననుగత్ మాయాజాలములో పడతాము. విశ్వాత్మదైవిక అభివ్యక్తమునకు అవరోధము కలుగును. “జీవితం-ముక్తి-మోక్షం” అర్థాలే తారుమారవుతాయి. కేవలం ఇవి వ్యర్థ పదార్థాలుగ వ్యక్తపడతాయి. అర్థవంతమైన పారమార్థిక జీవితానికి అపశృతి కలుగుతుంది. అందుకు ప్రాతిపదిక విశ్వాత్మదైవికం అభివ్యక్తం ఆత్మ సమర్పణ-నిష్కామ కర్మ - పరమాత్మానుగ్రహం శ్రీ భగవానువాచ.

సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య

మామేకం శరణం వ్రజ (భ.గీ.18-66)

కర్మాసక్తి జీవితం.(Life) ఆత్మ శక్తి వలన అందగలది- జీవన్ముక్తి. (Realisation of material life) పరమాత్మ అనుగ్రహం వలన పొందగలది మోక్షం. (Realisation of spiritual life) ప్రసాదించబడగలది మోక్షం. నిజానికి “ఆత్మశాంతి”-పర్యవసిత రాగ రూప సారూప్యతే-మోక్షం. అనుగ్రహం వలననే మోక్షప్రాప్తి-మోక్షమన-రాగద్వేష రహిత సమాధిస్థితి. ఆత్మ స్మృతి- “పరమాత్మానుగ్రహం.”

నష్టో మోహః స్మృతి ర్లబ్ధా

త్వత్ప్రాసాదాన్మయాచ్యుత (భ.గీ. 18-73)

తనలో అజ్ఞానం నశించినది- తనకు జ్ఞానము కలిగినది- “పరమాత్మ” అనుగ్రహమిది. హేతు ధర్మామృత మిదం యదోక్తం పర్యుపాసీ(భ.గీ.12-19) కర్మ త్యాగం-కర్మ యోగం-రెండూ మోక్ష కారకములే. కర్మ త్యాగం కన్న కర్మయోగము మిన్న. శ్రేష్ఠం(భ.గీ.5-2) ఆసక్తిని ఫలితాన్ని ఆశించని-యజ్ఞదాన తపః కర్మలు-చేయవలసిన కర్మలుగనే ఉండును (భ.గీ.18-6) దేనిని కూడ ద్వేషించని వారు, దేనిని కూడ కోరని వారు కర్మయోగులు ద్వంద్వాతీతులు. రాగద్వేషరహితులు.(భ.గీ.5-3). పరమాత్మ అనుగ్రహానికి పాత్రులు. మోక్షప్రథమునకు అర్హులు. జీవన్ముక్తులు . మోక్ష సాధకులు. ధన్యజీవులు.

సర్వోత్కృష్టమైన “నిష్క్రియాత్మను” పొందిన తదుపరి సిద్ధిని పొందగలరు(భ.గీ.18-49) సమస్తకర్మలు-త్రిగుణాత్మక మాయాజాలంతో కూడినవి- పొగచేత అగ్ని కప్పుబడినట్లుగ త్రిగుణాత్మిక మాయలో ఇవి మరుగు పడి ఉంటాయి. వీటి నుండి విడివడి నైష్కర్మత్వ సిద్ధిని పొందాలి. కర్మసిద్ధిని వడిసిన వారు పరమాత్మను తమ జ్ఞాన సిద్ధితో పొందగలరు (భ.గీ.18-50).

స్థితప్రజ్ఞుడే మోక్షమునకు సమర్థుడు(భ.గీ.18-53) పరమాత్మతో తన ఆత్మను తాదాత్మ్యతను పొందించు కొనగలిగిన సమర్థుడు. నిజానికి కర్మలనందలి నైపుణ్యమును “యోగము” అని చెప్పుబడినది- “యోగః కర్మసు

కౌసలమ్'' మనోబుద్ధ్యహంకృతిని నివారించుకోగలిగి-గుణ కర్మ ప్రవృత్తిని నివృత్తి పరచుకొనగలవాడే సమర్థుడు. కర్మిష్టి- కర్మయోగి- కర్మజ్ఞాని. మనో బుద్ధ్యహంకృతిని- దాటగలిగినవాడే కర్మిష్టి. గుణకర్మ ప్రవృత్తిని అధిగమించ గలిగిన వాడే - కర్మజ్ఞాని. విశ్వాత్మదైవిక అభివ్యక్తముగ నిలచినవాడే కర్మయోగి.

భౌతికాధ్యాత్మిక సమన్వయ దీపిక- భూమిక- రూపిక- ''జీవితం''.

మనోబుద్ధ్యహంకృతిని కలిగినది జీవితం (కర్మ)

గుణకర్మ ప్రవృత్తితో కూడినది ముక్తి (జ్ఞానం)

విశ్వాత్మ దైవికముగ నిలచునది మోక్షం (అనుభవం).

పరిపూర్ణ మానవ సృష్టికే ప్రాతిపదిక కర్మ జ్ఞానానుభవం. (Action- Devine -Spirit)

అయితే వ్యక్తికి ముక్తి అనేది- కలుగడం మనోబుద్ధ్యహంకృతిని నివారించుకొని, గుణకర్మ ప్రవృత్తిని నివృత్తి పరచుకొని, విశ్వాత్మ దైవిక అభివ్యక్తముగ నిలచినపుడే సాధ్యం, ఇంతటితో (జీవితం+ముక్తి) జీవన్ముక్తి లభించినను మానవజీవిత పరమార్థం నెరవేరదు. పరిపూర్ణ మానవసృష్టికి ఇది చాలదు. జీవన్ముక్తి మించిన మోక్షమును, అందగలగాలి. పొందగలగాలి. ఇది సాధనవలన లభించదు. పరమాత్మ అనుగ్రహం వలన మనకు అంకురించ గలది. మోక్షం ''విశ్వాత్మదైవిక అభివ్యక్తం''. దైవానుగ్రహం ఇది- ''జీవితం - ముక్తి - మోక్షం''.

''వైదిక కర్మల'' వలన నైష్కర్మసిద్ధి కలుగుతుందన్నను, ''గీత'' కాదనలేదు. సాధన సంస్కార బలం వలన, ''ఆత్మజ్ఞానం'' లభిస్తుందన్నను గీత ''లేదనలేదు''. వేదమును (కర్మ) కాదననిది, ఉపనిషత్ను(జ్ఞానం) లేదననిది, ''కర్మ- జ్ఞాన-సమన్వయం''. ఒక పక్షి రెండు రెక్కలు. ఇది ప్రవచనం. శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ వచనం. దేశకాలమాన రూపాతీత- ''భగవత్తత్వం'' ''శ్రీ భగవద్గీత'' భగవానుని ధూత. విశ్వానికి నేత. మోక్షప్రదాత.

''అసతోమా సద్గమయా

తమసోమా జ్యోతిర్గమయా

మృత్యోర్మా అమృతంగ మయా''

ఓం శాంతి శాంతి శాంతిః

ప్రజాకవి - వంగపండు

పెందుర్తి

విశాఖపట్నం

అర్థపద పట్టిక

అనుభవం - Spirit
 ఆత్మ - Self
 అర్థం - Livily hood aspiration
 ఆత్మజ్ఞానం - Self Knowledge
 అధర్మం - Impiety
 అనాఋడు-Un worthy of religious man
 అస్వర్గమ్ - Controry to the attainment
 of Heaven

అనంతసత్యం - Absolute Supreme
 ఆధ్యాత్మిక ధృత్పథం - Spritual distiny
 ఆచరణ కర్మ - Practical work
 ఆత్మ - Soul
 ఆత్మ-స్మృతి - Self discovery
 అభిరుచి - Intrest
 అధోగతి - Lower stage
 అర్జునుడు - Enlightened personal-

ity

అకీర్తికరం - Disgraceful
 అమానుషత్వం - Un manliness
 అచేతన - non conscience
 అతేంద్రియ - Being sense perception
 అద్వైత - Non - dual
 అధర్మ - Demerit
 అనుభూతి - Experience
 అనాది - Beginingless
 ఆధ్యాత్మిక స్వేచ్ఛ - Spritual freedom
 ఆనంద - Soul
 అక్షరుడు - Impershible
 ఆచారం - Custom
 అసహజ ప్రవృత్తి - In born nature
 ఆత్మవిచక్షణ - Self discriptive
 ఆరాధన - Worship

ఆత్మ సమర్పణ - Non- attachment
 అహంకృతి - Egoism
 ఉపాసన - Devotion/Spirit
 ఉపాసన మార్గం - Worship by way of life
 ఉనికి - Existence
 ఉత్తమ క్షేత్రజ్ఞాడు -Supreme Lord
 ఉత్తమ పురుషోత్తముడు -Supreme Self
 ఓర్పు
 కర్మ - Action/Capacity/Work
 కామం - Human Desire/Existence
 కులం - Family
 కులక్షయం - Dueto decay of family
 కులస్త్రీలు -The woman of the family
 కర్మజ్ఞానానుభవం - Action -Devine-

Spirit

అభయం - Fearlessness
 అనాధ్యాత్మికం - Unspiritual
 అభిప్రాయము - Tendemess
 అనంతజ్యోతి - Universal light
 ఆత్మ వివేకం - Self realisation
 ఆధ్యాత్మిక జీవన సూత్రం- Order of spir

కాయకర్మ - Action Body
 కృషి - Striving
 కర్మిష్ఠి - A man of Action
 కర్మ జ్ఞాని - A man of wisidom
 కాంతి రేఖ - Worship form

ual life



కర్మజ్ఞానోపాసకుడు - A Man of self Realisation	జ్ఞాన ప్రవృత్తి - Wisdom జీవన్ముక్తి - Perfection
క్షేత్రం - The feild	జీవన గమనం - Desire and enjoyment
క్షేత్రజ్ఞుడు - Knowledge	జ్ఞాననిష్ఠ - Path of Realisation
క్షరుడు - Pereshible	జీవన సత్యం - Pursuit of truth
కర్మబంధము - Bondage	జనుడు - Human individual
కులవిధానం - Systems of castes	తత్త్వం - True light
కర్మ నిబంధన - Rules of action	తడబాటు - Compulsion
కర్మయోగి - A man of self Realisation	త్యాగం - Sacrifice
కర్మిష్ఠివాదము - Way of Action	తమస్సు - Inertia
కులధర్మం - Family religions Protection	తృష్ణ - Leest
గుణం - Quality / Apptitude	తమోగణం - Inertia of action and mind
గుణత్రయం - Three fold designation of Quality	దైవికం - Godliness
గుణకర్మ ప్రవృత్తి - Quality -Capacity- Energy	ధర్మం - Fortitude
చిత్ - Spiritual body	ద్విజుడు - Twice born
చిత్తశుద్ధి - Purity of Heart	దివ్యదృష్టి - Devine light
చైతన్యము - Conscience	దివ్యాత్మ - Vision
జ్ఞానం - Deivne / Knowledge	దుర్మార్గం - Spirit of evil
జీవితం - life	దుస్సంకల్పం - Selfish will
జనార్థనుడు - Supreme spirit	దైవానుగ్రహం - Will of the supre self
జాతిధర్మం - Caste Religious Protection	దురదృష్టము - Unfortunate
జ్ఞానాన్వేషి - Wise man	దేవాది దేవుడు - God of Gods
జీవి - Body minded	దైవికాంశాలు - Eternal elements
జీవాత్మ - Human Soul	నరకం - Hell
జ్ఞానాన్వితం - Life wisdom	నమ్మకం - Belief
జ్ఞానయోగనిష్ఠ - Path of Knowledge	నిస్వార్థభావన - Selfless view
	నిస్సంగత్వం - Non -Attachment
	నిత్యవిజ్ఞానాభిలాషి - Seeker of intellegence

నిర్దేశాత్మకం - Amandate for action	మనోబుద్ధ్యహంకృతి - Mind intelegence spirit
నిష్కామకర్మ - Desirelessness Action	మానసిక కర్మ - Spirit
ప్రజ్ఞావాదము - World of Wisidom	మానవాత్మ వికసన - Evolution of human soul
పితరులు - Ancestors	మహత్తర అంశాలు - Eternal elements
పితృలోక - A temporary abode	యోగనిష్ఠ - The path of Action
	immeditely after death
యోగమాయ - Mystery of universe	
పాపము - Sin	రజస్సు - Atraction
ప్రతిభావంతుడు - Intellengence	రజోగుణం - Energy of activity and mind
పరమాత్మ - Body Supreme self	విశ్వం - World
	విభాగ త్రయం - Three fold designation of energism
	వర్ణసంకరం - Mixture of caste
పరబ్రహ్మం - Absolute reality	వర్ణం - Caste
పరాక్రమం - Bold ness	వాచిక కర్మ - Devine
ప్రవృత్తి - Energism	విశ్వప్రభువు - Supreme Lord
పూర్వీకులు - Sages	వివేచన - Thought
పారమార్థిక సత్యం - Absolute Reality	వర్ణసంక్షోభం - Confusion of castes
ప్రకృతి - Nature	విభాగప్రాతిపదిక - Functional divisions
పనితనం - Quality	వస్తుత్పత్తి సేవల సృష్టి - Production of goods and services
బుద్ధి - Intelegence	
బ్రహ్మ - Absolute reality	వ్యక్తిగత దైవానుభవం - Personal experience of the God
బీజం - Seed	
బ్రహ్మస్థితి - Life eternal	విశ్వాసం - Faith
రుజువర్తనం - Upright ness	వివేకం - Reason
మనస్సు - Mind	వ్యక్తిత్వం - Character
ముక్తి - Realisation of	విముక్తి - Liberation
Natural life / Perfection	శిష్యుడు - Disciple
మోక్షం - Realisation of	సుఖదుఃఖాలు - Pain and pleasure
Spiritual life / Salvation	సత్త్వగుణం - Equibriliation of mind and activity
మానవాత్మ	
త్రయవిధాత్మకం - Tripple designation	సత్ - Matter
of Human self	సరియైన ఆలోచన - Positive thinking

సంసిద్ధి - Perfection	సంకర గుణం - Mixed quality
స్పష్ట నిర్మాణ సాక్షి - Manifesto devinity	స్వభావము - Temperaments
సర్వాంతర్యామి - Eternal being	సౌశీల్యము - Virtue
సామర్థ్యం - Capacity	సంగ్రామరంగం - Life in a Battle
సాంప్రదాయం - Social convention	స్వేచ్ఛాసంకల్పం - Free will
సన్యాసినిష్ఠ - Path of remuneration	సామాజిక ధర్మం - Law of society
స్థితప్రజ్ఞత - Steed fastness	హృదయ దౌర్బల్యం - Mean Faint Heartedness

మనోబుద్ధ్యహంకృతి.	-	సదసచ్ఛాహమర్జునా (భ.గీ.9-19)
గుణకర్మ ప్రవృత్తి.	-	సదసత్తత్పరం యత్ (భ.గీ.11-37)
విశ్వాత్మదైవికం .	-	అనాదమత్ పరబ్రహ్మ (భ.గీ.13-13)

సాత్త్విక గుణకర్మ ప్రవృత్తి :-	తామసిక గుణ కర్మ ప్రవృత్తి :-
శమః - Control of Mind	కృషి - Agriculture
ధమః - Control of senses	గోరక్ష - Cattle rearing
తపః - Austrity	వాణిజ్యం - Trade

శౌచ - Purity	సంకర గుణ కర్మ ప్రవృత్తి :-
జ్ఞానం - Knowledge	పరిచర్యలు - Services
విజ్ఞానం - Realisation	
ఆస్తిక్యమ్ - Belief	

రాజసిక గుణకర్మ ప్రవృత్తి :-	స్థూల శరీరం - సనాతనమైనది
శౌర్యం - Power	సూక్ష్మ శరీరం - చిదాత్మపరం
తేజో - Boldness	కారణ శరీరం - ఆత్మపరమైనది

ధృతి - Fortitude	
దానం - Generacity	
ఈశ్వరభావం - Soverignity	
స్పష్టి - Origin	
స్థితి - Existence	
లయలు - Rebirth	
పరమపదం -Goal eternal	
అహంకారం - ఆసక్తి లేనివారు - Free from pride and delusion	
పారమార్థిక జ్ఞానం - Even dwelling in the self	
సనాతన అంశం - eternal element	
పంచేంద్రియాలు - Five senses of mind	

మనస్సు - Being in the of all exstience పరంజ్యోతి - Supreme Light
 ఆత్మజ్ఞానం - Philosophical knowledge మోక్షం - Bless
 ఆనందం - Happyness పరమాత్మ - Highest self of the Lord

లోకత్రయం

భూః (Earth) భువస్సు (The mind region) సువర్ (The Heaven)

నిస్సంగత్వము (Renunciation) బ్రహ్మన్ (Supreme soul)

భౌతిక వాదం

ప్రకృతి జడ పదార్థం - శరీరం శాశ్వతం - ఆత్మ అన్నది లేదు

ఆధ్యాత్మిక వాదం

దేహాతిరిక్తమగు“ ఆత్మ” ఒకటి ఉంది - బ్రహ్మ సత్యం

పాదార్థిక చైతన్యవాదం :- Doctrine of matter, spirit and soul

సాంఖ్య పతంజలి మతం - విశ్వరచయిత్రి - ప్రకృతి

స్వతః పరిణామ ఫలితం - జగత్

న్యాయవైశేషిక మతం - ఆత్మ - కర్తవ్య - భోక్తవ్యం కలది

నిమిత్త కారణం ఈశ్వరుడు

ఉపాదాన కారణం - ప్రకృతి

పృథ్వి - జలం - తేజం - వాయువు

ఐదవది లేదు

వేదమతం - ఆత్మ - సుఖదుఃఖాలకు అతీతం

నిర్వికారి - కర్తవ్యం భోక్తవ్యం కలది కాదు

గీతా మతం - కర్మాధికారి జీవుడు కర్మ ఫలదాత దేవుడు
 ప్రకృతి - పురుష - సంయోగం - “ ఈశ్వరేచ్ఛ ”

నిష్కామ కర్మ - సర్వ కర్మఫల పరిత్యాగం

వైదిక కర్మలు - యజ్ఞ - దాన - తపములు

నాస్తికమతము - పాదార్థిక చైతన్యము తప్పించి ఆత్మ చైతన్య మనేది లేదు

సృష్టి కర్త ఎవరూ లేరు - అనీశ్వరత్వం - జగత్ - పరిణామం.

సాధన చతుష్టయ సంపత్తి :-

1. ఆత్మానాత్మ వివేకం (శాస్త్రాధ్యయనం)

2. ఐహికా ముష్మిక ఫల మందనాసక్తి (ఇహమాత్ర ఫలభోగ విరాగం)

3. షట్కు సంపత్తి (శమదమాది పత్రం) 4. మోక్షాసక్తి (ముముక్షత్వం)

చతుర్విధ భక్తులు :-

1. ఆర్తుడు - గణేంద్రుడు 2. జిజ్ఞాసి - ఉద్ధవుడు 3. ఆర్థార్థి - ధృవుడు

4. జ్ఞాని - ప్రహ్లాదుడు యోగి - పునర్జన్మ రహితుడు

కర్మిష్టి - పునరసి జననం పునరపి మరణం

జీవితం (త్రయవిధాత్మకం) ముక్తి (భౌతికం) మోక్షం (ఆధ్యాత్మికం)

**పరిశోధనకు పరిశీలించిన
ఆంధ్రగ్రంథములు**

- | గ్రంథం | చిరునామా |
|---------------------------------------|---|
| 1) ప్రస్థాన త్రయం | - సుధావ్యాఖ్య సమేతం
శ్రీ శంకరానందగిరి-గంజిగుంట మఠం
ప్రణతానందాశ్రమం-వజ్రకర్పూర్-
వయా - గుంతకల్లు. |
| 2) సర్వవేదాంతసార సంగ్రహం - | శ్రీసురేశ్వరాచార్య విరచితం
ప్రచురణ-వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రి అండ్ సన్స్
చెన్నపురి - 1995 అనువాదం. |
| 3) శ్రీమద్భగవద్గీత | - శ్రీధరీయతీకా తాత్పర్యసహితం
శ్రీ నిర్వి కల్పానందస్వామి
శ్రీ రామకృష్ణ మఠం-మైలాపుర్-మద్రాస్-4 |
| 4) ధర్మోపదేశములు | - శ్రీ సద్గురు మళయాల స్వామిలవారు
శ్రీ వ్యాసాశ్రమం-వయా-ఏర్పడు
చిత్తూరు జిల్లా. |
| 5) వివేక చూడామణి | - శ్రీమత శంకరాచార్య విరచితులు
వావిళ్ల రామస్వామి అండ్ సన్స్
చెన్నపురి - 1957 |
| 6) ప్రాచీన భగవద్గీత
(745 శ్లోకాలు) | - Dr. వేదవ్యాస్
భారతీయ ప్రచురణ సాయి నిలయం
హైదరాబాద్. |
| 7) శ్రీ భవద్గీతాసారము | - ప్రచురణ
కార్యనిర్వహణాధికారి
T.T.D. తిరుపతి - 1986 |
| 8) శ్రీమళయాళయతీంద్రగీత | - శ్రీ వేదవ్యాసముద్రాక్షరశాల
చిత్తూరు వ్యాసాశ్రమం-1954 |

- 9) ఇదియే ఇస్లాం - సయ్యద్ అబ్దుల్ అమ్
ఎస్. ఎమ్. కులీద్
తెలుగు ఇస్లామిక్ పబ్లికేషన్సు
సందేశభవనం-హైదరాబాద్
- 10) క్రొత్త నిబంధన గ్రంథము - బైబిల్ సొసైటీ ఆఫ్ ఇండియా
బెంగుళూర్
- 11) మహాభారతం - కవిత్రయం
- 12) శ్రీమద్భగవతం - పోతన
- 13) భాస్కర రామాయణం - భాస్కరుడు
- 14) శ్రీమద్భగవద్గీత
(శంకర బాష్యసమన్వితం) - ఆనందగిరి
W.G.Estate, ఆనందా శ్రమ 'పెస్
బొంబాయి 1936
- 15) భారతీయ తత్వశాస్త్రం - ఏటీ కూరి బాలరామ్మూర్తి
విశాలాంధ్ర పబ్లిషింగ్ హౌస్
విజ్ఞానభవన్-4-1-435-బ్యాంక్ స్ట్రీట్
హైదరాబాద్.
- 16) శ్రీ భగవద్గీత - విద్యా ప్రకాశనందగిరిస్వామి- విరచితం
శ్రీ శుక బ్రహ్మశ్రమం
కాళహస్తి-చిత్తూరుజిల్లా-1973
- 17) బౌద్ధం-మార్క్సిష్ట దృక్పథం - రాహుల్ సాంకృత్యాయాన్
ఏటుకూరి బాలరామ్మూర్తి
- 18) ప్రాకృతమతత్వశాస్త్ర చరిత్ర - ప్రవేశిక మాలానా అబుల్ కలామ్ అజాద్
ఆంధ్రసారస్వత పరిషత్-హైదరాబాద్
- 19) యోగామృతం - పి. సదర్శనరెడ్డి- మలకపేట
యోగకేంద్రం-హైదరాబాద్-36
- 20) భారతతత్వ శాస్త్రపరిశీలన - డి. వెంకటేశ్వరు- పలమనేర
కృష్ణాజిల్లా - ఆంధ్రప్రదేశ్.

**పరిశోధనకు పరిశీలించిన
ఆంగ్ల గ్రంథములు**

- | | | |
|---|---|--|
| 1) Sri Bhagavad Geeta
Raharayam | - | Lokanaya Balagagadhartilak
Narayana feith - poona city
pag - 1220-1965 |
| 2) Vedanthe - the
Culnination of
Indian thought | - | R.D. Ranade
Bharatheeya Vidya Bhavan
Bombay - 1970. |
| 3) The Bhagavad Geeta | - | Dr.S. Radha Krishna
Macmillian company
M.Street, London, Geat Britian |
| 4) Eastern Religion and
western thought | - | Dr.S. Radha Krishna
Macmillian company
M.Street, London, Geat Britian. |
| 5) The Islamic culture | - | Islamic culture Board
Hyderabad-50007, A.P. India |
| 6) Bunch of thoughtly | - | Golwalkar
Vidran prakaram - Banglore-18 |
| 7) Talks as Atma Botha | - | By Swami Chaitanyananda
C.P.Trust - Madras-3 |
| 8) Modern life and
Bhagavad Geeta | - | K.M. Munshi
New Delhi. |
| 9) The perfection of yoga | - | A.C. Bhakficre
Prabhapad iskon
California - America |
| 10) Srimad Bhagavad Geeta | - | Swami
Advanta Ashramam
Calacutta - 14 |
| 11) Maximam and the
Bhagwad Geeta | - | S.G. Sardesai Deling Bone
People publishing house PVT Ltd.
New Delhi. |
| 12) Introducation to
Jantra Sastra | - | Sri Jhan wood rofee
Ganesh & Company(T.S)
Madras - 1969 |

www.mohanpublications.com

మోహన్ పబ్లికేషన్స్ లో లభించు

పుస్తకముల పట్టిక
(Book List)

ఆధ్యాత్మిక, జ్యోతిష, వాస్తు, ఆయుర్వేద, మంత్రశాస్త్రాది
అనేక విషయాలు తెలుసుకోండి...

ఫేస్‌బుక్ **మోహన్ పబ్లికేషన్స్** పేజ్ లైక్ చేయండి.



Like us to follow :

MOHAN PUBLICATIONS

Rajamahendravaram



అజంతా హోటల్ ఎదుట, కోటగుమ్మం, రాజమహేంద్రవరం - 533101.

WWW.MOHANPUBLICATIONS.COM

మావద్ద లభించు గ్రంథములు

1. ప్రతకథలు - పూజలు

1. శ్రీ వినాయక వ్రతం	వెల రూ.10-00
2. శ్రీ విఘ్నేశ్వరపూజా-పుణ్యాహవాచనం	30-00
3. శ్రీ విఘ్నేశ్వరపూజ (కాణిపాకక్షేత్రమాహాత్మ్యంతో)	10-00
4. సంకష్టహరచతుర్థి శ్రీమహాగణపతి వ్రతం	30-00
5. వరలక్ష్మీ వ్రతం	10-00
6. కేదారేశ్వర వ్రతం	10-00
7. త్రినాథ వ్రతం(కలర్)	10-00
8. త్రినాథవ్రతం(సాదా)	5-00
9. క్షీరాబ్ధి వ్రతం	12-00
10. మంగళ గౌరీవ్రతం	10-00
11. వైభవలక్ష్మీ వ్రతం ఫోటో యంత్రంతో	25-00
12. శ్రీలక్ష్మీ కుబేర వ్రతం (ఫోటో యంత్రంతో)	25-00
13. కనకమహాలక్ష్మీ వ్రతం (కామేశ్వరీపాటంతో)	25-00
14. సంతోషీమాతా వ్రతం	25-00
15. ఏడు శనివారాల వ్రతం	25-00
16. సత్యనారాయణవ్రతం	25-00
17. శ్రీ సువర్చలాహనుమద్దీక్ష	30-00
18. శివదీక్ష	10-00
19. కాత్యాయనీ వ్రతం	20-00
20. సౌభాగ్య గౌరీవ్రతం	20-00
21. తిరుప్పావై (ధనుర్మాసవ్రతం)	36-00
22. స్త్రీల ప్రతకథలు	36-00
23. స్త్రీలప్రతకథలుస్థూలాక్షరి (నేడునూరిగంగాధరరావుగారి)	54-00
24. పెళ్ళి పాటలు - స్త్రీలపాటలు (కామేశ్వరీపాటంతో)	36-00
25. సర్వదేవతా పూజావిధానం	25-00
26. ఆరువ్రతాలు	30-00
27. రాహుకాలంలోదుర్గాదేవీపూజా	10-00

28. తులసి నిత్యపూజ, తులసీఉపయోగాలు	10-00
29. శ్రీ చక్ర రహస్య విజ్ఞానమ్	36-00
30. శ్రీచక్ర పూజావిధానం(పెద్దది)	36-00
31. లక్ష్మీ - గౌరీ నిత్యపూజ	10-00
32. శ్రీ సరస్వతీ నిత్యపూజ	10-00
33. శ్రీ దుర్గానిత్యపూజ	10-00
34. కాలభైరవ నిత్యపూజ	10-00
35. శివపూజ	10-00
36. వీరభద్ర పూజ	10-00
37. ఆంజనేయ నిత్యపూజ	10-00
38. నాగేంద్ర స్వామి పూజ	10-00
39. సుబ్రహ్మణ్య నిత్యపూజ	10-00
40. రామదేవుని కథ	10-00
41. శివదేవుని కథ	10-00
42. లక్ష్మీనరసింహపూజ	10-00
43. వేంకటేశ్వరపూజ	10-00
44. బ్రహ్మాంగారి నిత్యపూజ	10-00
45. సూర్య నిత్యపూజ	10-00
46. నవగ్రహ నిత్యపూజ	10-00
47. రుక్మిణీ కల్యాణం	25-00
48. ఉమామహేశ్వర వ్రతం	36-00
49. శ్రీ కామేశ్వరీ వ్రతం	36-00
50. 16 సోమవారముల వ్రతము	25-00
51. పార్వతీకల్యాణం	25-00
52. సహస్రకమలవర్తి వ్రతము	25-00
53. పంచముఖ ఆంజనేయ పూజావిధానము	36-00
54. అష్టనాగపూజ	36-00
55. పూజలు ఎందుకుచేయాలి ?	36-00
56. ఏ దేవునికి ఏపుష్పాలతో పూజించాలి?	36-00
57. ఏ దేవునికి ఏప్రసాదం నైవేద్యం పెట్టాలి?	36-00
58. ఏదేవునికి ఏవిధముగాబీపారాధనచెయ్యాలి?	36-00
59. ఏదేవునికి ఎన్ని ప్రదక్షిణలుచేయాలి ?	36-00
60. హనుమద్ వ్రతం	36-00
61. పంచాయతన పూజ	63-00
62. 28 వ్రతములు	120-00

63. కలశపూజలు (92కేసారి)	150-00
64. కలశపూజలు (విడివిడిగా) (ప్రింటులో)
65. ప్రాంకార మహాయజ్ఞం (ప్రింటులో)
66. గోమాత	40-00

2. స్తోత్రాలు-సుప్రభాతములు సహస్రనామములు

1. శ్రీ లలితా విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రాలు పురాణపండ రాధాకృష్ణమూర్తిగారి సంకలనం	45-00
2. లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రములు (హిందీ) ,,	50-00
3. లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రములు (ఇంగ్లీషు) ,,	50-00
4. స్థూలాక్షరీలలితావిష్ణుసహస్రనామస్తోత్రములు(పత్రికసైజ్)	99-00
5. లలితావిష్ణు (కేస్ బైండ్) 1/8 డెమ్మి	63-00
6. స్థూలాక్షరీ లలితావిష్ణు (క్రాస్సైజు)కేస్బైండ్	108-00
7. సర్వదేవతా స్తోత్రమంజరి	120-00
8. సకలదేవతా అష్టోత్తరశతనామావళి: (63)	24-00
9. విష్ణుసహస్రనామస్తోత్రమ్ (క్రాస్)	25-00
10. లలితా సహస్రనామ స్తోత్రమ్ (క్రాస్)	36-00
11. లలితా సహస్రనామములు	24-00
12. లక్ష్మీ సహస్రనామములు	24-00
13. దుర్గా సహస్రనామములు	24-00
14. ఆంజనేయ సహస్రనామములు	24-00
15. శివ సహస్రనామములు	24-00
16. విష్ణు సహస్రనామములు	24-00
17. గణపతి సహస్రనామములు	24-00
18. సుబ్రహ్మణ్య సహస్రనామములు	24-00
19. గాయత్రి సహస్రనామములు	24-00
20. లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రాలు	24-00
21. శ్రీరామా సహస్రనామములు	24-00
22. సరస్వతి సహస్రనామములు	24-00
23. సూర్యసహస్రనామములు & ఆదిత్యహృదయం	24-00
24. శ్రీవేంకటేశ్వరసహస్రనామములు	24-00
25. మణిభీషవపర్ణన (పెద్దది)	24-00
26. సంద్యావందనం	24-00
27. మంత్రపుష్పమ్
28. త్రిభాషా హనుమాన్చాలీసా	15-00
29. హనుమాన్ చాలీసా	10-00

30. మణిబీష్వపవర్ణన (పాకెట్)	10-00
31. ఆరు చాలీసాలు	10-00
32. శివారాధన (శివస్తోత్రాలు)	10-00
33. వేంకటేశ్వర సుప్రభాతం (పాకెట్)	10-00
34. ఆరుదండకాలు	5-00
35. వేంకటేశ్వర గోవిందనామములు	5-00
36. అష్టలక్ష్మీ స్తోత్రమ్ కనకధారాస్తోత్రమ్	10-00
37. దేవీఖడ్గమాలాస్తోత్రమ్ (మహిషాసురమర్దనీస్తోత్రంతో)	10-00
38. సుందరకాండ (పాకెట్)	10-00
39. భగవద్గీత మూలం	27-00
40. రామరక్షాస్తోత్రమ్	15-00
41. స్తోత్ర రత్నావళి	36-00
42. పురాణపండ లలితా-విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రమ్(మినీ)	10-00
43. పురాణపండ లలితాసహస్రనామస్తోత్రమ్(మినీ)	10-00
44. పురాణపండ విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రమ్	10-00
45. పురాణపండ ఆదిత్య హృదయం	10-00
46. మంత్రపుష్పం (మినీ)	10-00
47. శివానందలహరి-సౌందర్యలహరి	36-00
48. కుజదోషం	10-00
49. కాలసర్ప దోషం	10-00
50. మీ అప్పులు తీరాలా?	10-00
51. దృష్టిదోషాలు నివారణ	10-00
52. పంచసూక్తములు	10-00
53. సంధ్యావందనం	10-00
54. రుద్రనమకమ్-చమకమ్	10-00
55. గాయత్రీమంత్రాలు	10-00
56. హయగ్రీవ స్తోత్రమాల	10-00
57. దక్షిణామూర్తి స్తోత్రమాల	10-00
58. ద్వాదశ జ్యోతిర్లింగాలు - పంచారామాలతో	10-00
59. శ్రీసూక్తం పురుష సూక్తం	10-00
60. నవగ్రహస్తోత్రమాల	36-00
61. మహాన్యాసమ్	36-00
62. సుందరకాండ గానామృతం	36-00
63. గోమాతపూజావిధానము	10-00
64. ఆనందసిద్ధి - 1 శ్రీదేవీ స్తోత్రమాల	108-00

65. ఆనందసిద్ధి - 2 ఏ సమస్యకు ఏ స్తోత్రమ్ పారాయణచేయాలి	108-00
66. ఆనందసిద్ధి-3 మానసదేవీ స్తోత్రమాల	108-00
67. శ్రీ కాలభైరవ రక్షా కవచమ్	63-00
68. అర్చన	40-00
69. నిత్యదేవతార్చన	40-00
70. సర్వదేవతా స్తోత్ర నిధి	99-00
71. శ్రీచక్ర నవవరణార్చన	63-00
72. చండీ సప్తశతి పారాయణ క్రమం	99-00
73. శ్రీదేవి స్తోత్ర రత్నావళి 32 దేవి స్తోత్రాలకు తాత్పర్యంతో	99-00
74. వనదుర్గా మంత్రానుష్ఠాన క్రమమ్	63-00
75. శ్రీ కాలభైరవ వ్రతము	63-00

3. శ్రీ సాయి దత్త గ్రంథములు

1. శ్రీ సాయిబాబా సచ్చరిత్ర	120-00
2. సంపూర్ణ శ్రీ గురు చరిత్ర	120-00
3. శ్రీ సాయిఆరాధన-షిర్డివైభవం	120-00
4. శ్రీ సాయిబాబా జీవిత చరిత్ర (క్రొన్)	63-00
5. శ్రీ గురుచరిత్ర (క్రొన్)	63-00
6. నవనాథ చరిత్ర	99-00
7. శ్రీసాయిచరిత్ర (భైండు) ప్రయాణపుపారాయణగ్రంథం	63-00
8. శ్రీగురుచరిత్ర (భైండు) ప్రయాణపుపారాయణగ్రంథం	63-00
9. సత్యదత్తవ్రతం దత్తాత్రేయపూజాకల్పం,సహస్రంతో	30-00
10. అనఘాదేవీ వ్రతం	30-00
11. భక్తుల ప్రశ్నలకు బాబా జవాబులు	30-00
12. శ్రీ సాయిపూజాకల్పం (సహస్రంతో)	25-00
13. శ్రీ సాయిభజనమాల	20-00
14. శ్రీ సాయి భజన్స్	20-00
15. శ్రీ సాయిభక్తి గీతాలు	20-00
16. శిరిడిహారతులు (భావంతో)	20-00
17. "శ్రీసాయి"కోటి	27-00
18. "శ్రీసాయిరామ్"కోటి	20-00
19. శ్రీ సాయినాథ స్తోత్రమంజరి	10-00
20. శ్రీ సాయివేయినామాలు	8-00
21. శ్రీ సాయి హారతులు (పాకెట్)	15-00
22. శ్రీ సాయి స్తవనమంజరి	10-00
23. హిందీ శ్రీ సాయి హారతులు	15-00

24. శని సింగణాపూర్ క్షేత్రమాహాత్మ్యం	63-00
25. ఇంగ్లీషు శ్రీ సాయిహారతులు	15-00
26. షిరిడి దర్శనం-శ్రీసాయి వైభవం	99-00
27. సాయిసత్యవ్రతం	30-00
28. సాయి అనుగ్రహమ్	120-00
29. నవగురువారాల వ్రతకల్పము	15-00
30. శ్రీదత్తలీలామృతము	99-00
31. హృదయంలో సాయి	15-00
32. శ్రీషిరిడిసాయి లీలామృతం(శ్రీసచ్చరిత్ర)	120-00
33. గజాననమహరాజ్ చరిత్ర	99-00

4. జ్యోతిషాలు

1. 'కాలచక్రం' గంటలపంచాంగం (గార్గ్యేయ)	72-00
2. గ్రహభూమి పంచాంగము (గార్గ్యేయ)	108.00
3. ఆనందసిద్ధి పంచాంగం (వై.వి.శాస్త్రి)	63.00
4. ములుగు వారి రాశిఫలితాలు (12రాశులువారికి)	50.00
5. ములుగు వారి రాశిఫలితాలు విడివిడిగాఓక్కొక్కటి	12.00
6. కాలచక్రంజ్యోతిషక్యాలండర్	25.00
7. గ్రహబలం క్యాలండర్ (శ్రీనివాసగార్గ్యేయ-భక్తిటివి)	25.00
8. శుభమస్తు (పిడపల్లి) క్యాలండర్	25.00
9. సాదా క్యాలండర్	5.00
10. పాకెట్ క్యాలండర్	15.00
11. తాజకనీలకంఠీయమ్	100-00
12. కేరళ జ్యోతిష రహస్యాలు	180-00
13. జ్యోతిష బ్రహ్మ రహస్యాలు	180-00
14. మానసాగరి జాతకపద్ధతి	180-00
15. వరాహమిహిర జాతకపద్ధతి	180-00
16. వధూవర వివాహమైత్రిద్వాదశకూటములు	99-00
17. సింపుల్ రెమిడీస్	180-00
18. శంభు హోరప్రకాశిక	250-00
19. పూర్వ పరాశరి	100-00
20. పరాశర జ్యోతిషవిజ్ఞాన సర్వస్వం	200-00
21. ప్రశ్న సింధు	99-00
22. నక్షత్ర విశేష ఫలితాలు	63-00
23. సూర్యసిద్ధాంతపంచాంగగణితంచేయడంఎలా?	180-00
24. ధృక్సిద్ధాంతపంచాంగగణితం చేయడంఎలా?	180-00

25. ఆయుర్దాయ నిర్ణయం	63-00
26. జాతక గణిత ప్రవేశిక	63-00
27. జ్యోతిషమర్కబోధిని	63-00
28. జ్యోతిష ప్రశ్నోత్తరమాల	63-00
29. ముహూర్తం నిర్ణయించడంఎలా?	63-00
30. జాతక మకరందం	63-00
31. జ్యోతిష సరస్వతి	63-00
32. మీజననకాల విశేషాలు	63-00
33. ముహూర్త విజ్ఞాన భాస్కరం	63-00
34. జ్యోతిష స్వయంబోధిని	63-00
35. శుభముహూర్త శిరోమణి	63-00
36. నక్షత్ర ఫలమంజరి	36-00
37. పంచాంగం చూసే విధానం	36-00
38. సర్వార్థ జ్యోతిషం	36-00
39. ప్రాథమిక జ్యోతిషం	36-00
40. నవరత్నములు శుభయోగములు	36-00
41. శుభశకునాలు	30-00
42. హస్తరేఖాఫలితాలు	36-00
43. సంఖ్యల్లో భవిష్యత్	36-00
44. ముహూర్త దీపిక	99-00
45. పుట్టుమచ్చలు ఫలితాలు	30-00
46. కలలు ఫలితాలు	30-00
47. జాతక చక్రం వేయడం ఎలా?	36-00
48. మానసాగరి (ప్రాచీనజ్యోతిషగ్రంథం) -పుచ్చాశ్రీనివాసరావు	250-00
49. జ్యోతిషశాస్త్ర చిట్కాలు	120-00
50. గుప్తా శతాబ్ది పంచాంగం (1940-2050)	999-00
51. ప్రశ్నచండేశ్వరమ్	63-00
52. ద్వాదశభావ ఫలచంద్రిక	250-00
53. జ్యోతిష శతయోగరత్నావళి (సూర్యయోగాలఫలితాలు)	120-00
54. అంగసాముద్రికం	36-00
55. హస్త సాముద్రికం	63-00
56. లాల్ కితాబ్	99-00
57. శకునశాస్త్రం	63-00
58. ఆధునికప్రశ్నశాస్త్రం	120-00
59. పరాశరజ్యోతిష ప్రశ్నజ్యోతిషం	180-00

60. అష్టకవర్గ (కొండపల్లి)	63-00
61. బృహత్జాతకం (ప్రాచీనప్రతికిపునర్ముద్రణ)	250-00
62. లగ్నరత్నాకరం	63-00
63. షట్పంచాశిక	120-00
64. 40 రోజుల్లో జ్యోతిషంనేర్చుకొనండి	270-00
65. 40 రోజుల్లో సాముద్రికంనేర్చుకొనండి	180-00
66. 40 రోజుల్లో సంఖ్యాశాస్త్రం	180-00
67. 40 రోజుల్లో నక్షత్ర (నాడీ) ఫలితములు	270-00
68. 40 రోజుల్లో వైద్యజ్యోతిషం నేర్చుకోండి	250-00
69. మీ పుట్టినతేదీ అద్భుతరహస్యాలు (సాయిగణపతిరెడ్డి)	270-00
70. కె.పి.జ్యోతిషం (పరిచయం)	63-00
71. ముహూర్తచింతామణి	99-00
72. సూర్యచంద్ర గ్రహణములు	63-00
73. ప్రసిద్ధవ్యక్తుల జాతకాలు (వేరేకొండప్ప)	180-00
74. అదృష్టరెమెడిస్	144-00
75. గ్రహసంచార ఫలనిర్ణయదీపిక	63-00
76. జ్యోతిష రెమిడిస్	300-00
77. జాతకమార్తాండం పాతప్రతికి యథాతథం (కొండపల్లి)	250-00
78. జ్యోతిషవిద్యాప్రకాశిక పాతప్రతికి యథాతథం (కొండపల్లి)	250-00
79. నాడీజ్యోతిషం	63-00
80. నక్షత్రపారిజాతం (గోరసవీరభద్రాచార్య)	63-00
81. లగ్నపారిజాతం (గోరసవీరభద్రాచార్య)	63-00
82. గౌతమసంహిత	63-00
83. హోరరత్నమాల	63-00
84. జాతకఫల మణిమంజరి	200-00
85. పుష్కర పంచాంగం (2013-14నుండి 2024-25)	560-00
86. దశాభుక్తిఫల నిర్ణయం	250-00
87. వింత జ్యోష్యములు	63-00
88. షోడశవర్గులు	200-00
89. రవిగ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
90. చంద్ర గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
91. కుజ గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
92. బుధ గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
93. గురు గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
94. శుక్ర గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00

95. శని గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
96. రాహు & కేతు గ్రహముల సమస్త ప్రభావములు	99-00
97. ఆధునిక గ్రహములు-ఉపగ్రహములు సమస్త ప్రభావములు	99-00
98. ముహూర్తమార్తాండం	63-00
99. లఘుజాతకం	63-00
100. జాతకాలంకారము	63-00
101. మేషలగ్న ఫలితములు	99-00
102. వృషభ లగ్న ఫలితములు	99-00
103. మిథున లగ్న ఫలితములు	99-00
104. కర్కాటక లగ్న ఫలితములు	99-00
105. సింహలగ్న ఫలితములు	99-00
106. కన్యలగ్న ఫలితములు	99-00
107. తుల లగ్న ఫలితములు	99-00
108. వృశ్చిక లగ్న ఫలితములు	99-00
109. ధనుస్సు లగ్న ఫలితములు	99-00
110. మకర లగ్న ఫలితములు	99-00
111. కుంభ లగ్న ఫలితములు	99-00
112. మీన లగ్న ఫలితములు	99-00
113. నారద సంహిత	200-00
114. పంచాంగపీఠికలేఖకాగణితం	250-00
115. తారాబలం - చంద్రబలం (వేరే కొండప్ప)	99-00
116. సులభలగ్న సాధన (చిత్రాలగురుమూర్తిగుప్తా)	200-00
117. రాహు కేతువుల యోగము	99-00
118. ఛాయాగ్రహములు	99-00
119. జ్యోతిషవిజ్ఞాన దీపిక	63-00

జి.వి.రామన్ గారి గ్రంథములు

120. జ్యోతిష విద్యారంభం	50-00
121 గ్రహభావ బలములు	50-00
122. కాలచక్రదశ	50-00
123. అనుభవ ప్రశ్నాజ్యోతిషం	50-00
124. జ్యోతిషశాస్త్రంలో వాతావరణ భూకంపాలు	50-00
125. పురోగామి జాతకం	50-00
126. భావార్ధరత్నాకరం	75-00
127. భారతీయజ్యోతిష సర్వస్వం	75-00
128. అష్టకవర్గ పద్ధతి:	75-00

129. జ్యోతిషశాస్త్రంలో సందేహాలు,సమాధానాలు	75-00
130. ప్రశ్నతంత్ర	75-00
131. ముహూర్తం	75-00
132. విశిష్ట జాతకములు	125-00
133. భారతీయఫలితజ్యోతిషం	125-00
134. 300 ముఖ్యమైన యోగములు	125-00
135. జాతకంపరిశీలించడంఎలా ?	300-00

**రాష్ట్రపతి అవార్డుగ్రహీత, మహామహోపాధ్యాయ, వాచస్పతి
శ్రీ మధురకృష్ణమూర్తిగారి గ్రంథములు**

136. బృహత్పరాశరహోరాశాస్త్రము-1	200-00
137. బృహత్పరాశరహోరాశాస్త్రము-2	200-00
138. బృహత్పరాశరహోరాశాస్త్రము-3	200-00
139. బృహత్పరాశరహోరాశాస్త్రము-4	200-00
140. భావార్థరత్నాకరము	100-00
141. ముహూర్త చింతామణి	100-00
142. ముహూర్త చింతామణి-పార్వ2	200-00
143. స్వప్న శాస్త్రము	36-00
144. శతయోగమంజరి	50-00
145. వ్రతనిర్ణయకల్పవల్లి	250-00
146. దైవజ్ఞవల్లభం	75-00
147. వసంతరాజశకునమ్ (బృహత్శకునశాస్త్రం)	250-00
148. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-1	100-00
149. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-2	200-00
150. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-3	100-00
151. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-4	200-00
152. అనుభవసులభవాస్తు - 1	50-00
153. అనుభవసులభవాస్తు - 2	100-00
154. పంచాంగ వివేకము	99-00
155. వశిష్ట సంహిత	360-00
156. పంచపక్షి శాస్త్రం (కేస్బైండి)	200-00

5. వాస్తులు

1. 40 రోజుల్లో “వాస్తువిద్య” నేర్చుకొనండి	180-00
2. వాస్తుశాస్త్ర రహస్యములు	200-00
3. వాస్తునుబట్టి మీ ఇల్లు	63-00
4. మీరూ మీ వాస్తు	63-00

5. గృహవాస్తు చిట్కాలు	63-00
6. వాస్తు పూజ	63-00
7. వాస్తు సూత్రములు	63-00
8. వాస్తుశాస్త్ర రహస్యాలు	63-00
9. గృహవాస్తు వర్ణులు	99-00
10. విశ్వకర్షవాస్తు శాస్త్రరీత్యా మీ ఇంటి ప్లానులు	63-00
11. విశ్వకర్ష వాస్తుశాస్త్రరీత్యా మీఇండ్లఆయములు	99-00
12. విశ్వకర్ష వాస్తు శాస్త్రం(చిత్రాలగురుమూర్తిగుప్తా)	180-00
13. ఆధునిక గృహవాస్తు	99-00
14. శుభవాస్తు	270-00
15. వాస్తుయంత్ర రత్నావళి	120-00
16. వాస్తుశాస్త్రం	120-00
17. హౌస్ ప్లాన్స్	63-00
18. గృహనిర్మాణ వాస్తు	63-00
19. వాస్తు రెమెడీస్	63-00
20. గృహవాస్తు దర్పణం	63-00
21. జ్యోతిష-గృహవాస్తుచంద్రిక	200-00
22. వాస్తురత్నాకరం (క్రిందపల్లి)	63-00
23. వాస్తుశిరోమణి	120-00
24. వాస్తుసంగ్రహమ్	63-00
25. పంచవాస్తు పారిజాతం	120-00
26. వాస్తుడిండిమమ్	63-00
27. వాస్తుదుందిభి	120-00
28. విశ్వకర్షవాస్తుప్రకాశిక (కేన్బైండ్)	250-00
29. కృష్ణవాస్తుశాస్త్రము	63-00
30. జలివాస్తు,శల్యవాస్తు (దంతూరిపండరీనాథ్)	99-00
31. మయవాస్తు (గోరసపీఠభద్రాచార్య)	120-00
32. వాస్తు జ్యోతి	63-00
33. మన ఇల్లు-మనవాస్తు	99-00
34. వాస్తవ వాస్తుపూజావిధానము	108-00
35. వాస్తు దర్పణం	120-00

6. మంత్ర-శాస్త్రాలు

1. మంత్రసాధన	63-00
2. తంత్రజాలం	63-00
3. మంత్రశక్తి	63-00

4. దత్తాత్రేయ తంత్రవిద్య	63-00
5. దత్తాత్రేయ మూలికాతంత్రమ్	63-00
6. తాంత్రిక పంచాంగం	63-00
7. యక్షిణీ తంత్రం	63-00
8. మంత్రానుష్ఠాన చంద్రిక	63-00
9. సర్వదేవతా మంత్రకవచములు	63-00
10. మంత్రాక్షరాలరహస్యం (బీజాక్షరనిఘంటువు)	63-00
11. సర్వదేవతా మంత్రరత్నావళి	63-00
12. సదాచార దీపిక	63-00
13. యోగినీ-వామకేశ్వరతంత్రం	63-00
14. ప్రపంచసారతంత్రం	63-00
15. బదనిక తంత్రమ్	63-00
16. ఉచ్చిష్ట గణపతి తంత్రమ్	63-00
17. గుప్త సాధన తంత్రం	63-00
18. గంధర్వ తంత్రమ్	63-00
19. సౌందర్యలహరి (మంత్రయంత్రరత్నావళి)	63-00
20. యంత్ర మంత్ర తంత్ర	63-00
21. పాశుపత తంత్రం	99-00
22. పంచదశ మహాఘట్ట తంత్రం	99-00
23. రుద్రాష్టాధ్యాయః	99-00
24. మంత్రసిద్ధి	120-00
25. పరశురామతంత్రమ్	108-00
26. శ్రీలలితావిలోమ పంచదశీ	108-00
27. శ్రీ గురు తంత్రం	108-00
28. గాయత్రీ తంత్రమ్	108-00
29. మహాశక్తి మంత్ర తంత్ర రహస్యాలు	150-00
30. శ్రీ దుర్గ తంత్రమ్	200-00
31. మహామృత్యుంజయఅమృతపాశుపతమ్	200-00
32. సర్ప (నాగ)తంత్రం	250-00
33. హవన తంత్రం	250-00
34. షోడశనిత్యతంత్రం	250-00
35. శాక్తీయతంత్రం	250-00
36. రుద్రయామళతంత్రం	250-00
37. లక్ష్మీప్రత్యంగిరా తంత్రమ్	250-00
38. హిరణ్యకూలినీ తంత్రమ్	250-00

39. మాయాప్రత్యంగిరా తంత్రమ్	250-00
40. శ్రీ విశ్వరూప ప్రత్యంగిరా తంత్రమ్	250-00
41. స్వర్ణాకర్షణభైరవతంత్రం	250-00
42. కాశీవిశాలాక్షి తంత్రం	250-00
43. శాంతితంత్రమ్	250-00
44. యంత్రసిద్ధి	360-00
45. శ్రీ లక్ష్మీతంత్రమ్	360-00
46. మంత్రమహోదధి (స్త్రీదేవతాఙ్కమ్)	360-00
47. మంత్రమహోదధి (పురుషదేవతాఙ్కమ్)	360-00
48. మంత్రశాస్త్రం (గ్రంథము)	360-00
49. ప్రత్యంగిరాకృత్యాతంత్రం	360-00
50. కామధేనువు తంత్రం	360-00
51. శూలినీదుర్గాతంత్రం	360-00
52. శ్రీవిద్య రహస్యం	290-00
53. కులార్ణవ తంత్రమ్	150-00
54. ఆచార్య సిద్ధ నాగార్జునతంత్రం (ఒరిజనల్)	390-00
55. సిద్ధమూలిక రహస్యం (మంత్ర,యంత్రసహితం)	63-00

7. గ్రంథాలు - ఆరాధనలు

1. భగవద్గీత శ్లోక తాత్పర్య సహితం	54-00
2. భగవద్గీత (వచనం)	99-00
3. భగవద్గీత శ్లోకతాత్పర్యం-కేసుబైండింగ్	72-00
2. గణేశ ఆరాధన 1	99-00
3. గణేశోపాసన 2	99-00
4. నవగ్రహవైభవం	99-00
5. నవగ్రహ రెమెడీస్	99-00
6. నవగ్రహ వేదం	99-00
7. శనిగ్రహారాధన	99-00
8. ఆదిత్యారాధన	99-00
9. సుబ్రహ్మణ్యారాధన	99-00
10. శ్రీ శివ ఆరాధన	99-00
11. లక్ష్మీ ఆరాధన	99-00
12. హనుమదారాధన	99-00
13. లలితారాధన	99-00
14. శ్రీ చక్రారాధన	99-00
15. గాయత్రీ ఆరాధన	99-00

16. వీరభద్రారాధన	99-00
17. కుజగ్రహారాధన	99-00
18. భైరవారాధన	99-00
19. దైవారాధన	99-00
20. గీతారాధన (భగవద్గీత శ్లోకతాత్పర్యసహిత)	99-00
21. శ్రీవేంకటేశ్వరాధన	99-00
22. హయగ్రీవారాధన	99-00
23. లక్ష్మీనరసింహారాధన	99-00
24. శ్రీ బాలాత్రిపురసుందరీ స్తోత్ర కదంబం	99-00
25. దేవీ లీలామృతం	99-00
26. పురాణపండ సుందరకాండ వచనం	99-00
27. పురాణపండ రామాయణం	99-00
28. పురాణపండ భారతం	99-00
29. పురాణపండ భాగవతం	99-00
30. (సూరి) వాల్మీకి రామాయణం	99-00
31. కాలసర్ప యోగం	99-00
32. నిత్య జీవితములో రుద్రాక్షలు	99-00
33. నిత్య జీవితములో నవరత్నాలు	99-00
34. వేదసూక్తములు	99-00
35. వేమన పద్యసారామృతం	99-00
36. పండగలు పర్వదినాలు	99-00
37. సూక్తిరత్నాలు	99-00
38. హనుమచ్ఛ్రిత్ర	99-00
39. నవగ్రహ దర్శనమ్	99-00
40. నిత్యజీవితంలో నవగ్రహాలు	99-00
41. సాలగ్రామములు	99-00
42. గురుశుక్ర ప్రభావము చంద్రకళానాడి	99-00
43. శనిగ్రహరెమిడిస్	99-00
44. జాతకసుధాసారము-జాతకమోక్షప్రదాయిని	99-00
45. వివాహజ్యోతిషమంజరి-మ్యారేజ్మ్యాచింగ్గైడ్ (సాయిగణపతిరెడ్డి)	99-00
46. మీపుట్టినతేదీనిబట్టి మీజీవితరహస్యాలు (న్యూమరాలజీ లైఫ్గైడ్) ..	99-00
47. మీఅదృష్టానికి (పేరు) నేమ్కరక్షన్ ..	99-00
48. న్యూమరాలజీ రెమిడిస్	99-00
49. మూకపంచశతీ	99-00
50. శ్రీరామకర్ణామృతం	99-00

51. రహస్యకుక్కుటశాస్త్రం	300-00
52. ఉపాసన విధానం	99-00
53. పంచమవేదం మహాభారతం	99-00
54. దేవుళ్ళు డాట్ కామ్	99-00
55. గణపతిభాష్యం	99-00
56. యజుర్వేద ఉపనయనవివాహప్రయోగమంజరి	99-00
57. నవయోగులు	99-00
58. ఆంధ్రప్రదేశ్లోనిదర్శించవలసిన ప్రముఖదర్గాలు	99-00
59. సకలదేవతాఅష్టోత్తరాలు(పెద్దది)-(180అష్టోత్తరశతనామావళులతో)	99-00
60. సకలదేవతా అష్టోత్తరశతనామావళులు (కేస్బైండింగ్)	216-00
61. సకలదేవతా సహస్రనామములు	99-00
62. ఆధ్యాత్మిక సూక్తి నిధి	99-00
63. బ్రాహ్మణులు గోత్రాలు,ప్రవరలు	99-00
64. సర్వదేవతాస్వరూపుడు శ్రీ వేంకటేశ్వరుడు	99-00
65. శ్రీ లక్ష్మీసన్నిధి	99-00
66. శ్రీలక్ష్మీగణపతి హోమకల్పం	99-00
67. మార్షల్ఆర్ట్స్ 9 (కరాటే,కుంగ్ఫూనేర్చుకోండి)	99-00
68. మ్యాజిక్గైడ్	99-00
69. చదరంగం	99-00
70. పంచముఖ హనుమత్ వైభవం	63-00
71. గరుడపురాణం	40-00
72. మాఘపురాణం	36-00
73. శివపురాణం	36-00
74. వైశాఖపురాణం	36-00
75. కార్తీక పురాణం	36-00
76. కార్తీక పురాణం (చిన్నది)	25-00
77. సర్వకార్యసిద్ధికి రామాయణపారాయణ	63-00
78. పెద్దబాలశిక్ష	50-00
79. గాయత్రీ మహిమ	36-00
80. వృక్షదేవతలు	63-00
81. యాజుష స్కార్త సంస్కార చంద్రిక	200-00
82. సనాతనవైదిక బ్రాహ్మణస్మార్తాగమకల్పమ్	150-00
83. చతుర్వేదములు	120-00
84. నవగ్రహారాధన	120-00
85. తాళపత్ర సమాహార గోపురం	120-00
86. మనుధర్మ శాస్త్రం (వచనంలో...) (కేస్బైండు)	250-00

87. మానవధర్మములు	120-00
88. వేదమంత్ర సంహిత	120-00
89. సహస్రలింగార్చన	120-00
90. శ్రీ శివగీత	120-00
91. ద్వాదశఉపనిషత్తులు	120-00
92. పురాణపండవారి సౌందర్యలహరి	(కేస్ బైండింగ్) 250-00
(శ్లోకతాత్పర్యసహిత విపులవ్యాఖ్యతో)	సాదా 120-00
93. బృహత్ శివ స్తోత్ర రత్నాకరము	200-00
94. బృహత్ దేవీ స్తోత్రరత్నాకరము	200-00
95. బృహత్ విష్ణు స్తోత్రరత్నాకరము	200-00
96. కేదారనాథ్ బదరీనాథ్ యాత్రాగైడు	63-00
97. దక్షిణావృత శంఖములు	63-00
98. 108 దివ్యదేశాల విష్ణుక్షేత్రదర్శని	36-00
99. ధర్మసింధువు(కేస్ బైండింగ్)	270-00
100. భారతీయ శైవక్షేత్రయాత్రాదర్శిని	99-00
101. చిలుకూరి బాలాజీచరిత్ర	36-00
102. భగవత్ స్తుతి	63-00
103. సూర్యోపాసన	36-00
104. కాశీఖండం	250-00
105. దేవీభాగవతం	360-00
106. శ్రీ ఆంజనేయం	216-00
107. ధర్మసందేహాలు	216-00
108. ఆధ్యాత్మిక దైవిక వస్తువులు	250-00
109. రామాయణం	600-00
110. పోతన భాగవతం	900-00
111. శివమంత్రములు	63-00

8. వైద్య గ్రంథాలు

1. ఆహారం ఆరోగ్యం	36-00
2. మూలికావైద్య చిట్కాలు	36-00
3. ఆయుర్వేద వైద్య చిట్కాలు	30-00
4. గృహవైద్య రహస్యాలు	36-00
5. గృహవైద్యసారం	36-00
6. హోమియోవైద్యం (ద్వాదశలవణచికిత్స)	63-00
7. ప్రకృతివైద్యం	36-00
8. ఆహారం-వైద్యం	99-00

9. సంపూర్ణ ఆయుర్వేద-చిట్కా వైద్యం	99-00
10. ఆయుర్వేదమ్	36-00
11. ఆయుర్వేద మూలికావైద్యబీపిక	99-00
12. దుంపకూరలు, ఆకుకూరలు, కాయగూరలు (వాడకం - ఉపయోగాలు)	99-00
13. ఏకమూలికావైద్యం	99-00
14. అష్టాంగ హృదయం (4భాగాలు)	1200-00
15. రహస్యసిద్ధయోగవైద్యసారమ్	99-00
16. ప్రాథమిక హోమియోవైద్యం	99-00
17. ఒబెసిటీ	99-00
18. హెల్త్గైడ్	99-00
19. ఆయుర్వేదం-జీవనవేదం	99-00
20. పుడ్థేరపి	63-00
21. న్యాచురల్థేరపి	99-00
22. సంపూర్ణఆరోగ్యానికి 20ని॥	63-00
23. కీళ్ళనొప్పులు మీ సమస్యలైతే...	99-00
24. యోగామంత్ర	63-00
25. యోగా మండే టు సండే	63-00
26. హెర్బల్ మెడిసిన్-హెల్త్టూడే	99-00
27. హెల్త్ఫైల్	108-00
28. వస్తుగుణపాఠం	250-00
29. రసాయన వాజీకరణ తంత్రం	150-00
30. వస్తుగుణ మకరందం	400-00
31. నాటువైద్యం -(కేస్బైండ్)	360-00
32. నాటువైద్యం (చిన్నది)	99-00
33. ప్రాణాయామము-యోగ	63-00

9. అయ్యుష్ష - భవానీ రకాలు

1. శ్రీ అయ్యుష్ష లీలామృతం	30-00
2. శ్రీ అయ్యుష్ష భజనపాటలు	63-00
3. శ్రీ అయ్యుష్ష పూజాకల్పం	20-00
4. శ్రీ అయ్యుష్ష భక్తి గీతాలు	20-00
5. హారతిగైకొనుమా	40-00
6. శ్రీ అయ్యుష్ష దీక్ష F	10-00
7. శ్రీ అయ్యుష్ష భజనమాల F	10-00
8. శ్రీ అయ్యుష్ష నిత్యపూజ P	10-00

9. శ్రీ అయ్యప్ప నిత్యనియమావళి P	10-00
10. భవానీదీక్ష (శ్రీ భవానీ లీలామృతం)	36-00
11. దేవీలీలామృతం	99-00
12. శ్రీ దేవీ పూజాకల్పం	20-00
13. దేవీ భక్తిగీతాలు	20-00
14. భవానీదీక్ష P	10-00
15. దేవీ భక్తిమాల F	10-00
16. శ్రీ అయ్యప్ప భజనావళి	120-00
17. అయ్యప్పపూజావిధి (జేసుదాసుసాంగ్స్‌తో)	24-00

10. భజనలు - కీర్తనలు

1. అన్నమయ్య కీర్తనలు	20-00
2. శ్రీరామదాసు కీర్తనలు	20-00
3. సర్వదేవతా మంగళహారతులు	20-00
4. వసుంధర మంగళ హారతులు	25-00
5. సాభాగ్య దేవతా మంగళహారతులు	36-00
6. సర్వదేవతా భజనలు	36-00
7. చిట్టి పొట్టి పాటలు	10-00
8. జాతీయ గీతాలు	10-00
9. దేశభక్తి గీతాలు	36-00
10. పండుగలు-పుణ్యక్షేత్రాలు భక్తిగీతాలు	36-00
11. గొజ్జిళ్ళపాటలు,లాలిపాటలు,కోలాటపాటలు	36-00
12. అన్నమయ్య సంకీర్తనలు	99-00
13. పెళ్ళిపాటలు-స్త్రీలపాటలు	36-00
14. భక్తానంద భజనకీర్తనలు(ఓల్డ్‌సినిస్టెల్)	36-00
15. సర్వదేవతాభక్తిమణిమాల	36-00
16. బతుకమ్మ ఉయ్యాల పాటలు	36-00
17. అన్నమయ్య సంకీర్తనావిధి(1000కీర్తనలు)	270-00

11. హిట్స్ సాంగ్స్

1. ఘంటసాల భక్తిగీతాలు-భగవద్గీత	36-00
2. ఎస్.పి.బాలు భక్తిగీతాలు	36-00
3. ఘంటసాల సుమధురగీతాలు	99-00
4. పి. సుశీల సుమధురగీతాలు	99-00

5. ఎస్.పి. బాలు సుమధురగీతాలు	99-00
6. ఎస్.జానకి సుమధురగీతాలు	99-00
7. వేటూరి సుందరరామమూర్తిహిట్స్	99-00
8. సర్వదేవతా సినీభక్తిగీతాలు	99-00

12. స్త్రీలకు ఉపయుక్త పుస్తకములు

1. శ్రీకాంతామణి వంటలు (వెజ్)	63-00
2. శ్రీకాంతామణి వంటలు (నాన్ వెజ్)	63-00
3. శాకాహార వంటలు	30-00
4. మాంసాహారవంటలు	30-00
5. చిట్టిచిట్కాలు	30-00
6. అందానికి చిట్కాలు	30-00
7. పిల్లల పేర్లు (పెద్దది)	30-00
8. పిల్లల పేర్లు (చిన్నది)	10-00
9. లేటెస్ట్ ఎంబ్రాయిడరీ శాలీబోర్డర్స్	36-00
10. లేటెస్ట్ ఎంబ్రాయిడరీ డిజైన్స్	36-00
11. చిన్నారులకు చిరుతిళ్ళు	30-00
12. పసందైన ఫాస్ట్ ఫుడ్ వంటలు	30-00
13. వలావ్లు, ప్లేట్ రైస్లు, వెరైటీరైస్లు	30-00
14. వేపుళ్ళు-ఇగుర్లు	30-00
15. బ్రేక్ ఫాస్ట్ వంటలు	30-00
16. పండుగలలో చేసుకొనే పిండివంటలు	30-00
17. మైక్రోవేవ్ వంటలు	99-00
18. సర్వదేవతాభక్తిమాల	36-00
19. పిల్లలపేర్లు (బాబు)	36-00
20. పిల్లలపేర్లు (పాప)	36-00
21. మోడ్రన్ మెహంది (గోరింటాకు డిజైన్స్)	36-00
22. మోడ్రన్ పిల్లలపేర్లు	99-00
23. నోరూరించే నాన్ వెజ్ వంటలు	99-00
24. మోడ్రన్ టైలరింగ్ (లేడీస్ & జంట్స్)	99-00

వివిధ రకాలు

ఎందరోమహానుభావులు	270-00
యోగాసనాలు	36-00
సూర్యనమస్కారములు	36-00
పొడుపు కథలు (చిన్నవి)	10-00

హిందీ-తెలుగు-స్వబోధిని	20-00
ఇంగ్లీషు-తెలుగు-స్వబోధిని	20-00
జనరల్ నాలెడ్జ్	20-00
నూరు ఎక్కాలు	10-00
1-100 టేబుల్ బుక్	10-00
1-100 టేబుల్ బుక్ (క్రాస్ సైజు)	4-50
శ్రీరామకోటి	27-00
శ్రీశివకోటి	27-00
మేజిక్	30-00
అంకెలతో గారడీ	30-00
హృదయస్పందన (కవితలు)	30-00
వాత్స్యయన కామసూత్రాలు	36-00
ఎ.పి.టూరిస్ట్ గైడు	36-00
ఇంద్రజాల రహస్యాలు	30-00
మహేంద్రజాల రహస్యాలు	30-00
శరీరభాష (బాడీ లాంగ్వేజ్)	99-00
క్రియాయోగం	36-00
ఆనందంగా జీవిద్దాం	99-00
హరిశ్చంద్ర నాటకం	50-00
వాత్సయనకామసూత్రాలు	99-00
పంచసాయకం	99-00
రతిరహస్యాలు	99-00
అనంగరంగం (కంభంపాటి స్వయంప్రకాష్)	99-00
శృంగారకేళి (కంభంపాటి స్వయంప్రకాష్)	99-00
గాయత్రీవిజ్ఞాన్	99-00
చింతామణి (నాటకం)	50-00
బాలనాగమ్మ	50-00
కాళహస్తి స్త్రీల వ్రతకథలు	36-00
కాళహస్తి రామాంజనేయ యుద్ధం(బదిరెడ్డి)	50-00
కాళహస్తి గోవింద నామాల భగవద్గీత	36-00
కాళహస్తి గృహవాస్తు చింతామణి	99-00
కాళహస్తి గృహవాస్తు మర్కాలు (భైండు)	63-00
రామరాయవాస్తుశాస్త్రం(ముద్దగడరామరావు)	90-00
ఎం.ఎస్.ఆర్.హనుమాన్ చాలీసా	10-00
ఎం.ఎస్.ఆర్.సుందరకాండ	80-00
బ్రహ్మంగారిజీవితచరిత్ర (జవంగుల)	125-00
శ్రీ ఆదిశంకరాచార్య దివ్యచరితామృతం	40-00

కాశీరామేశ్వర మజలీ కథలు	63-00
శ్రీలలితాసహస్రనామము(భాస్కరభాష్యం)	600-00
ప్రకృతిసిద్ధాంతములు-వేదవిజ్ఞానము-ఫలితజాతక సూత్రములు	595-00
ముదుండి విశ్వనాథరాజుగారి గ్రంథములు	
విశ్వకర్మ ప్రకాశము	80-00
ప్రాచీనవాస్తుశాస్త్రాలు-ఆధునికవాస్తుపరిశీలన	250-00
నారద సంహిత	150-00
వాస్తురాజవల్లభము-మూలానువాదము	60-00
మయమతము - వచనము	80-00
బృహత్సంహిత - వచనము	160-00
వాస్తువిజ్ఞానజ్యోతి
పురోహిత దర్శని (గోరసవీరభద్రాచార్య)
విశ్వకర్మవాస్తువిద్యారహస్యములు
వాస్తు విజ్ఞాన చంద్రిక
మహాదశా పారిజాతం
వాస్తు నారాయణీయం	120-00
యోగావళీఖండం	120-00
ముహూర్తసింధువు	150-00
సర్వార్థచంద్రిక (4భాగాలు)	1208-00
మీరే సూర్యమరాలజిప్ట్ (డావూడ్)	370-00
నిర్ణయసింధు (2భాగాలు)	590-00
సాయి...	45-00
శ్రీ దుర్గానందలహరి	200-00
ఆరతిసాయిబాబా	11-00
ప్రతిష్ఠకల్పః(సాగి నరసింహమూర్తి)	500-00
తాజుద్దీన్ బాబా సచ్చరిత్ర	100-00

**సుమారు 100 సం॥రాలునాటి ప్రాచీన ప్రతులు తిరిగి
ఈ క్రింది గ్రంథములు ప్రచురించబడినవి.**

శ్రీరామ మంత్రానుష్ఠానము	300-00
శ్రీరామనవరాత్రోత్సవకల్పః	300-00
సీతారామ కథా సుధ అయోధ్యకాండ	200-00
సీతారామ కథా సుధ బాలకాండ	150-00
అరణ్యకాండ	100-00
శ్రాద్ధము ఎందుకు పెట్టాలి ? షోడశ సంస్కారములు	200-00
స్మార్త కాపర్ణి కారికలు	200-00
నవుంసక సంజీవనము, వైద్య శిరోమణి	200-00
విషవైద్య చింతామణి	200-00

హేమాద్రి సూరిణా ప్రాయశ్చిత్తాధ్యాయః	300-00
సర్వమూలికా గుణరత్నాకరం	300-00
ఆపస్తంబీయ ధర్మసూత్రాలు	300-00
సర్వశాంతి దర్పణం - అపర ప్రయోగ దర్పణం	200-00
గణకరంజని	200-00
సంతాన దీపిక	200-00
తిథినిర్ణయ కాణ్డః	250-00
ముహూర్త దర్పణం	200-00
జ్యోతిష శాస్త్ర రత్నము (శ్రీపతిజాతక పద్ధతి)	250-00
లఘుతాచకము	200-00
శ్రీ వైఖనస పైతృమేదిక ప్రయోగః	300-00
స్మృతి రత్నాకరము (ధర్మశాస్త్రం)	400-00
జాతకామృతతసారం	300-00
జాతక బోధిని	300-00
సంగీత విద్యాదర్పణం	300-00
సంగీత సర్వార్థసారసంగ్రహం	300-00
ముహూర్త మార్తాండం(టీకతాత్పర్యం)	450-00
జాతకరహస్యం	200-00
రాజమార్తాండం	200-00
ఆయుర్దాయదీపిక	200-00
వైద్యామృతం	200-00
అనుపానమంజరీ	200-00
నవగ్రహశాంతి విధానం-ఉదకశాంతి విధిః	200-00
చికిత్సరత్నము	200-00
స్వరచింతామణి	200-00
ద్వాదశలోహ భస్మవిధానం	200-00
దైవజ్ఞయశో విభూషణం	200-00
అనుపాన రత్నకరము	200-00
కాలామృతము	250-00
దైవజ్ఞకర్ణామృతము	300-00
రసేంద్ర చింతామణి	300-00
రసరత్న సముచ్చయం	300-00
వస్తుగుణరత్నాకరము	300-00
హోరానుభవదర్పణము	360-00
విశ్వకర్మ ప్రకాశిక వాస్తుశాస్త్రము	250-00
స్త్రీజన కల్పవల్లి	450-00
సంగీత సర్వార్థ సంగ్రహం	300-00
సంగీత సుధాసంగ్రహము	250-00
అర్క ప్రకాశము	200-00
సంగీత మార్తాండము	200-00
సంగీత ప్రథమబోధిని	200-00

వైద్యకల్పతరువు	200-00
రసప్రదీపిక	250-00
గణకానందము	250-00
శ్రీ లలితాసహస్రనామావళిః-వివరణాత్మక భావంతో	200-00
నవచండీ వేదోక్త శ్రీ దేవీ పూజాకల్పం	200-00
శ్రీ గాయత్రీ అనుష్ఠాన తత్త్వప్రకాశిక	360-00
సంగీతమార్తాండము	250-00
సారావళి	360-00
భేషజకల్పము	200-00
గురుశిష్య ఆయుర్వేద వైద్యచింతామణి	360-00
జాతకమణి	200-00
సర్వశకున ప్రకాశిక	200-00
యాజుష ప్రయోగ చంద్రిక	250-00
శిక్షావల్లీ-ఆనందవల్లీ-భృగువల్లీ	300-00
వసంతరాజ శకునము	250-00
తొట్టి వైద్యం	450-00
జ్యోతిష సిద్ధాంత సంగ్రహము (పంచాంగ గణితం)	300-00
సహస్ర యోగప్రకాశిక	300-00
శ్రీవిద్యారహస్యం	290-00
మహర్షుల చరిత్ర 1,3 300+300	
వేంకట సోమయాజీయం అను ధర్మశాస్త్రకాండము	250-00
శ్రీఆంజనేయం	216-00
రాశితుల్యవత్సర ఫలితం	200-00
నాడి జ్యోతిష విశ్లేషణ	400-00
రహస్యకుక్కుటశస్త్రం	300-00
స్త్రీ ధర్మరత్న బాండాగారము	200-00
శైవోత్సవరత్నాకరం	300-00
యాజుషప్రయోగ చింతామణి	300-00
సుస్వర ఋగ్వేద ప్రయోగదర్శిని	300-00
ఆయుర్వేద వైద్య సంగ్రహం	300-00
వశిష్ట సంహిత	360-00
హోమియోపతి గృహవైద్యం	200-00
వ్రతచూడామణి	300-00
వైశ్యధర్మప్రకాశిక	300-00
ఆలయ నిత్యార్చన పద్ధతి	200-00
స్త్రుతిముక్తాఫలం	300-00
ఆపస్తంబయల్లాజీయమ్	300-00
జ్యోతిషశాస్త్రసంగ్రహము	200-00
కర్మవిపాకాఖ్యయం	360-00
ముహూర్త రత్నావళి	250-00
సుదివిలోచనం	300-00
ఉత్తర కాలామృతం	200-00
సర్వవిషయ సర్వస్వసంగ్రహం	200-00

అరుదైన పాత పంచాంగములు, వ్రతకథలు,
పురాణములు, ఆరాధన గ్రంథములు,
సుప్రభాతములు, మహాత్మ్యములు, సహస్రనామములు,
పూజావిధానములు, స్తోత్రాలు, ప్రామాణిక గ్రంథములు,
కథలు, జ్యోతిష, వాస్తు, వైద్య, మంత్రశాస్త్రాది ఆధ్యాత్మిక
గ్రంథములకు

మోహన్ పబ్లికేషన్స్

ఆధ్యాత్మిక గ్రంథనిలయం

కోటగుమ్మం, అజంతా హోటల్ ఎదుట,
రాజమహేంద్రవరం.

www.mohanpublications.com

From :

☎ : 0883-246 25 65

MOHAN PUBLICATIONS

Fort Gate, Opp : Ajanta Hotel

Rajahmundry-533 101 (a.p.)

mohan
PUBLICATIONS

ఆధ్యాత్మిక గ్రంథనిలయం

ఉచిత Pdf బుక్స్ కై : - www.granthanidhi.blogspot.in



ఆధ్యాత్మిక, జ్యోతిష, వాస్తు, ఆయుర్వేద,
మంత్రశాస్త్రాది అనేక విషయాలు
తెలుసుకొండి... ఫ్రీబుక్స్
MOHAN PUBLICATIONS
పేజ్ లైక్ చేయండి.

granthanidhi
THE TREASURE OF PAGES
FIRST EVER TELUGU FREE E-BOOKS
DOWNLOADING WEB PORTAL

www.granthanidhi.com

Kinige.com

మా ఇ-బుక్స్ కినిగె ద్వారా కానుకగాలు
చేసుకొనే వచ్చును.

dailyhunt

మా ఇ-బుక్స్ డైలీహంట్ ద్వారా
అత్యధిక డిస్కంట్ ఆఫర్లతో లభించును.